

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯୋହନ ଲେଖିଥିବା ସୁସମାଚାର ଜିସୁକ୍ରିସ୍ଟର ବିଷୟ ନେଇକରି ଜଅନ୍ ଲେକିରଇବା ନିମାନ୍ କବର୍ ଏ ବଇ ବିଷୟରେ ଜାନବାଟା

ଜଅନ୍ ବଇର୍ ସୁର୍ କବର୍ କାତା ମାପୁରୁ ପାଟାଇରଇବା ଜେବଦିର୍ ପ ଜଅନ୍ ଲେକିରଇଲା । ଏଟା କିରିସ୍ଟାଦ ୭୦ ଅନି ୯୦ ବିତ୍ରେ ଲେକାଅଇରଇଲା ବଲି କେତେକ୍ ବାଇବଲ୍ ପଣ୍ଡିତମନ୍ ବିସ୍ବାସ୍ କର୍ବାଇ, ମାତର୍ ଏଟା କେବେ ଅଇଲାଆଟେ, ନିକସଙ୍ଗେ କେ ମିସା ନାଜାନତ୍ । ଜିସୁର୍ ସବୁ ସିସ୍ମାନର୍ ବିତ୍ରେଅନି ଜଅନ୍ ଆକା ଗଟେକ୍ ମୁକିଅ ସିସ୍ ପାରା ବଲି ଲକ୍ମନ୍ ଜାନିରଇଲାଇ । ବିନ୍ ସିସ୍ମାନର୍ ଟାନେଅନି ଜଅନ୍ ଜିସୁର୍ ମନର୍ ବିଷୟ ନିକସଙ୍ଗେ ଜାନିରଇଲା । ସେଟାର୍ପାଇ ଏ ସୁର୍ କବର୍ଟାନେ ଜିସୁ ମନ୍ ବିତ୍ରେଅନି ଚିନ୍ତାକରିରଇବାଟା ଆରି ତାର୍ କେତେକ୍ କେତେକ୍ କାତାମନ୍ ଆମର୍ପାଇ ଲେକିଦେଇଆଟେ । ଜଅନ୍ କୁଲ୍କୁଲା ଡକ୍ଟରା ଅଇବାଜାକ ବଠିରଇଲା । ସେ ଏପିସିୟ ଡେଇ ବେସି ବରସ୍ ବାସା କରିରଇଲା । ତେଇ ବାସାକରି ରଇଲାବେଲେ ଆକା ଏ ସୁର୍ କବର୍ ଲେକ୍ଲା ଆଟେବଲି କଇବାଇ । ନୁଆ ନିୟମେ ରଇବା ପର୍ତୁମ୍, ଦୁଇପାଲି ଆରି ତିନ୍ପାଲିର୍ ଚିଟିର୍ ବଇମନ୍ ମିସା ଜେବଦିର୍ ପ ଜଅନ୍ ଲେକିରଇଲା । ଜଅନ୍ ଜିବନ୍ ସାର୍ବା ବେଲାଇ, ବୁମ୍ବ୍ ସାଗରେ ରଇବା ପାତୁମ୍ ନାଉର୍ ଗଟେକ୍ ଚାରିବେଟ୍ତି ପାନି ରଇ ମଜାର୍ ସୁକ୍ଲା ଜାଗାର୍ ଦେସେ ତାକେ ପାଟାଇରଇଲାଇ । ତେଇ ରଇଲାବେଲେ ସେ ଜିସୁର୍ ଗଟେକ୍ ଦର୍ସନ୍ ପାଇରଇଲା । ଏ ଦର୍ସନ୍ ବିଷୟର୍ ଚିକିନିକି କାତା ଜଅନ୍ ନୁଆ ନିୟମର୍ ସାରାସାରି ବଇ, ପର୍କାସିତ୍ ବାକିଅ ଟାନେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ କରି ଲେକିଆଟେ । ଜଅନ୍ ସୁର୍ କବର୍ ମାଡିଉ, ମାର୍କ ଆରି ଲୁକ୍ ସୁସମାଚାର୍ ଟାନେଅନି ପୁରାପୁରୁନ୍ ବିନ୍ ଆଟେ । ଜଅନ୍ ସୁସମାଚାରେ ଆମେ

ଜିସୁର ମନ୍ ବିତ୍ତରେ ରଇବାଟା ଆରି ଆତ୍ମାର ବିସଇ ଅଦିକ୍ ଦେକିପାରବାର୍ ଅଇସି । ଜଅନ୍ ଜିସୁ କେନ୍ତିରଇଲା, ତାର୍ ଅବସତା କାଇଟା, କେନ୍ତି ସବୁ ଚିକିନିକି ଲେକ୍ଲା ଆଟେ । ଜିସୁ ନିଜର୍ ବିସଇରେ ଦେଇରଇବା ସିକିଆ ସବୁ ଲେକିଆଟେ । ଜେନ୍ତାରିକି ମୁଇ ଜିବନ୍ ଦେବା କାଦି, ମୁଇ ଜଗତର୍ ଉଜଲ୍, ମୁଇ ନିମାନ୍ ମେଣ୍ଟା ଚାରାଉ ଗଉଡ଼, ମୁଇ ଆକା ଦୁଆର୍, ମୁଇ ସେ ସତ୍ ଅଙ୍ଗୁର୍ମାଲ୍, ମୁଇ ବାଟ୍, ସତ୍ ଆରି ଜିବନ୍ ।

ଏ ବଇବିତ୍ତରେ ରଇବା ବିସଇ

- ୧. ସୁସମାଚାରେ ଅନି ଆରାମ୍ ଅଇଲା ଜଅନ୍ । ୧:୧-୧୮
- ୨. ଜିସୁ କରିରଇବା କେତେଟା କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ ଜଅନ୍ । ୧:୧୯-୧୨:୫୦
- ୩. ଜିସୁ ମରିକରି ଆରିତରେକ୍ ଉର୍ବାଟା ଜଅନ୍ । ୧୩:୧-୨୦:୩୧
- ୪. ଜିସୁ ଆରିତରେକ୍ ଜିବନ୍ ଅଇକରି ଲକ୍ମନ୍ଦକେ ଦେକାଇ ଅଇବାଟା ଜଅନ୍ । ୨୧:୧-୨୫

ଜିବନ୍ ବାକିଅ

^୧ କାଇଟା ତିଆର୍ ନ ଅଇରଇଲା ପୁର୍ବେ ବାକିଅ ରଇଲା । ସେ ବାକିଅ ପର୍ମେସରର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇଲା । ସେ ଆରି ପର୍ମେସର୍ ଗଟେକ୍ ରଇଲା । ^୨ କାଇଟା ତିଆର୍ ନ ଅଇବା ଆଗତୁ ଏ ବାକିଅ ପର୍ମେସର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇଲା । ^୩ ପର୍ମେସର୍ ସେ ବାକିଅ ଦେଇ ସବୁ ବିସଇ ତିଆର୍ କଲାଆଟେ । ଏ ଦୁନିଆଇ ତିଆର୍ ଅଇଲା ଗଟେକ୍ ବିସଇ ମିସା ତାର୍ଟାନେଅନି ତିଆର୍ ନ ଅଇଲାଟା ନ ରଇଲା । ^୪ ସେ ବାକିଅ ନ ସାର୍ବା ଜିବନର୍ ଦାନ୍ ଦେଲା ଆରି ସେ ଜିବନ୍ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍ମନ୍ଦକେ ଉଜଲ୍ ଦେକାଇଦେଲା । ^୫ ସେ ଉଜଲ୍ ଆନ୍ଦାର୍ ବିତ୍ତରେ ସବୁବେଲେ ଉଜଲ୍ ଦେଇସି । ଆନ୍ଦାର୍ କେବେ ମିସା ସେ ଉଜଲ୍ ଲିବାଇ ନାପାରେ ।

^୬ ^୭ ପର୍ମେସର୍, ଜଅନ୍ ନାଉର୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ମକେ ତାର୍ କବର୍ନେଉ କରି ପାଗାଇଲା । ^୮ ସେ ଲକ୍ମନ୍ଦକେ ଉଜଲ୍ ବିସଇ କଇବାର୍ ଆସିରଇଲା । ଜେନ୍ତାରିକି ଗୁଲାଇ ଜଗତର୍ ଲକ୍ମନ୍ଦ ତାର୍ତେଇଅନି ସେ ଉଜଲ୍ ବିସଇ ସୁନ୍ବାଇ ଆରି ବିସବାସ୍

☆ ୧:୬ ୧:୭ ମାତିଉ ୩:୧; ମାର୍କ ୧:୪; ଲୁକ୍ ୩:୧,୨

କରୁବାଇ । ୮ ଜଅନ୍ ନିଜେ ସେ ଉଜଲ୍ ନ ରଇଲା, ମାତର୍ ଲକ୍ମନକେ ସେ ଉଜଲ୍ ବିସଇର୍ ସାକି ଦେବାକେ ଆସିରଇଲା । ୯ ସେ ସତ୍ ଏବେ ଉଜଲ୍ ଅଇଲା, ଏ ଉଜଲ୍ ଦୁନିଆଇ ଆଇଲା ଆରି ସବୁ ଲକ୍ମନର୍ ମନ୍‌ବିତ୍‌ରେ ରଇବା ଆଁକି ଡିସାଇଲା ।

୧୦ ବାକିଅ ଏ ଦୁନିଆଇ ରଇଲା । ତାର୍‌ଟାନେଅନି ପର୍ମେସର୍ ଏ ଦୁନିଆ ତିଆର୍ କରିରଇଲେ ମିସା ଏ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍ମନ୍ ତାକେ ଚିନତ୍ ନାଇ । ୧୧ ସେ ତାର୍ ନିଜର୍ ଲକ୍ମନର୍ ଟାନେ ଆଇଲା, ମାତର୍ ତାର୍ ନିଜର୍ ଲକ୍ ଇସ୍‌ରାଏଲର୍ ପିଲାଜିଲା ତାକେ ନାମାତ୍‌ନାଇ । ୧୨ ମାତର୍ ଜେ ଜେ ତାକେ ନାମାଲାଇ, ଆରି ତାକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲାଇ, ସେ ଲକ୍ମନକେ ପର୍ମେସର୍‌ର ପିଲାଜିଲା ଅଇଜିବାକେ ସେ ଅଦିକାର୍ ଦେଲା । ୧୩ ସେମନ୍ ମୁନୁସ୍‌ମନ୍ ମନକଲା ଇସାବେ ଜନମ୍ ଅଅଡ୍‌ନାଇ, କି ଗାଗତର୍ ବନି ଇସାବେ ଅଅଡ୍‌ନାଇ । ନିଜେ ପର୍ମେସର୍ ସେମନର୍ ବାବା ।

୧୪ ଆରି ସେ ବାକିଅ ନର୍ ଲକ୍ ଅଇକରି ଆମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଜିଇଲା । ତାର୍ ସତ୍ ଆରି ଜିବନ୍ ଦୁକାଇବାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ ରଇଲା । ତାର୍ ବାବାର୍ ଗଟେକ୍‌ସେ ପିଲା ବଲି ସେ ମଇମା ପାଇରଇଲା । ତାର୍ ମଇମା ଆମେ ଦେକିଆରୁ ।

୧୫ ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ୍ ଜିସୁର୍ ବିସଇ ଲକ୍ମନକେ ଆକ୍‌ମାରି କରି ଏନ୍ତାରି କଇଲା, “ଏ ଲକ୍‌ର ବିସଇ ମୁଇ ଏନ୍ତି କଇରଇଲି, ଜେ ମର୍‌ପଟେ ଆଇଲାନି, ସେ ମର୍‌ଡେଇଅନି ବେସି ମୁକିଅ, କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ଜନମ୍ ଅଇବା ଆଗ୍‌ତୁଅନି ସେ ଆଟେ ।”

୧୬ “ତାର୍ ମନ୍ ବିତ୍‌ରେ ରଇଲା ପୁରାପୁରୁନ୍ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇବା ଡେଇଅନି ଆମେ ସବୁ ଆସିର୍‌ବାଦ୍ ପାଇଆରୁ । ଉଁ, ଆସିର୍‌ବାଦର୍ ପଟେ ଆସିର୍‌ବାଦ୍ ପାଇଆରୁ । ୧୭ କାଇକେ ବଇଲେ ପର୍ମେସର୍ ଆମକେ ମସାର୍‌ଟାନେଅନି ନିୟମ୍ ଦେଲା ଆଟେ । ମାତର୍ ଜିସୁ କିରିସ୍‌ଟର୍‌ଟାନେଅନି ଆମ୍‌କେ ଜିବନ୍ ଦୁକାଇ ସତ୍ ବାଟ୍ ଆଇଲା ଆଟେ । ୧୮ କେ ମିସା କେବେ ପର୍ମେସର୍‌କେ ଦେକଡ୍‌ନାଇ । ମାତର୍ ତାର୍ ଗଟେକ୍ ବଲି ପିଲା ଜେ କି ପର୍ମେସର୍‌ର ସମାନ୍ ଆଟେ ଆରି ତାର୍ କଲେ ଆଟେ, ସେ ଆକା ଆମ୍‌କେ ତାର୍ ବିସଇ ଜାନାଇ ଦେଲା ଆଟେ ।”

ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ୍‌ର ସାକ୍ତି ଦେବାଟା
 (ମାତିଉ ୩:୧-୧୨; ମାର୍କ ୧:୧-୮; ଲୁକ୍ ୩:୧-୧୮)

୧୯ ଜିରୁସାଲମର୍ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍, କେତେଟା ଦରମ୍ ଗୁରୁମନ୍‌କେ ଆରି ଲେବି ଦଲର୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ୍‌ର ଲଗେ “ତମେ କେ ?” ବଲି ପାଚାର୍‌ବାକେ ପାଟାଇଲା ।

୨୦ ସେ ସତ୍ ବିସଇ କଇବାକେ ନ ନିଚିକରି, ସବୁ ଲକ୍ ରୁଜ୍‌ଲା ପାରା କଇଲା, “ମୁଇ କିରିସ୍‌ଟ ନଇ ।”

୨୧ ତେଇ ସେମନ୍ ପାଚାର୍‌ଲା, “ସେନ୍ତି ବଇଲେ ତମେ କେ ତେବେ ? ବବିସତ୍‌ବକ୍‌ତା ଏଲିୟ କି ?”

ଜଅନ୍ କଇଲା, “ନଇ, ମୁଇ ଏଲିଅ ନଇ ।”

ଆରି ସେମନ୍ ପାଚାର୍‌ଲା, “ତୁଇ ସେ ବବିସତ୍‌ବକ୍‌ତା କି ?”

ଜଅନ୍ କଇଲା, “ମୁଇ ସେ ନଇ ।”

୨୨ ତାର୍ ପଚେ ସେମନ୍ ପାଚାର୍‌ଲା, “ସେନ୍ତାର୍‌ଆଲେ ତମେ କେ ? ଆମ୍‌କେ ପାଟାଇଲା ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ଆମେ ଜାଇ, କାଇଟା ବଲି କଇରୁ, ସେଟାର୍‌ପାଇ ତମର୍ ନିଜର୍ ବିସଇ ଅଲପ୍ କଇଦିଆ ।”

୨୩ ଜିସାୟ ବବିସତ୍‌ବକ୍‌ତା ଜେନ୍ତି କଇରଇଲା, ଜଅନ୍ ସେମନ୍‌କେ ସେନ୍ତି କଇଲା ।

“ମୁଇ ମରୁବାଲି ରୁଏଁ ଆକ୍‌ମାରି ବୁଲ୍‌ବା ଗଟେକ୍ ସବଦ୍

ମାପୁରୁ ଜିବାକେ ଗଟେକ୍ ସଲକ୍ ବାଟ୍ ତିଆର୍ କରା !”

୨୪ ତାର୍ ପଚେ ପାରୁସିମନ୍ ପାଟାଇ ରଇଲା କବର୍ ନେଉମନ୍ ଜଅନ୍‌କେ ପାଚାର୍‌ଲା । ୨୫ “ତମେ ଜଦି କିରିସ୍‌ଟ ନୁଆସ୍, ଏଲିୟ ନୁଆସ୍, ଆରି ବବିସତ୍‌ବକ୍‌ତା ନୁଆସ୍, କାଇକେ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ତୁବନ୍ ଦେଲାସ୍‌ନି ?” ୨୬ ଜଅନ୍ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମୁଇ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ପାନିତେଇ ତୁବନ୍ ଦେଲିନି, ଜନ୍ ଲକ୍‌କେ କି ତମେ ନାଜାନାସ୍, ମାତର୍ ସେ ତମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଆଚେ । ୨୭ ସେ ମର୍ ପଚେ ଆଇଲାନି । ଆରି ତାର୍ ଗତିଦାଙ୍ଗ୍‌ତା ଅଇ ତାର୍ ପାଣ୍ଡୁଇର୍ ପିତା ବେଟ୍‌ବାର୍ ମିସା ମର୍ ଅଦିକାର୍ ନାଇ ।”

୨୮ ଏ ଗର୍‌ନା ଜର୍‌ଦନ୍ ଗାତର୍ ସେପାଟେ ବେଡ୍‌ନି ନାଉର୍ ଜାଗାଇ, ଜଅନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ତୁବନ୍ ଦେଲା ବେଲା ଅଇରଇଲା ।

ପର୍‌ମେସରର୍ ମେଣ୍ଟା ପିଲା

୨୯ ତାର ଆରକର ଦିନେ ଜିସୁ ତାର ଲଗେ ଆଇବାଟା ଦେକିକରି ଜଅନ୍ କଇଲା, “ଏଦେ ଦେକା ! ପରମେସରର ମେଣ୍ଟାପିଲା ଜେ କି, ଏ ଦୁନିଆର ସବୁ ଲକ୍ଷମନର ପାପର ଡଣ୍ଟ ବଇକରି ନେଇସି । ୩୦ ଏ ଲକର ବିସଇ ମୁଇ ଆଗତୁ ଏନ୍ତି କଇରଇଲି, ମୁଇ ଆଇଲା ପଚେ ଜନ୍ ଲକ୍ ଆଇଲାନି ସେ ମରତେଇଅନି ବେସି ବଡ଼ଲକ୍ ଆରି ମୁଇ ଜନମ୍ ଅଇଲା ବେସି ଆଗତୁଅନି ଆଚେ । ୩୧ ମୁଇ ନିଜେ ମିସା ସେ କେ ଅଇରଇସି ବଲି ନାଜାନିରଇଲି । ମାତର ଇସରାଏଲର ଲକ୍ଷମନ୍ ତାର ବିସଇ ଜାନତ୍ ବଲି ମୁଇ ପାନିତେଇ ତୁବନ୍ ଦେବାକେ ଆସିଆଚି ।”

୩୨ ତାର ପଚେ ଜଅନ୍ ଆରି ଏ ସାକି ଦେଇ କଇଲା, “ସୁକଲ୍ ଆଡ଼ମା ପରୁଆପାରା ଅଇକରି ସରଗେଅନି ଉଡ଼ରି ଆସି ତାର ଉପ୍ରେ ବସବାଟା ମୁଇ ଦେକିଆଚି । ୩୩ ଏଲେମିସା ସେଡ଼କିବେଲା ଜାକ ଏ ଲକ୍ ସେ ଆକା ବଲି ମୁଇ ଜାନି ନ ରଇଲି । ମାତର ପାନିତେଇ ତୁବନ୍ ଦେବାକେ ପାଟାଇରଇଲା ପରମେସର ମକେ କଇରଇଲା, ଜେଡେବେଲା ଗଟେକ୍ ଲକର ଉପ୍ରେ ସୁକଲ୍ ଆଡ଼ମା ଉଡ଼ରି ଆଇବାଟା ତୁଇ ଦେକ୍ସୁ, ସେସେ ଅଇଲାନି ତୁଇ କଜ୍ଦା ଲକ୍ । ସେ ଲକ୍ ସୁକଲ୍ ଆଡ଼ମାଇ ତୁବନ୍ ଦେଇସି । ୩୪ ଏନ୍ତି ସୁକଲ୍ ଆଡ଼ମା ତାର ଉପ୍ରେ ଉଡ଼ରି ଆଇବାଟା ମୁଇ ଦେକ୍ଲି ଆରି ସେ ପରମେସରର ପିଲା ବଲି ମୁଇ ତମ୍‌କେ ସାକିଦେଲିନି” ବଲି ଜଅନ୍ କଇଲା ।

ଜିସୁର ପରତୁମ୍ ସିସମନ୍

୩୫ ତାର ଆରକର ଦିନେମିସା ଜଅନ୍ ସେ ଜାଗାଇସେ ରଇଲା । ଆରି ତାର ଦୁଇଟା ସିସମନ୍ ସଙ୍ଗ୍ ଚିଆ ଅଇରଇଲା । ୩୬ ଆରି ଜିସୁ ସେ ବାଟେ ଜିବାଟା ଜଅନ୍ ଦେକିକରି କଇଲା, “ଏଦେ ଦେକା ! ପରମେସରର ମେଣ୍ଟାପିଲା ଗାଲାନି ।”

୩୭ ଜଅନ୍‌ର ଦୁଇଟା ସିସମନ୍ ତାର କାତା ସୁନି, ଜିସୁର ପଚେ ପଚେ ଗାଲାଇ । ୩୮ ଜିସୁ ପାସ୍‌ଲିକରି ଦେକ୍‌ବା ବେଲେ ସେ ଦୁଇଟା ସିସମନ୍ ତାର ପଚେ ପଚେ ଜିବାଟା ଦେକି ସେମନ୍‌କେ ପାଚାରୁଲା ତମେ କାଇଟା କଜ୍‌ଲାସନି ? ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କଇଲାଇ, “ରାବି ତମେ କନ୍ ଜାଗାଇ ରଇଲାସନି ?” ରାବିର ଅରତ୍ ଅଇଲାନି ସିକାଇ ଦେବା ଗୁରୁ ।

୩୯ ଜିସୁ ସେମାନଙ୍କେ କଇଲା, “ମର ସଙ୍ଗ ଆସା ମୁଇ ରଇବା ଜାଗା ଦେକସା ।” ସେଟାର ପାଇ ସେମନ୍ ତାର ସଙ୍ଗ ଜାଇ ସେ ରଇବା ଜାଗା ଦେକଲା । ଆରି ସେ ଦିନେ ତାର ସଙ୍ଗ ରଇଲା । ସେବେଲା ସଞ୍ଜୁଆ ଚାଟା ଅଇରଇଲା ।

୪୦ ତାକର ବିତ୍ତରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଅଇଲାନି ସିମନ୍ ପିତରର ବାଇ, ଆନ୍ଦ୍ରିୟ । ୪୧ ସେ ଦାପ୍ତରେ ସେ ତାର ବାଇ ସିମନ୍ ପିତରଙ୍କେ କଜିକରି ବେଟ୍ ପାଇ କଇଲା, “ପର୍ମୋସର୍ ବାଟି ପାଟାଇଲା ମସିଅକେ* ଆମେ ବେଟ୍ପାଇଲୁ ।” ୪୨ ତାର ପଟେ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ସିମନ୍ପିତରଙ୍କେ ଜିସୁର ଲଗେ ଡାକି ଆନ୍ଲା । ଜିସୁ ତାକେ ଦେକି କଇଲା, “ତମେ ସିମନ୍, ଜଅନର୍ ପିଲା ଏବେଅନି ତକେ କେପା ବଲି ଡାକବାଇ ।” କେପାର ଅରତ୍ ଅଇଲାନି ପିତର୍ ଆରି ପିତରର୍ ଅରତ୍ ଅଇଲାନି ରାଙ୍ଗିନି ପାକ୍ନା ।

ଜିସୁ ପିଲିପ୍ ଆରି ନିତନିଏଲ୍‌ଙ୍କେ ଡାକ୍‌ବାଟା

୪୩ ତାର ଆରକର୍ ଦିନେ ଜିସୁ ଗାଲିଲି ଦେସେ ଜିବାକେ ମନ୍ କଲା । ଆରି ସେ ଜିବା ବେଲେ ପିଲିପ୍‌ଙ୍କେ ବେଟ୍ପାଇ ତାକେ କଇଲା, “ମର ସଙ୍ଗ ଆଉ ।” ୪୪ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଆରି ପିତର୍ ପାରା ପିଲିପ୍ ମିସା ବେଟ୍‌ସାଇଦା ଗଡର୍ ଲକ୍ ରଇଲା । ୪୫ ପିଲିପ୍ ନିତନିଏଲ୍‌ଙ୍କେ ବେଟ୍ ପାଇ କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକର୍ ବିସଇ ମସାର ନିୟମେ ଲେକିରଇଲା ଆରି ବବିସ୍‌ତ୍‌ବକ୍‌ତାମନ୍ ଲେକି ଆତଡ୍, ଆମେ ତାକେ ଦେକ୍‌ଲୁ ଆତୁ । ସେ ଜସେପର୍ ପିଲା ନାଜରିତ୍ ଗଡର୍ ଜିସୁ ।”

୪୬ ନିତନିଏଲ୍ ପିଲିପ୍‌ଙ୍କେ ପାରାରଲା, “ନାଜରିତ୍ ଗଡେଅନି କାଇଆଲେ ନିକ ବିସଇ ଆଇସି କି ?”

ପିଲିପ୍ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ ଆସିକରି ଦେକ୍ !”

୪୭ ଜିସୁ ନିତନିଏଲ୍‌ଙ୍କେ ତାର ଲଗେ ଆଇବାଟା ଦେକି ତାର ବିସଇ ନେଇ କଇଲା, “ଏଦେ ଦେକା ! ଏ ଗଟେକ୍ ଇସ୍ରାଏଲର୍ ସତ୍ ଲକ୍, ଏ ଲକର୍‌ତେଇ କାଇମିସା କୁଟ୍‌କପଟ୍ ନାଇ ।”

୪୮ ନିତନିଏଲ୍ ଜିସୁଙ୍କେ ପାରାରଲା “ମକେ କେନ୍ତ୍ର ଜାନୁସ୍ ?” ଜିସୁ କଇଲା, “ପିଲିପ୍ ତମକେ ଡାକ୍‌ବା ଆଗ୍‌ତୁ ମୁଇ ତକେ ତୁମ୍‌ରି ଗଟ୍ ତଲେ ଦେକି ରଇଲି ।”

* ୧:୪୧ ୧:୪୧ ମସିଅକେ ମସିଅର୍ ଅରତ୍ ଅଇଲାନି କିରିସ୍‌ଟ

୪୯ ତାର ପରେ ନିତନିଏଲ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ତମେ ପରମେସରର୍ ପିଲା ଆରି ଇସ୍ରାଏଲର୍ ରାଜା !”

୫୦ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଇ ତକେ ତୁମ୍ଭରି ଗର୍ ତଲେ ଚିଆଅଇଲାଟା ଦେକ୍ଲି ବଲି କଇଲାକେ ବିସ୍ବାସ୍ କଲୁସ୍ନି କି ? ଇତିଅନି ଆରି ଅଦିକ୍ ବଡ଼ ବଡ଼ କାବା ଅଇଜିବା ବିସଇମନ୍ ଦେକ୍ସୁ ।” ୫୧ ଜିସୁ ଆରି ତରେକ୍ କଇଲା, “ମୁଇ ତକେ ସତ୍‌କାତା କଇଲିନି, ସରଗ୍ ଉଗାଡ଼ି ଅଇଜାଇ ନରପିଲା ମର୍ ଉପରେ, ପରମେସରର୍ ଦୁତମନ୍ ଚଗି ଜିବାଟା ଆରି ଉଡ଼ରି ଆଇବାଟା ତମେ ଦେକ୍ସା ।”

୨

କାନା ଗଡେ ବିବା

୧ ତୁଇ ଦିନ୍ ପରେ ଗାଲିଲି ଦେସର୍ କାନା ନାଉର୍ ଗଡେ ଗଟେକ୍ ବିବା ଅଇତେ ରଇଲା । ସେ ବିବାତେଇ ଜିସୁର୍ ମାଆ ମରିୟମ୍ ରଇଲା । ୨ ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିସମନ୍‌କେ ମିସା ସେ ବିବାତେଇ ଡାକି ରଇଲାଇ । ୩ ବଜି ନ ସାର୍‌ତେ ଅଜ୍ଞୁର୍ ରସ୍ ସାରିଗାଲାକେ ଜିସୁର୍ ମାଆ ଆସି ତାକେ କଇଲା, “ସେମନର୍ ଅଜ୍ଞୁର୍ ରସ୍ ସାରିଗାଲାବେ ।” ୪ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ମାଆ, ମରଗାନେ ତର୍ କାଇଟା ଆତେ ? ତୁଇ ମକେ କାଇଟା ମିସା କର୍ବାକେ କଅ ନାଇ । ମର୍ ବେଲା ଏବେ ଜାକ ଆସେ ନାଇତା ।”

୫ ଜିସୁର୍ ମା ବାଣ୍ଟାଋଗରିଆମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଜିସୁ ତମ୍ଭକେ ଜାଇଟା କଇସି ସେଟା କରା ।”

୬ ସେ ଜାଗାଇ ବଡ଼ ବଡ଼ ପାକ୍‌ନା ସଙ୍ଗ୍ ତିଆର୍ କଲା ଚଅଟା କୁଣ୍ଡ ରଇଲା । ଜିଉଦି ଲକ୍‌ମନ୍ ସୁକଲ୍ ଅଇବାକେ ସେମନର୍ ରିତିନିତି ଇସାବେ ଏ କୁଣ୍ଡର୍ ପାନି କାମେ ଲାଗାଇତେ ରଇଲାଇ । ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ କୁଣ୍ଡେ ସଏ ଲିଟର୍ ଲାକା ପାନି ଦାଋତେ ରଇଲା । ୭ ଜିସୁ ବାଣ୍ଟାଋଗରିଆମନ୍‌କେ “ସେ କୁଣ୍ଡମନ୍‌କେ ପାନି ବର୍ଡି କରା” ବଲି କଇଲା ଆରି ସେମନ୍ ସେ ସବୁ କୁଣ୍ଡେ ପାନି ବର୍ଡି କଲାଇ । ୮ ତାର ପରେ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ ତେଇର୍ ପାନି ତୁମିନେଇ ବଜି ଦାଇତେ ରଇଲା ଲକ୍‌କେ ଦିଆସ୍ ବଲି କଇଲା । ସେମନ୍ ତେଇର୍ ପାନି ତୁମି ନେଇ ତାକେ ଦେଲାଇ । ୯ ମାତର୍ ସେ ସବୁ ପାନି ଅଜ୍ଞୁର୍ ରସ୍ ଅଇଜାଇରଇଲା । ବଜି ଦାଇତେ ରଇଲା ଲକ୍ ଅଜ୍ଞୁର୍ ରସ୍ କନ୍ତିଅନି

ବଲି ଜାନି ନ ରଇଲା । ମାତର ସେ ପାନି ତୁମି ନେଲା ଲକ୍ମନ୍ ଜାନି ରଇଲା, ପତେ ସେ ଲକ୍ ତାକି କରି ଏ ରସ୍ କନ୍ତିଅନି ଆନ୍ଲାଇ ବଲି ବିବା ଅଇବା ଦାଙ୍ଗଡାକେ ତାକି ପାଚାରଲା, ^{୧୦} “ଲକ୍ମନ୍ ସବୁ ବେଲା ପରତୁମ୍ ପରତୁମ୍ କାଇବାକେ ନିମାନ୍ ଅଙ୍ଗୁର୍ ରସ୍ ଦେବାଇ । ଆରି ଗତିଆ ଲକ୍ମନ୍ କାଇ ପୁରୁନ୍ ଅଇଲା ପତେ ଚପରାଟା ଦେବାଇ । ମାତର ତମେ ଏବେ ସାରାସାରି ଜାକ ନିମାନ୍ ଅଙ୍ଗୁର୍ ରସ୍ କନ୍ତି ସଙ୍ଗ ରଇଲାସ୍ ?”

^{୧୧} ଏଟା ଜିସୁ ପରତୁମ୍ କଲା କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ । ସେଟା ଗାଲିଲି ଦେସର୍ କାନା ନଅରେ କରିରଇଲା । ଏନ୍ତି କରି ତାର୍ ମଇମା ଦେକାଇଲା ଆରି ତାର୍ ସିସ୍ମନ୍ ତାକେ ବିସ୍ବାସ୍ କଲାଇ । ^{୧୨} ତାର୍ ପତେ ଜିସୁ, ତାର୍ ମାଆ ତାର୍ ବାଇମନ୍ ଆରି ତାର୍ ସିସ୍ମନ୍ ସଙ୍ଗ୍ କପର୍ନାତମ୍ ଗତେ ଜାଇ ତେଇ କେତେ ଦିନ୍ ପାରା ରଇଲାଇ ।

ଜିସୁ ଜିରୁସାଲମ୍ ମନ୍ଦିରେ ଗାଲା

(ମାତିଉ ୨୧:୧୨-୧୩; ମାର୍କ ୧୧:୧୫-୧୭; ଲୁକ୍ ୧୯:୪୫-୪୭)

^{୧୩} ସେ ବେଲା ଜିଉଦି ଲକ୍ମନ୍ ର ନିସ୍ତାର୍ ପରବ୍ କେଟି ଆଇତେ ରଇଲା । ସେଟାର୍ପାଇ ଜିସୁ ଜିରୁସାଲମେ ଗାଲା । ^{୧୪} ତେଇ ସେ ମନ୍ଦିର୍ ବିତ୍ରେ, ଲକ୍ମନ୍ ଗରୁଗାଇ ମେଣ୍ଡା, ଆରି ପାରୁଆମନ୍ ବେବାର୍ କର୍ବାଟା, ଆରି ବିନ୍ ଦେସର୍ ତାବୁ ବାଦ୍ଲାଉମନ୍ ସେମନ୍ ଟେବୁଲେ ବସିରଇଲାଟା ଦେକ୍ଲା । ^{୧୫} ତେଇ ଜିସୁ କସିରା ସଙ୍ଗ୍ କର୍ତ୍ତା ତିଆର୍ କରି ମେଣ୍ଡା ଆରି ଗରୁମନ୍ ସଙ୍ଗ୍ ସବୁ ଲକ୍ମନ୍ କେ ମନ୍ଦିରେଅନି ବାର୍କରାଇ ଦେଲା । ଆରି ଲକ୍ମନ୍ ତେଇ ଅନି ବାଦ୍ଲାଇ ନେବା ତାବୁ ସବୁ ବିଚିଦେଇ ସେମନ୍ ଟେବୁଲ୍ ପାସ୍ଲାଇ ଦେଲା । ^{୧୬} ପରୁଆ ବିକ୍ବା ଲକ୍ମନ୍ କେ କଇଲା, “ଏ ସବୁ ଦିନ୍ସୁ ଇତିଅନି ଦାରିଜା । ମର୍ ବାବାର୍ ଗରେ ଗେନା ବିକା ଜାଗା ପାରା କରାମାଇ ।” ^{୧୭} ଏ ସବୁ ଗର୍ନା ଅଇବାବେଲେ ଜିସୁର୍ ସିସ୍ମନ୍ ପର୍ମେସରର୍ ସାସ୍ତରେ ଲେକାଅଇଲା ଗଟେକ୍ ବାକିଅ ଏତାଇଲାଇ । ତମର୍ ଗରର୍ ପାଇ ରଇବା ମର୍ ବକ୍ତି, ମର୍ ମନ୍ ବିତ୍ରେ ଜଇ ଲାଗ୍ଲା ପାରା ଲାଗ୍ଲାନି ।

☆ ୨:୧୭ ୨:୧୭ ମାତିଉ ୪:୧୩

୧୮ ତେଜ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ଜିସୁର୍ ଲଗେ ବାଉଡି ଆସି ଏନ୍ତାରି କଇଲା । “ତୁଇ ଏନ୍ତାରି ସବୁ କାମ୍ କରବାକେ ଅଦିକାର୍ ପାଇଆରୁସ୍ ବଲି ଆମେ କେନ୍ତ୍ର ଜାନ୍ତୁ ଆରି କାଇ ଚିନ୍ତାଲଗି ଆମ୍ବକେ ସେଟା ଦେକାଇଲୁସନି ?” ୧୯ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ ଏ ମନ୍ଦିର୍ ବସୁଲାଇ ଦିଆସ୍ । ସେଟା ମୁଇ ତିନ୍ଦିନ୍ ବିତ୍ତରେ ଆରିତରେକ୍ ତିଆର କରିଦେବି ।”

୨୦ ଜିସୁର୍ ଏ କାତା ସୁନି ସେମନ୍ କଇଲା, “କାଇଟା ! ତିନ୍ଦିନ୍ ବିତ୍ତରେ ତୁଇ ତିଆର କରି ପାରୁସ୍ କି ? ଏ ମନ୍ଦିର୍ ତିଆର କରବାକେ ଚାଲିସ୍ ଚଅ ବରସ୍ ଲାଗିରଇଲା ।”

୨୧ ମାତର୍ ଜିସୁ ତାର୍ ନିଜର୍ ଗାଗତର୍ ବିସଇ ମନ୍ଦିର୍କେ ଦେକାଇ କରି ଏ କାତା କଇରଇଲା । ୨୨ ସେ ମରିକରି ଆରିତରେକ୍ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଟଲା ପଟେ ସିସ୍ମାନର୍ ମନେ ପଡଲା ଜେ, ସେ ଏନ୍ତାରି କଇରଇଲା । ତେବର୍ପାଇ ସେମନ୍ ଦରମ୍ ସାସ୍ତର୍ ଆରି ଜିସୁର୍ ବାକିଅ ବିସ୍ବାସ୍ କଲା ।

ଜିସୁ ମୁନୁସ୍ମାନର୍ ଗୁନ୍ ଜାନେ

୨୩ ନିସ୍ତର୍ ପରବ୍ବେଲେ ଜିସୁ ଜିରୁସାଲାମ୍ ରଇଲାବେଲେ କେତେକ୍ କେତେକ୍ ଲକ୍ ସେ କରିରଇବା କାବା ଅଇଜିବା କାମ୍ମନ୍ କଲାଟା ଦେକି ତାକେ ବିସ୍ବାସ୍ କଲା । ୨୪ ମାତର୍ ଜିସୁ ସେ ଲକ୍ମନ୍ ବିସ୍ବାସ୍ କରିରଇବାଟା ସତ୍ବଲି ବାବେନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ସବୁ ଲକ୍ ବିସଇ ସେ ନିକସଙ୍ ଜାନି ରଇଲା । ୨୫ ଲକ୍ମାନର୍ ବିସଇନେଇକରି ତାକେ, କେ ମିସା କାଇଟାବଲି କଇବାର୍ ଦରକାର୍ ନ ରଇଲା, କାଇକେବଇଲେ ସେ ତାକର୍ ମନ୍ ବିତ୍ତର୍ କାତା, ନିଜେ ଜାନି ରଇଲା ।

୩

ଜିସୁ ଆରି ନିକଦିମ

୧ ପାରୁସ୍ମାନର୍ ବିତ୍ତରେଅନି ନିକଦିମ ନାଉର୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ରଇଲା । ସେ ଜିଉଦି ମନର୍ ଗଟେକ୍ ନେତା । ୨ ସେ ଦିନେକ୍ ରାତିଆ ଜିସୁର୍ ଲଗେ ଆସି କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ ଆମେ ଜାନ୍ତୁ, ତମେ

☆ ୨:୧୯ ୨:୧୯ ମାତିଉ ୨୭:୨୧;୨୭:୪୦; ମାର୍କ ୧୪:୫୮;୧୫:୨୯

ପରମେସର ପାଟାଈରଇବା ଗଟେକ୍ ଗୁରୁ । କାଈକେ ବଇଲେ ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକର ସଙ୍ଘ୍ ପରମେସର ନି ରଇଲେ, ତମେ ଜନ୍ ସବୁ କାବାଅଇଜିବା କାମ୍‌ମନ୍ କଲାସ୍‌ନି, ସେଡକି କାମ୍‌ମନ୍ କେ ମିସା କରିନାପାରଡ଼ ।”

୩ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଇ ତକେ ସଡ଼ କାତା କଇଲିନି, ଆରିତରେକ୍ ଜନମ୍* ନ ଅଇଲେ କେ ମିସା ପରମେସରର ରାଇଜ୍ ଦେକି ନାପାରଡ଼ ।”

୪ ନିକଦିମ ତାକେ ପାଟାରୁଲା, “ଡକ୍‌ରା ଅଇଲା ଲକ୍ କେନ୍ତି ଆରି ତରେକ୍ ଜନମ୍ ଅଇସି ? ସେ ଆରି ତରେକ୍ ମାଆର୍ ପେଟ୍ ବିଡରେ ଜାଇକରି ଜନମ୍ ଅଇସି କି ? ନାଇ ଅଇ ନର୍ଏ ।”

୫ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଇ ତକେ ସଡ଼କାତା କଇଲିନି, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ପାନି ଆରି ଆଡ଼ମାଇଅନି ଜନମ୍ ନ ଅଇଲେ, ପରମେସରର ରାଇଜେ ଜାଇ ନାପାରେ । ୬ ଗଟେକ୍ ନର୍ ଲକ୍ ତାର୍ ନର୍ ମାଆ ବାବାର୍‌ଡେଇଅନି ଜନମ୍ ଅଇସି । ମାତର୍ ସୁକଲ୍ ଆଡ଼ମା ତାର୍ ଆଡ଼ମାଇ ନୁଆ ଜିବନ୍ ଦେଇସି । ୭ ସେଟାର୍‌ପାଇ ମୁଇ ତକେ ଆରିତରେକ୍ ଜନମ୍ ଅଇବାକେ ଅଇସି ବଲି କଇବା ବିସଇ ସୁନି କାବାଅଇଜାଆ ନାଇ । ୮ ପବନ୍ ଜନ୍ ବାଟେ ଜିବାକେ ମନ୍ କର୍‌ସି ସେ ବାଟେସେ ଜାଇସି, ଆରି ତମେ ତାର୍ ସବଦ୍ ସୁନ୍‌ସା । ମାତର୍ ସେଟା କନ୍ତିଅନି ଆଇସି ଆରି କନ୍ ବାଟେ ଜାଇସି ସେଟା ନାଜାନାସ୍ । ଆଡ଼ମାଇ ଜନମ୍ ଅଇଲା ସବୁ ଲକ୍‌ମନ୍ ମିସା ସେନ୍ତାରିସେ ।”

୯ ନିକଦିମ ଜିସୁକେ ପାଟାରୁଲା, “ଏବେ ତୁଇ କଇବା କାତା କେନ୍ତି ଅଇପାର୍‌ସି ?” ୧୦ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ ଈସ୍‌ରାଏଲର୍ ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ଗୁରୁ ଅଇକରି ମିସା କେନ୍ତି ଏ ସବୁ କାତା ବୁଜି ନାପାରୁଲୁସ୍‌ନି ? ୧୧ ମୁଇ ତକେ ସଡ଼କାତା କଇଲିନି, ଆମେ ଜନ୍‌ଟା ଜାନୁ ସେଟା କଇଦେବୁ, ଜନ୍‌ଟା ଦେକିରଇବୁ ସେଟା ସାକି ଦେବୁ, ଅଇଲେ ମିସା ତୁଇ କାଈକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରୁସ୍‌ନାଇ ? ୧୨ ମୁଇ ତକେ ଏ ଦୁନିଆର୍ ବିସଇ କଇବାବେଲେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରୁସ୍ ନାଇ । ଆରି ସରଗର୍ ବିସଇ କଇବି ବଇଲେ କେନ୍ତି ମକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରୁସ୍ ? ୧୩ ସର୍‌ଗେଅନି

* ୩:୩ ୩:୩ ଆରିତରେକ୍ ଜନମ୍ ପରମେସରର ଟାନେ ଜାଡ଼ ଅଇବାଟା

ଉତ୍ତରି ଆଇଲା ନରପିଲା ମୁଇ, ମକେ ଚାଡ଼ିକରି ଆରି କେ ମିସା ସରଗେ ଜାଅଡ଼ ନାଇତା ।”

୧୪ “ଆରି ମସା କେନ୍ତ୍ର ମରୁବାଲି ବୁଏଁ ପିତଲ୍ଲୁ ସାଁପକେ ତେଲି ଉପ୍ରେ ଟେକି ରଇଲା, ସମାନ୍ ସେନ୍ତାରିସେ ପର୍ମେସର୍ ତେଇଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମକେ ମିସା, ଗଟେକ୍ ଦିନେ ଉପ୍ରେ ଟେକ୍‌ବାଇ । ୧୫ ତେବେ, ତାକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରବା ସବୁ ଲକ୍‌ମନ୍ ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ପାଇବାଇ । ୧୬ ପର୍ମେସର୍ ଏ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ଏତେକ୍ ଆଲାଦ୍ କଲାଜେ, ତାର୍ ଗଟେକ୍ ବଲି ପିଲାକେ ସର୍ପିଦେଲା । ଜେ ମିସା ତାକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରବାଇ ବଇଲେ, ସେମନ୍ ନସ୍ତ ନ ଅଇକରି, ନ ସାରବା ଜିବନ୍ ମିଲାଇବାଇ । ୧୭ ପର୍ମେସର୍ ତାର୍ ପିଲାକେ ଏ ଦୁନିଆଇ ବିଚାର୍ କରବାକେ ପାଟାଏନାଇ, ମାତର୍ ତାର୍ ଲାଗି ଦୁନିଆ ରକିଆ ପାଅ ବଲି ପାଟାଇ ଆଚେ । ୧୮ କେ ପର୍ମେସରର୍ ପିଲାକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲାନ୍ତି ତାର୍ ବିଚାର୍‌ନା ନଏଁ । ମାତର୍ ଜେ ପର୍ମେସରର୍ ପିଲାକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରେନାଇ ତାର୍ ବିଚାର୍‌ନା ଅଇସାର୍‌ଲାବେ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଗଟେକ୍ ବଲି ପିଲାକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରେନାଇ । ୧୯ ଆରି ସେ ବିଚାର୍‌ନା ଏନ୍ତି ଅଇସି, ସରଗେ ଅନି ଉଜଲ୍ ଏ ଦୁନିଆଇ ଆସିରଇଲା । ମାତର୍ ଏ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ସେ ଉଜଲେଅନି ଆନ୍ଦାର୍‌କେ ବେସି ମନ୍ କଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ କରବା କାମ୍ ସବୁ ବେସି କାରାପ୍ । ୨୦ ଜନ୍‌ଲକ୍‌ମନ୍ କାରାପ୍ କାମ୍ କଲାଇନି ସେମନ୍ ଉଜଲ୍‌କେ ଗିନ୍ କଲାଇନି । ଆରି ସେ ଉଜଲେ ନ ଆସଡ଼ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନର୍ ସବୁ କାରାପ୍ କାମ୍ ସେ ଉଜଲେ ଡିସିସି । ୨୧ ମାତର୍ ଜନ୍‌ଲକ୍ ସଡ଼ ଆରି ଟିକ୍ ଇସାବେ କାମ୍ କରି ଚଲାଚଲ୍‌ତି କଲାନ୍ତି, ସେ ଉଜଲ୍ ଲଗେ ଆଇସି । ତେବେ, ସେ କରବା କାମ୍ ପର୍ମେସରର୍ ମନ୍ କରବା ଇସାବେ ଅଇଲାନ୍ତି ।”

ଜିସୁ ଆରି ତୁବନ୍ ଦେଉ ଜଅନ୍

୨୨ ତାର୍ ପଚେ ଜିସୁ ଆରି ତାର୍ ସିସ୍‌ମନ୍ ଜିଉଦା ଦେସେ ଗାଲାଇ ଆରି ସେ ଜାଗାଇ ରଇକରି ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ତୁବନ୍ ଦେଲାଇ । ୨୩ ସେ ବେଲାଇ ଜଅନ୍ ମିସା ସାଲମ୍ ଗଡ଼ଲଗେ ଏନନ୍ ନାଉର୍ ଗଟେକ୍ ଗାଏଁ ତୁବନ୍ ଦେଇତେ ରଇଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ଜାଗାଇ ବେସି

ପାନି ରଇଲା । ଆରି ଲକ୍ମନ୍ ଆସିକରି ହୁବନ୍ ନେଇତେ ରଇଲା ।
 । ୨୪ ✨ ସେତକି ଦିନ୍ ଜାକ ଜଅନ୍ ବନ୍ଦି ନ ଅଇରଇଲା ।

୨୫ ସେବେଲା ଗଟେକ୍ ଜିଉଦି ଲକ୍ ଆରି ଜଅନ୍ ସିସମନ୍ ଅସୁକଲ୍ ଅନି ରିତିନିତି ଇସାବେ ସୁକଲ୍ ଅଇବା ବିସଇ ନେଇ ତାକର୍ ବିଡ଼ରେ ଦଦାପେଲା ଅଇତେ ରଇଲା । ୨୬ ଆରି ଜଅନ୍ ସିସମନ୍ ତାର୍ ଲଗେ ଆସି କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ତମେ ଜରଦନ୍ ଗାଡ଼ ସେପାଟେ କାର୍ସଙ୍ଗ୍ ବେଟ୍ ଅଇରଇଲାସ୍ ଆରି ତାର୍ ବିସଇ ତମେ ସାକି ଦେଇତେରଇଲାସ୍, ସେ ଲକ୍ ଏବେ ଲକ୍ମନ୍ କେ ହୁବନ୍ ଦେଲାନ୍ ଆରି ସବୁ ଲକ୍ମନ୍ ତାର୍ ଲଗେ ଗାଲାଇନି ।” ୨୭ ଜଅନ୍ କଇଲା, “ପର୍ମେସର୍ ନ ଦେଲେ, କେ ମିସା କାଇଟା ନ ପାଅଡ଼ । ୨୮ ✨ ମୁଇ କଇରଇଲି ପର୍ମେସର୍ ପାଟାଇଲା ମସିଅ ମୁଇ ନଇ ବଲି । ମୁଇ ଅବକା ପାଟାଇରଇବା ଗଟେକ୍ ଦୁଡ଼ ପାରା ଅଇ ଆସିଆଟି । ୨୯ ଜେ ବିବା ଅଇସି, ସେ ବର୍ ଦାଙ୍ଗ୍ତା । ମାତର୍ ବର୍ ଦାଙ୍ଗ୍ତାର୍ ଲଗେ ବରର୍ ସଙ୍ଗାରି ଚିଆଅଇ ତାର୍ କାତା ସୁନ୍ସି । ସେ ବର୍ ଦାଙ୍ଗ୍ତାର୍ କାତା ସୁନି, ବେସି ସାରଦା ଅଇସି । ସେନ୍ତାରିସେ ମର୍ ସାରଦା ମିସା ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇଲାଆଟେ । ୩୦ ସେ ମଆନ୍ ଅଇତେ ଜଅ ଆରି ମୁଇ ସାନ୍ ଅଇତେ ଜିବି ।”

ସର୍ଗେଅନି ଆଇବା ଗଟେକ୍ ଲକ୍

୩୧ “ଜେ ସର୍ଗେଅନି ଆଇଲା ଆଟେ, ସେ ସବୁ ଲକ୍ମନ୍ ରତେଇଅନି ମଆନ୍ । ଜେ ଜଗତେ ଅନି ଜନମ୍ ଅଇଆଟେ, ସେ ଜଗତର୍ କାତାସେ କଇସି । ମାତର୍ ଜେ ସର୍ଗେଅନି ଆସିଆଟେ, ସେ ସବୁକଲ୍ ରତେଇ ଅନି ମଆନ୍ । ୩୨ ସେ ଜନ୍ଗା ଦେକଲା ଆଟେ ଆରି ସୁନ୍ଲା ଆଟେ ସେ ବିସଇ ସେ ଜାନାଇଲାନ୍ । ମାତର୍ ସେ କଇରଇବା କାତା କେ ମିସା ନାମଡ଼ ନାଇ । ୩୩ ଜେ ତାର୍ କଇରଇବା କାତା ନାମ୍ସି, ସେ ପର୍ମେସର୍ ସଡ଼ଟା ବଲି ନାମ୍ସି । ୩୪ ଜାକେ ପର୍ମେସର୍ ପାଟାଇଲା ଆଟେ, ସେ ପର୍ମେସର୍ ବାକିଅ କଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ ତାକେ ପର୍ମେସର୍ ଆଡ଼ମା ପୁରାପୁରୁନ୍ ଦିଆଅଇଲାଆଟେ । ୩୫ ✨ ବାବା ପିଲାକେ ଆଲାଦ୍ କରି ସବୁ ବିସଇ

✨ ୩:୨୪ ୩:୨୪ ମାଡ଼ିଉ ୧୪:୩; ମାରୁକ ୬:୧୭; ଲୁକ୍ ୩:୧୯,୨୦ ✨ ୩:୨୮ ୩:୨୮ ଜଅନ୍ ୧:୨୦ ✨ ୩:୩୫ ୩:୩୫ ମାଡ଼ିଉ ୧୧:୨୭; ଲୁକ୍ ୧୦:୨୨

ତାର ଆଡେ ସର୍ପି ଦେଲାଆଡେ । ୩୭ ଆରି କେ ପରମେସରର୍ ପିଲାକେ ବିସବାସ୍ କରସି, ସେ ନ ସାର୍ବା ଜିବନ୍ ପାଇସି । ମାତର୍ ଜେ ପରମେସରର୍ ପିଲାକେ ନାମେ ନାଇ, ସେ ନ ସାର୍ବା ଜିବନ୍ ନ ପାଏ । ଆରି ପରମେସରର୍ ଡଣ୍ଟ ପାଇବାକେ ସେ ରଇସି ।”

୪

ଜିସୁ ଆରି ସମିରଣିୟ ମାଇଜି

୯ ଜଅନରଡେଇଅନି ଜିସୁକେ ଅଦିକ୍ ସିସ୍ ଅଇବାଟା ଆରି ତୁବନ୍ ଦେବା କାତା ପାରୁସିମନ୍ ସୁନ୍ଲାଇ । ୯ ଜିସୁ ସତଇସେ ନିଜେ କାକେ ମିସା ତୁବନ୍ ନ ଦେଇଡେ ରଇଲା, ମାତର୍ ତାର୍ ସିସ୍ମନ୍ ତୁବନ୍ ଦେଇଡେ ରଇଲାଇ । ୩ ତାର୍ ବିସଇ ନେଇ ଲକ୍ମନ୍ ଏନ୍ତାରି କାତା ଅଇବାଟା ସୁନି, ଜିସୁ ଜିଉଦା ରାଇଜ୍ ଚାଡିକରି ଆରି ତରେକ୍ ଗାଲିଲି ଦେସେ ଉଟିଗାଲା । ୪ ମାତର୍ ତାକେ ସମିରଣି ଗଡ୍ ବାଟେ ଜିବାକେ ପଡିଲା ।

୫ ଆରି ଜାକୁବ୍ ତାର୍ ନିଜର୍ ପିଲା ଜସେପକେ ଜନ୍ ଜାଗା ଦାନ୍ ଦେଇରଇଲା, ସେ ଲଗେ ସମିରଣି ଗଡର୍ ଗଟେକ୍ ସୁକାର୍ ନାଉର୍ ଜାଗାଇ ଜିସୁ ଆସି କେଟିଲା । ୬ ସେ ଜାଗାଇ ଜାକୁବର୍ ଗଟେକ୍ କୁଇସାଲ୍ ରଇଲା । ଜିସୁ ଇଣ୍ଡି ଇଣ୍ଡି ତାକି ଜାଇକରି କୁଇସାଲ୍ ଲଗେ ବସି ରଇଲା । ସେବେଲା ଟିଆମୁଇଦାନ୍ ଅଇରଇଲା ।

୭ ଗଟେକ୍ ସମିରଣିୟ ମାଇଜି କୁଇସାଲେ ପାନି ନେବାକେ ଆଇଲା । ଆରି ଜିସୁ ସେ ମାଇଜିକେ କଇଲା, “ଏ ମା ମକେ ଗୁଡିକ୍ ପାନି କାଇବାକେ ଦେ ।” ୮ ସେଡକିବେଲେ ତାର୍ ସିସ୍ମନ୍ କାଦି ଗେନ୍ବାକେ ଗଡ୍ ବିଡ୍ରେ ଜାଇରଇଲା ଆରି ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ସେ ରଇଲା ।

୯ ତେଇ ସମିରଣିୟ ମାଇଜି କାବାଅଇ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ତୁଇ ଗଟେକ୍ ଜିଉଦି ଲକ୍ ଆରି ମୁଇ ଗଟେକ୍ ସମିରଣିୟ, ତୁଇ କେଡି ମର୍ ଆତର୍ ପାନି କାଇବାକେ ମାଙ୍ଗ୍ଲୁସିନି ?” କାଇକେ ବଇଲେ, ଜିଉଦି ଲକ୍ମନ୍ ସମିରଣିୟ ଲକ୍ମନ୍ କାଇବାଡେଇ ନ କାଇଡେ ରଇଲାଇ । ୧୦ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ପରମେସର୍ ଦେବା ଦାନର୍ ବିସଇ, ତୁଇ ଅଲପ୍ ଆଲେ ଜାନି ରଇଲେ ଆରି ମୁଇ କେ ବଲି

ଜାନ୍ତୁଥିବ ବଇଲେ ମକେ ମାଙ୍ଗୁଥିବ । ଆରି ମୁଇ ତକେ ଜିବନ୍ ଦେବା ପାନି ଦେଇତି ।”

୧୧ ମାଇଜି କଇଲା, “ଆଗିଆଁ, ତମର୍ ଲଗେତା ପାନି ଜିକ୍‌ବାକେ ବାଲ୍‌ଟିନାଇ, ଆରି ଏ କୁଇସାଲ୍ ବେସି ତେଙ୍ଗ୍ ଆଚେ । କନ୍ତିଅନି ତମେ ଜିବନ୍ ଦେବା ପାନି ମିଲାଇସୁ ? ୧୨ ତୁଇ କାଇ ଆମର୍ ଆନିଦାଦି ଜାକୁବରତେଇ ଅନି ବଡ଼ କି ? ଜାକୁବ୍ ଆମକେ ଏ କୁଇସାଲ୍ ଦେଇରଇଲା । ସେ ନିଜେ ମିସା ଏ କୁଇସାଲର୍ ପାନି କାଇତେରଇଲା । ତାର୍ ଗରର୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ଆରି ସେ ପସିରଇଲା ଗରୁଗାଇମନ୍ ଇତିର୍ ପାନି କାଇଲାଇ” ବଲି କଇଲା ।

୧୩ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏ କୁଇସାଲର୍ ପାନି କାଇବା ସବୁ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ଆରିସେ ସସ୍ ଲାଗ୍‌ସି । ୧୪ ମାତର୍ ମୁଇ ଜନ୍ ପାନି ଦେବି, ସେ ପାନି ଜେ କାଇସି ବଇଲେ, ତାକେ କେବେ ମିସା ସସ୍ ନ ଲାଗେ । ମୁଇ ଜନ୍ ପାନି ଦେବି, ସେଟା ଜିବନ୍ ଦେବା ପାନି ପାରା ଉର୍ଲି ଜାଇତେରଇସି । ତେଇ ଅନି ଜେ କାଇଲେ, ସେ ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନ୍ ପାଇସି ।”

୧୫ ସେ ମାଇଜି ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ ମକେ ସେ ପାନି ଦେ, ଜେକ୍ତିକି କେବେ ମିସା ମକେ ସସ୍ ନ ଲାଗ ଆରି ମୁଇ ଏତେକ ଦୁର୍ ପାନି ନେବାକେ ନ ଆସି ।”

୧୬ ଜିସୁ ସେ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ ଜାଇକରି ତର୍ ମୁନୁସକେ ଇତି ଡାକିଆନ୍ ।”

୧୭ ସେ ମାଇଜି “ମକେ ମୁନୁସ ନାଇ” ବଲି କଇଲା । ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମକେ ମୁନୁସ ନାଇ ବଲି ସଡ଼ କାତା କଇଆରୁସ୍ । ୧୮ କାଇକେ ବଇଲେ ତର୍ ପାଟ୍‌ଟା ମୁନୁସ ରଇଲାଇ ଆରି ଏବେ ତୁଇ ଜନ୍ ଲକ୍‌ର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଆରୁସ୍, ସେ ମିସା ତର୍ ମୁନୁସ ନଏଁ । ଏଟା ସଡ଼ କଇଆରୁସ୍ ।”

୧୯ ସେ ମାଇଜି କଇଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ ତୁଇ ଗଟେକ୍ ବବିସତର୍ କାତା କଇବା ଲକ୍ ବଲି, ଏବେ ମୁଇ ଜାନିପାରଲିନି । ୨୦ ଆମର୍ ସମିରଣିୟ ଆନିଦାଦିମନ୍ ପର୍ମେସର୍‌କେ ଏ ଡଙ୍ଗ୍‌ରେ ଉପାସନା କରତେ ରଇଲାଇ । ମାତର୍ ତମେ ଜିଉଦି ଲକ୍‌ମନ୍ କଇଲାଇନି ଜିରୁସାଲମ୍‌ସେ ପର୍ମେସର୍‌କେ ଉପାସନା କର୍‌ବା ଟିକ୍ ଜାଗା ।”

୨୧ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ମାଆ ମର୍କାତା ବିସ୍ବାସ୍ କର୍ । ଏନ୍ତାରି ବେଲା ଆଇଲାନି ତମେ ପରମେସର୍‌କେ ଏ ଡଙ୍ଗ୍‌ରେ କି ଜିରୁସାଲାମେ ମିସା ଉପାସନା ନ କରାସ୍ । ୨୨ ତମେ ସମିରଣ୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ଜାକେ ଉପାସନା କଲାସ୍‌ନି ତାକେ ସତଇସେ ନାଜାନାସ୍ । ମାତର୍ ଆମେ ଜିଉଦି ଲକ୍‌ମନ୍ ତାକେ ଜାନିକରି ଉପାସନା କଲୁନି । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁକ୍ତି ଜିଉଦି ଲକ୍‌ମନ୍‌ର୍ ତେଇଅନି ଆଇସି । ୨୩ ବେଲା ଆଇଲାନି ଆରି ସେ ବେଲା କେଟ୍‌ଲାବେ, ଜେଡେବେଲା କି ସୁକଲ୍‌ଆଡ଼ମାର୍ ବପୁସଙ୍ ଲକ୍‌ମନ୍, ବାବା ପରମେସର୍‌କେ ନିକସଙ୍ ଚିନ୍‌ବାଇ । ସେବେଲେ ସେମନ୍ ତାକର୍ ମନେ ସତ୍‌ସଙ୍ ଉପାସନା କର୍‌ବାଇ । ସେନ୍ତି ଉପାସନା କର୍‌ବା ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ବାବା ମନ୍ କଲାନି । ୨୪ ପରମେସର୍ ଅଇଲାନି ଆଡ଼ମା । ଆରି ଜନ୍‌ଲକ୍‌ମନ୍ ତାକେ ଉପାସନା କଲାଇନି, ସେମନ୍ ସତ୍‌ସଙ୍ ଆଡ଼ମାଇ ଉପାସନା କର୍‌ବାର୍‌ଆଟେ ।” ୨୫ ସେ ମାଇଜି କଇଲା, “ମୁଇ ଜାନି, ମସିଅ ଜାକେ କି କିରିସ୍‌ଟ ବଲ୍‌ବାଇ । ସେବେଲା ଆସି ଆମକେ ସବୁ ବିସଇ ବୁଜାଇ ଦେଇସି ।” ୨୬ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏବେ ତର୍ ସଙ୍ ଜେ କାତା ଅଇଲାନି, ମୁଇ ସେ ।”

୨୭ ସେବେଲା ଜିସୁର୍ ସିସ୍‌ମନ୍ ଗଡେଅନି ବାଉଡି ଆଇଲାଇ । ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ମାଇଜିସଙ୍ କାତା ଅଇବାଟା ଦେକି କାବାଅଇଗାଲାଇ । ମାତର୍ ତାକେ କେ ମିସା ତୁଇ କାଇକେ ତାର୍ ସଙ୍ କାତା ଅଇଲୁସ୍‌ନି, କି କାଇ ବିସଇ ତମେ କାତା ଅଇତେ ରଇଲାସ୍ ? ବଲି ପାଟାର୍‌ବାକେ ସାଆସ୍ କରଡନାଇ । ୨୮ ତାର୍ ପଟେ ସେ ମାଇଜି ତାର୍ ଆଣ୍ଟିର୍ ପାନି, ତେଇ ଚାଡିକରି ସଅର୍ ବିଡରେ ଉଟିଗଲା ଆରି ଜାଇକରି ସବୁ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ କଇଲା, ୨୯ “ଆସା ଗଟେକ୍ ଲକ୍‌କେ ଦେକ୍‌ସା । ଆଗେ ମୁଇ ଜାଇଜାଇଟା କରରଇଲି, ସେ ସବୁ କାତା ସେ ମକେ କଇଦେଲା । ସେ ପରମେସର୍ ବାଟି ପାଟାଇଲା ରାଜା ମସିଅ ଅଇଲେ ଅଇରଇସି କାଇକି ।” ୩୦ ସେଟାର୍‌ପାଇ ଲକ୍‌ମନ୍ ସଅରେ ଅନି ବାରଇକରି ଜିସୁକେ ଦେକ୍‌ବାକେ ଗାଲାଇ ।

୩୧ ଏଡକି ବିଡରେ ସିସ୍‌ମନ୍ ଜିସୁକେ “ଏ ଗୁରୁ କାଇଟା ଆଲେ ଅଲପ୍ କାଆ ।” ବଲି ବାବୁଜିଆ କଲାଇ ।

୩୨ ମାତର୍ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମର୍ ଲଗେ ଜନ୍ କାଦି

ଆଚେ, ସେ କାଦିର ବିସଇ ତମେ ନାଜାନାସ୍ ।”

୩୩ ସେଟାର ପାଇ ସିସ୍‌ମନ୍ ନିଜର୍ ନିଜର୍ ବିତ୍‌ରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ, “ତାର୍‌ପାଇ କେ କାଦି ଆନିଦେଲାଇ ଆଚଡ୍ କି ?”

୩୪ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମକେ ପାଟାଇରଇବା ପର୍‌ମେସର୍ ମନ୍‌କଲାଟା ମାନିକରି ଆରି ସେ ଦେଇରଇବା କାମ୍ ପୁରାପୁରୁନ୍ କରବାଟାସେ ମର୍ କାଦି । ୩୫ ଚାରି ମାସ୍ ଗାଲେ କାଟାବେଟା ଦିନ୍ ଆଇସି ବଲି ତମେ କଇତେରଇସା । ମାତର୍ ମୁଇ ତମ୍‌କେ କଇଲିନି କେତ୍‌ମନ୍‌କେ ନିକ କରି ଦେକିଦେକା । ଏବେ ତେଇର୍ ତାସ୍ ପାଟିଗାଲା ଆଚେ ଆରି କାଟ୍‌ବା ବେଲା ସମାନ୍ ଅଇଲା ଆଚେ । ୩୬ ଏବେ ମିସା ଜନ୍ ଲକ୍ ତାସ୍ କାଟ୍‌ଲାନ୍ତି ତାକେ ବୁଡି ଦିଆ ଅଇଲାନ୍ତି, ସେ ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନର୍ ପାଇ ତାସ୍ ଟୁଲିଆଇଲାନ୍ତି । ସେଟାର ପାଇ ବୁନ୍‌ଲା ଲକ୍ ଆରି କାଟ୍‌ବା ଦୁଇ ଲକ୍‌ଜାକ ମିସି ସାର୍‌ଦା କରବାଇ । ୩୭ କାଇକେବଇଲେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ବିଅନ୍ ବୁନ୍‌ଲେ ସେଟା ବିନ୍ ଲକ୍ କାଟ୍‌ସି । ଏ କାତା ପୁରାପୁରୁନ୍ ସଡ୍ । ୩୮ ତମେ ଜନ୍ତୁ ବୁନ୍ତି ନ ରଇଲାସ୍ ତେଇ କାଟ୍‌ବାକେ ପାଟାଇଆଟି । ବିନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍ କାମ୍‌କଲାଇ ଆରି ତମେ ସେମନ୍ କଲା କାମେଅନ୍ତି ଲାବ୍ ପାଇଲାସ୍‌ନ୍ ।”

୩୯ ସେ ସଅରର୍ କେତେକ୍ କେତେକ୍ ସମିରଣିୟମନ୍ ଜିସୁକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ, ସେ ମାଇଜି ସେମନ୍‌କେ କଇରଇଲା । ଆଗେ ମୁଇ ଜାଇଜାଇଟା କରିରଇଲି, ସେ ସବୁ କାତା ସେ ମକେ କଇଦେଲା । ୪୦ ଆରି ସମିରଣିୟ ଲକ୍‌ମନ୍ ଜିସୁର୍ ଲଗେ ଆସି ତାର୍ ସଙ୍ କେତେ ଦିନ୍ ରଇବାକେ ଗୁଆରି କଲାଇ, ସେଟାର୍‌ପାଇ ସେ ତେଇ ଦୁଇ ଦିନ୍ ରଇଲା ।

୪୧ ଜିସୁର୍ କାତା ସୁନ୍ତି ତାକେ ବେସି ଲକ୍‌ମନ୍ ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲାଇ । ୪୨ ଲକ୍‌ମନ୍ ସେ ମାଇଜିକେ କଇଲାଇ, “ତୁଇ କଇଲାକେ ଆମେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରୁନାଇ, ଆମେ ନିଜେ ତାର୍ କାତା ସୁନ୍ତି କରି ଏ ଆକା ଦୁନିଆର୍ ରକିଆକରୁ ବଲି ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲୁ ।”

ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ରାଜାର୍ ମୁକିଅ ଲକ୍‌ର୍ ପିଲାକେ ନିମାନ୍ କଲା

୪୩ ଜିସୁ ତେଇ ଦୁଇ ଦିନ୍ ରଇଲା ପଚେ ଗାଲିଲି ରାଇଜେ ଗାଲା । ୪୪ *ଆରି ଗଟେକ୍ ବବିସ୍‌ଡ୍‌ବକ୍‌ତା ନିଜର୍ ଦେସେ ସନ୍‌ମାନ୍

☆ ୪:୪୪ ୪:୪୪ ମାଡିଉ ୧୩:୫୭; ମାର୍କ ୭:୪; ଲୁକ୍ ୪:୨୪

ନ ପାଏ ବଲି ଜିସୁ ଆଗତୁସେ ତାର ସିସ୍ତମନକେ କଇରଇଲା ।
 ୪୫ ✨ସେଟାରପାଇ ସେ ଜେଡେବେଲା ଗାଲିଲି ଦେସେ କେଟୁଲା,
 ସେବେଲା ଲକ୍ଷ୍ମୀନ୍ ଆଲାଦ୍ ସଙ୍ଗ୍ ତାକିନେଲାଇ । କାଇକେବଇଲେ
 ଆଗେ ଜିରୁସାଲାମେ ନିସ୍ତାର ପରବ୍ତାନେ ସେମନ୍ ସେ କରିରଇବା
 କାମ୍ ସବୁ ଦେକିରଇଲାଇ ।

୪୬ ✨ଜିସୁ ଗାଲିଲିର କାନା ନାଉଁର୍ ଗଡେ ଆରି ତରେକ୍ ଗାଲା
 । ସେ ଗଡେସେ ପାନି ଅଙ୍ଗୁର୍ ରସ୍ କରିରଇଲା । ତେଇ ରମିଅ
 ସାସନକାରିଆର୍ ଗଟେକ୍ ମୁକିଅ ଲକର୍ ପଅ କପର୍ନାତମେ ଜର୍
 ଅଇରଇଲା । ୪୭ ଜିସୁ ଜିଉଦାଇ ଅନି ଗାଲିଲି ଆଇଲା ଆଚେ ବଲି
 ସୁନିକରି ଜର୍ ଅଇଲା ପିଲାଟ ବାବା ତାର ଲଗେ ଗାଲା । ମର୍ବା
 ସମାନ୍ ଅଇରଇବା ପିଲାକେ ନିମାନ୍ କରବାକେ କପର୍ନାତମେ ଜୁ
 ବଲି ଜିସୁକେ ଜୁଆର୍ ବିଆର୍ କଲା । ୪୮ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତମେ
 କାବା ଅଇଜିବାଟା ଆରି କେବେ ନ ଅଇଲା ପାରା କାମର୍ ଚିନ୍ମନ୍ ନ
 ଦେକ୍ଲେ କେବେ ମିସା ମକେ ବିସ୍ବାସ୍ ନ କରାସ୍ ।”

୪୯ ସେ ଲକ୍ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ମର୍ ପିଲା ନ ମର୍ବା ଆଗତୁ
 ତମେ ମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଆସା ।”

୫୦ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏବେ ତୁଇ ତର୍ ଗରେ ଜା, ତର୍ ପିଲା
 ଜିବନ୍ ଅଇଗାଲାବେ ।” ସେ ଲକ୍ ଜିସୁ କଇରଇବା କାତା ବିସ୍ବାସ୍
 କରି ବାଉଡିଗାଲା । ୫୧ ସେ ଗରେ ଗାଲାବେଲେ ତାର କେଡେଟା ଗତି
 ଦାଙ୍ଗ୍ତାମନ୍ ତାକେ ବେଟ୍ପାଇକରି, “ତର୍ ପିଲା ନିମାନ୍ ଅଇଲାବେ”
 ବଲି କଇଲାଇ ।

୫୨ ସେ ଲକ୍ ତାର ଗତିଦାଙ୍ଗ୍ତାମନକେ ପାଚାରଲା, “ପିଲା
 କେଡେବେଲେ ନିମାନ୍ ଅଇଲା ?” ଗତିଦାଙ୍ଗ୍ତାମନ୍, “କାଲି ଗାଁଟେ
 ବେଲେ ନିମାନ୍ ଅଇଲା” ବଲି କଇଲାଇ । ୫୩ ଜିସୁ ଟିକ୍ ସେବେଲାସେ
 ତର୍ ପିଲା ନିମାନ୍ ଅଇଲାବେ ବଲି କଇରଇଲାଟା ସେ ମୁକିଅ ଲକ୍
 ମନେପାକାଇଲା । ସେଟାରପାଇ ସେ ଲକ୍ ଆରି ତାର ଗରର୍ ସବୁ
 ଲକ୍ ଜିସୁକେ ବିସ୍ବାସ୍ କଲାଇ ।

୫୪ ଜିସୁ ଜିଉଦାଇ ଅନି ଗାଲିଲି ଦେସେ ଆଇଲା ପଚେ ଏଟାସଙ୍ଗ୍
 ଦୁଇପାଲି କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ କରି ରଇଲାଟା ।

☆ ୪:୪୫ ୪:୫୫ ଜଅନ୍ ୨:୨୩ ☆ ୪:୪୭ ୪:୪୭ ଜଅନ୍ ୨:୧-୧୧

ଜିସୁ ବନ୍ଦୁଟାନେ ଗଟେକ୍ ରଗିକେ ନିକ କଲା

୧ ତାର ପଟେ ଜିଉଦିମନର୍ ଗଟେକ୍ ମୁକିଅ ପରବ୍ ରଇଲା । ସେଟାର ପାଇ ଜିସୁ ଜିରୁସାଲାମ୍ ଗାଲା । ୨ ଜିରୁସାଲାମର୍ ମେଣ୍ଟା ଦୁଆର୍ ଲଗେ ଗଟେକ୍ ବନ୍ଦ ରଇଲା । ସେଟାକେ ଏବ୍ରି ବାସାଇ ବେତେସଦା ବଲି କଇବାଇ । ତେଇ ପାଁଟା ମଣ୍ଡପ ରଇଲା । ୩ ସେ ମଣ୍ଡପ୍ ମନର୍ଟାନେ କେତେକ୍ କେତେକ୍ ଜର୍ଦ୍ଦୁକା ଅଇଲା ଲକ୍ମନ୍ ରଇତେ ରଇଲାଇ । ରଗିମନର୍ ବିଡ୍ରେଅନି କାଣା, ଚଟା, ଆରି କେତେକ୍ ଅଦୁଆ ରଗିମନ୍ ରଇଲାଇ । ୪ କାଇକେବଇଲେ କେତେ କେତେବଲ୍ ପର୍ମେସରର୍ ଗଟେକ୍ ଦୁଡ୍ ଆସିକରି ସେ ବନ୍ଦର୍ ପାନି ଅଲ୍‌କା କର୍ତେ ରଇଲା । ଆରି ସେ ଅଲ୍‌କା ଅଇଲାପଟେ, ଜନ୍ ଲକ୍ ପର୍ଡୁମ୍ ଜାଇତେ ରଇଲା, ତାକେ କାଇ ରଗ୍ ଅଇରଇଲେ ମିସା ନିମାନ୍ ଅଇଜାଇତେରଇଲା । ୫ ତାକର୍ ବିଡ୍ରେ ଡିରିସ୍ ଆଟ୍ ବରସ୍ ଜାକ ଡୁଲିରଇବା ଗଟେକ୍ ରଗି ଲକ୍ ରଇଲା । ୬ ତେଇ ଜିସୁ ସେ ରଗି ଡୁଲିରଇବାଟା ଦେକି, ଏ ଲକ୍ ବେସି ବରସର୍ ରଗି ବଲି ଜାନି ତାକେ ପାଟାରଲା “ତମେ କାଇ ନିମାନ୍ ଅଇବାକେ ମନ୍ କଲାସନି କି ?”

୭ ସେ ରଗି ଲକ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ ପାନି ଅଲ୍‌କା କଲାବେଲେ, ସେ ବନ୍ଦ୍ ବିଡ୍ରେ ମକେ ନେବାକେ କେ ନାଇ । ଆରି ବନ୍ଦ୍ ବିଡ୍ରେ ଜିବାକେ ଚେସ୍ଟା କଲାବେଲେ ବିନ୍ ଲକ୍ ମର୍ ଆଗ୍ତ ଉଟିଜିବାଇ ।”

୮ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଉଟି ଚିଆଅ, ଆରି ତର୍ ଟାଟି ଦାରି ଇଣ୍ଡିଜା ।” ୯ ସେ ଦାପ୍ରେ ସେ ଲକ୍ ନିମାନ୍ ଅଇଗାଲା ଆରି ନିଜର୍ ଟାଟି ଦାରିକରି ଇଣ୍ଡିବାର୍ ଦାରଲା । ସେ ଦିନ୍ ବିସ୍‌ରାମ୍‌ବାର୍ ରଇଲା । ୧୦ ସେଟାରପାଇ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍, ନିମାନ୍ ଅଇଲା ରଗିକେ କଇବାର୍ ଦାରଲାଇ, “ଆଜି ବିସ୍‌ରାମ୍ ଦିନେ, ତୁଇ ଟାଟି ଦାରି ଜିବାଟା ଆମର୍ ନିୟମ୍ ନାଇ ।”

୧୧ ମାତର୍ ସେ ଲକ୍ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଜେ ମକେ ନିମାନ୍ କଲା ସେ ମକେ ତମର୍ ଟାଟିଦାରିକରି ଜା ବଲି କଇଲାଆଟେ ।”

୧୨ ସେମନ୍ ତାକେ ପାଟାରଲାଇ, “ଜେ ତକେ ଟାଟି ଦାରି ଜା ବଲି କଇଲା, ସେ ଲକ୍ କେ ?”

୧୩ ମାତର ସେ ନିମାନ୍ ଅଇଲା ଲକ୍ ଜିସୁ କେ ବଲି ଚିନି ନରଇଲା, କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ଜାଗାଇ ବେସି ଲକ୍ ନିମାନ୍ ରଇଲାଇଜେ, ଜିସୁ ତେଇଅନି ବିନେ ପିସ୍ଲି ଉଚିଜାଇରଇଲା ।

୧୪ ତାର ପତେ ଜିସୁ ସେ ନିକ ଅଇଲା ଲକ୍ କେ ମାନ୍ଦିର ବିତ୍ରେ ଦେକିକରି କଇଲା, “ଦେକ୍ ଏବେ ତୁଇ ନିକ ଅଇଜାଇଆରୁସ୍ । ତୁଇ ଆରି ପାପ୍ କାମ୍ କରନାଇ । ନଇଲେ ତକେ ଆରି ଅଦିକ୍ ଦୁକ୍ କସ୍ଟ ଆଇସି ମିସା ।”

୧୫ ତାର ପତେ ସେ ନିକ ଅଇଲା ଲକ୍ ଜିଉଦି ନେତାମନର୍ ଲଗେ ଜାଇକରି, “ଜେ ତାକେ ନିକ କରରଇଲା, ସେ ଜିସୁ” ବଲି କଇଲା । ୧୬ ଏ ନିମାନ୍ କାମ୍ କଲାଟା, ବିସ୍ତରାମ୍ ବାରେ ଅଇରଇଲା ଜେ, ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ଜିସୁକେ ଦୁକ୍ କସ୍ଟ ଦେବାର୍ ବସ୍ତାଇ । ୧୭ ମାତର ଜିସୁ ସେମନ୍ କେ କଇଲା, “ମର୍ବାବା ପର୍ମେସର୍ ସବୁବେଲା କାମ୍ କଲାନି, ମୁଇ ମିସା ସେକ୍ତି କାମ୍ କଲିନି ।”

୧୮ ଜିସୁ ଏକ୍ତି କଇରଇଲାଜେ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ତାକେ ମରାଇବାକେ ଅଦିକ୍ ଚେସ୍ଟା କଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁ ବିସ୍ତରାମ୍ ବାରର୍ ନିୟ୍ମ୍ ମାନେ ନାଇ ବଲି ନାଇ, ମାତର ସେ ପର୍ମେସର୍ କେ ମର୍ ବାବା ବଲି କଇ, ନିଜ୍ କେ ପର୍ମେସର୍ ସଙ୍ଗ୍ ସମାନ୍ କରି ରଇଲା ।

ପଅର୍ ଅଦିକାର୍

୧୯ ଜିସୁ ସେମନ୍ କେ କଇଲା, “ମୁଇ ତମ୍ କେ ସତ୍ କଇଲିନି, ପର୍ମେସର୍ ପିଲା ମୁଇ ନିଜେ କାଇଟା ମିସା କରନାପାରି । ମର୍ ବାବା ଜନ୍ ଜନ୍ଟା ସବୁ କର୍ବାଟା ମୁଇ ଦେକ୍ଲିନି ସେଟାସେ ମୁଇ କରପାରି । କାଇକେ ବଇଲେ ବାବା ଜନ୍ ଜନ୍ଟା ସବୁ କଲାନି ତାର୍ପିଲା ମୁଇ ମିସା ସେଟା ସବୁ ସେକ୍ତିସେ କଲିନି । ୨୦ ବାବା ମକେ ଆଲାଦ୍ କର୍ସି ଆରି ନିଜେ ଜନ୍ଟା କର୍ସି, ସେ ସବୁ ମକେ ଦେକାଇସି । ଆରି ଏବେ ଜାଇଟା ଗର୍ଲା ଆଟେ, ତାର୍ତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ବଡ୍ ବଡ୍ କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ ମକେ ଦେକାଇସି । ସେଟା ସବୁ ଦେକି ତମେ ସବୁଲକ୍ କାବାଅଇଜାଇସା । ୨୧ ବାବା ପର୍ମେସର୍ ଜେକ୍ତି ମଲାଲକ୍ ମନ୍ କେ ଜିବନ୍ କରି ଉଟାଇସି, ସମାନ୍ ସେକ୍ତି ମୁଇ ମିସା ତାର୍ ପିଲା ଜାକେ ଜାକେ ମନ୍ କର୍ବି, ସେମନ୍ କେ

ମଲାତେଇଅନି ଉଟାଇବି । ୨୭ ବାବା ପର୍ଯ୍ୟେସର୍ କାକେ ମିସା ତାର୍ ପାପ୍ କାମ୍ଲାଗି ବିଚାର୍ ନ କରେ । ମାତର୍ ସବୁ ଲକ୍ମନର୍ ବିଚାର୍ କର୍ବା ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଦିକାର୍ ତାର୍ ପିଲା ମକେ, ଦେଲା ଆତେ । ୨୮ ତେବେ ସବୁ ଲକ୍ମନର୍ ବାବାକେ ଜେନ୍ତ୍ର ସନ୍ମାନ ଦେଲାଇନି, ସେନ୍ତ୍ରସେ ତାର୍ ପିଲା ମକେ ମିସା ସନ୍ମାନ ଦେବାଇ । ଜଦି ଜନ୍ ଲକ୍ମନର୍ ତାର୍ ପିଲା ମକେ ସନ୍ମାନ ଦେଅଡ୍ ନାଇ, ସେମନ୍ ମକେ ପାଟାଇଲା ବାବାକେ ମିସା ସନ୍ମାନ ଦେଅଡ୍ ନାଇ ।

୨୪ “ମୁଇ ତମ୍‌କେ ସଡ୍ କଇଲିନି, ଜେ ମର୍ କାତା ସୁନି ମକେ ପାଟାଇଲା ପର୍ଯ୍ୟେସର୍‌କେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କର୍ସି, ସେ ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନ୍ ପାଇସି । ଆରି ସେ ବିଚାର୍‌ନା କରାଇ ନ ଅଏ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ମରନ୍‌କେ ଜିତି କରି ଜିବନ୍ ପାଇଆତେ । ୨୫ ମୁଇ ତମ୍‌କେ ସଡ୍ କଇଲିନି ଏନ୍ତ୍ର ଗଟେକ୍ ବେଲା ଆଇଲାନି, ସେ ବେଲା ଏବେ କେଟିଆତେ । ଜେଡେବେଲା ମଲା ଲକ୍ମନର୍ ପର୍ଯ୍ୟେସର୍‌ର ପିଲା ମର୍ କର୍‌ସର୍ ସର୍ ସୁନ୍‌ବାଇ, ସେମନ୍ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଟ୍‌ବାଇ । ୨୬ ବାବା ଜେନ୍ତ୍ରକି ଜିବନ୍‌ର ମୁଲ୍, ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ ତାର୍ ପିଲା ମୁଇ ମିସା ଜିବନ୍‌ର ମୁଲ୍ । ୨୭ ଆରି ମୁଇ ପର୍ଯ୍ୟେସର୍‌ର ଟାନେଅନି ଆଇଲା ନର୍‌ପିଲା ଅଇଲାର୍‌ଲାଗି, ସବୁ ଲକ୍ମନର୍‌କେ ବିଚାର୍ କର୍ବା ଅଦିକାର୍ ସେ ମକେ ଦେଲାଆତେ । ୨୮ ତମେ ଏଟାର୍‌ପାଇ କାବା ଉଆନାଇ, ଏନ୍ତ୍ର ବେଲା ଆଇଲାନି, ମରିକରି ତପିଅଇଲା ସବୁ ଲକ୍ମନର୍ ମର୍ କର୍‌ସର୍ ସୁନ୍‌ବାଇ । ୨୯ ଆରି ସେମନ୍ ସମାଦି ଅନି ଆରି ତରେକ୍ ଉଟ୍‌ବାଇ । କେ କେ ନିକ କାମ୍ କରିଆତଡ୍, ସେମନ୍ ମଲାଟାନେଅନି ଜିବନ୍ ଅଇକରି ଉଟ୍‌ବାଇ । କାରାପ୍ କାମ୍ କରୁମନ୍ ମିସା ମଲାଟାନେଅନି ଉଟ୍‌ବାଇ ଆରି ଦସି ବଲାଅଇବାଇ ।”

ଜିସୁର୍ ବିସଇର୍ କଇବା ସାକି

୩୦ ମୁଇ ମର୍ ନିଜର୍ ଅଦିକାରେ କାଇଟା ମିସା କରିନାଇ, ବାବା ମକେ କେନ୍ତ୍ର କଇଲା ଆତେ, ସେନ୍ତ୍ରସେ ବିଚାର୍ କର୍ବି । ଆରି ମୁଇ କର୍‌ବାଟା ଟିକ୍‌ସେ । କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ନିଜେ ମନ୍‌କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ କର୍‌ବାକେ ନାଇ, ମାତର୍ ମକେ ପାଟାଇଲା ପର୍ଯ୍ୟେସର୍ ମନ୍‌କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ କଲିନି । ୩୧ ମର୍ ନିଜର୍ ପାଇ ଜଦି ମୁଇ ସାକି ଦେବି, ସେଟା ସଡ୍ ବଲି ଦାରା ନ ଜାଏ । ୩୨ ମାତର୍ ମର୍

ପାଇ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ସାକିଦେଲାନି, ଆରି ସେଟା ମୁଇ ଜାନି । ସେ ମର୍ ବିସଇ କାଇଟା ସବୁ କଇଲାନି ସେଟା ସବୁ ସତ୍ତସେ । ୩୩ ☆ତମେ ଜଅନ୍ ଲଗେ କବର୍ ନେଉମନ୍‌କେ ପାଟାଇ ରଇଲାସ୍, ଆରି ସେ ତମ୍‌କେ ସତ୍ ବିସଇ ସାକି ଦେଲାଆଟେ । ୩୪ ମର୍ ବିସଇ କେ ମିସା ସାକି ଦେଅତ୍ ବଲି ମୁଇ ମନ୍ କରନାଇ । ଜେଟ୍ଟିକି ତମେ ପାପେଅନି ରକିଆ ପାଇସା ସେଟାର୍ ପାଇ ମୁଇ ଏ ସବୁ କଇଲିନି । ୩୫ ଜଅନ୍ ଗଟେକ୍ ବଡିପାରା ଲାଗିକରି ଅଲପର୍ ପାଇ ଉଜଲ୍ ଦେଇତେରଇଲା । ଆରି ତମେ ସେ ଉଜଲ୍, ଅଲପ୍ ଦିନର୍ ପାଇ ପାଇକରି ସାର୍‌ଦା ଅଇରଇଲାସ୍ । ୩୬ ମାତର୍ ମର୍ଲଗେ, ଜଅନ୍‌ର୍ ତେଇଅନି ଅଦିକ୍ ବପୁର୍ ଗଟେକ୍ ସାକି ଆଟେ । ପର୍‌ମେସର୍‌ର୍ ଆଦେସ୍ ଇସାବେ ମୁଇ ଜନ୍ ସବୁ କାମ୍ କଲିନି, ସେଟା ସବୁ ମର୍ ପାଇ ନିକ ସାକି । ସେ ସବୁ କଇଲାନିଜେ, ମକେ ପର୍‌ମେସର୍ ପାଟାଇଲା ଆଟେ ବଲି ।

୩୭ ☆ଆରି ମକେ ପାଟାଇଲା ବାବା ପର୍‌ମେସର୍ ମିସା ମର୍ ବିସଇ ସାକି ଦେଲାନି । ତମେ କେବେ ମିସା ତାର୍ କର୍ଟ୍ ସୁନାସ୍ ନାଇ, କି ସେ କେନ୍ତାଟା ଦେକାସ୍ ନାଇ । ୩୮ ଆରି ତାର୍ କାତା ତମର୍ ମନ୍‌ବିତ୍‌ରେ ରଏନାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଜାକେ ପାଟାଇଲା ଆଟେ ତାକେ ତମେ ବିସବାସ୍ କରାସ୍ ନାଇ । ୩୯ ତମେ ଜତନ୍‌ସଙ୍ଗ୍ ସାସ୍‌ତର୍‌ମନ୍ ପତି କଜ୍‌ଲାସ୍‌ନି । ତେଇଅନି ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନ୍ ପାଇଅଇସି ବଲି ସେ ସବୁ ପଡ୍‌ଲାସ୍‌ନି । ସେ ସବୁ ସାସ୍‌ତର୍ ମର୍ ବିସଇସେ ସାକି ଦେଲାନି । ୪୦ ଏଲେମିସା ତମେ ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନ୍ ପାଇବାକେ ମର୍ ଲଗେ ଆଇବାକେ ନିର୍‌ଲାସ୍‌ନି ।

୪୧ “ମୁଇ ମୁନୁସ୍ ଲକ୍‌ମନର୍ ଟାନେଅନି ଡାକ୍‌ପୁଟା କଜି ନାଇ । ୪୨ ମୁଇ ଜାନି, ତମେ କେନ୍ତ୍ରି ରକାମର୍ ଲକ୍, ତମର୍ ମନ୍ ବିତ୍‌ରେ ପର୍‌ମେସର୍‌କେ ଆଲାଦ୍ କର୍‌ବାଟା ନାଇ । ୪୩ ମୁଇ ମର୍ ବାବା ପର୍‌ମେସର୍‌ର୍ ଅଦିକାର୍ ପାଇ ଆଇଲିଆଟି । ମାତର୍ ତମେ ମକେ ନାମାସ୍ ନାଇ । ମାତର୍ ଜେଡେବେଲା କେ ମିସା ବିନ୍ ଲକ୍ ନିଜେ ମନ୍‌କରି ଆଇଲେ ତାକେ ଡାକିନେଲାସ୍‌ନି । ୪୪ ତମେ ନିଜର୍ ନିଜର୍ ବିତ୍‌ରେ ସନ୍‌ମାନ୍ ପାଇବାକେ ମନ୍‌କଲାସ୍‌ନି । ମାତର୍ ପର୍‌ମେସର୍‌ର୍

☆ ୫:୩୩ ୫:୩୩ ଜଅନ୍ ୧:୧୯-୨୭; ୩:୨୭-୩୦ ☆ ୫:୩୭ ୫:୩୭ ମାଡିଉ ୩:୧୭; ମାର୍‌କ ୧:୧୧; ଲୁକ୍ ୩:୨୨

ଆଲାଦ୍ ପାଇବାକେ ମନ୍ କରାସ୍ ନାଇ । ସେନ୍ତି ବଇଲେ ତମେ କେନ୍ତି ମକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରିପାରାସ୍ ? ୪୫ ମୁଇ ତମର୍ ବିରଦେ ପରମେସରତେଇ ଦସି କରବି ବଲି ତମେ ବାବାନାଇ । ତମେ ଜନ୍ଟା ମସାର୍ ତେଇ ଆସା କରିଆଟାସ୍ ସେ ସେ ତମର୍ ବିରଦେ ଦସି କଲାନି । ୪୬ ଜଦି ତମେ ମସାକେ ସତ୍‌ବଲି ବିସ୍ବାସ୍ କଲାସ୍ନି ବଇଲେ ମକେ ମିସା ବିସ୍ବାସ୍ କର୍ତେ ରଇସା । କାଇକେବଇଲେ ମସା ମର୍ ବିସଇସେ ଲେକିଆଟେ । ୪୭ ମାତର୍ ସେ ଜନ୍ଟା ଲେକିଆଟେ, ତେଇ ଜଦି ତମର୍ ବିସ୍ବାସ୍ ନାଇ ବଇଲେ, ମୁଇ ଜନ୍ଟା କଇଲିନି, ସେଟା କେନ୍ତି ବିସ୍ବାସ୍ କରସା ?”

ଜିସୁ ପାଁର୍ ଅଜାର୍ ଲକ୍ମନକେ କୁଆଇଲା

(ମାତିଉ ୧୪:୧୩-୨୧; ମାର୍କ ୬:୩୦-୪୪; ଲୁକ୍ ୯:୧୦-୧୭)

୧ ତାର୍ ପଟେ ଜିସୁ ଗାଲିଲି ଗାଡ୍ ସେପାଟେ ସେ ଗାଡ୍‌କେ ଡିବିରିଆ ଗାଡ୍ ବଲି ମିସା କଇବାଇ, ସେ ଜାଗାଇ ଗାଲା । ୨ ଆରି ବେସି ଲକ୍ମନ ତାର୍ ପଟେ ପଟେ ଗାଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ରଗି ଲକ୍ମନକେ ତାର୍ କାବାଅଇଜିବା ବସୁ ସଙ୍ଗ୍ ନିମାନ୍ କର୍ବାଟା ସେମନ୍ ଦେକି ରଇଲାଇ । ୩ ଜିସୁ ତାର୍ ସିସ୍‌ମନ୍ ସଙ୍ଗ୍ ଗଟେକ୍ ଡଙ୍ଗର୍ ଉପରେ ଜାଇ ବସଲା । ୪ ସେବେଲେ ଜିଉଦି ମନର୍ ନିସ୍‌ତାର୍ ପରବ୍ କେଟି ଆଇତେରଇଲା । ୫ ତାର୍ ଲଗେ ବେସି ଲକ୍ମନ ଆଇବାଟା ଦେକିକରି ଜିସୁ ପିଲିପକେ ପାଟାରଲା, “ଏତେକ୍‌ମାଣ୍ ଲକ୍ମନର୍ ପାଇ କନ୍ତିଅନି ଜାଇ କାଦି ଗେନିଆନି ଅଇସି ?” ୬ ମାତର୍ ପିଲିପକେ ପରିକା କର୍ବାକେ ଜିସୁ ଏନ୍ତାରି ପାଗାରି ରଇଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁ କାଇଟା କର୍ବାକେ ଗାଲାନି ବଲି ସେ ନିଜେ ଜାନିରଇଲା ।

୭ ପିଲିପ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଇତି ରଇଲା ସବୁ ଲକ୍ମନକେ ଦୁଇସ ତେଇ ଅନି ଅଦିକ୍ ରୁପାଟାଙ୍ଗାର୍ *ରୁଟି ଗେନ୍‌ବାକେ ପଢ୍‌ସି ।” ୮ ତେଇ ଆନ୍‌ଦ୍ରିୟ୍ ନାଉର୍ ଗଟେକ୍ ସିସ୍ ରଇଲା, ସେ ସିମନ୍ ପିତରର୍ ବାଇ । ସେ କଇଲା, “ଇତି ଗଟେକ୍ ପିଲାଟା ଟାନ୍‌ନେ ପାଁଟା ରୁଟି ଆରି

* ୭:୭ ୬:୭ ରୁପାଟାଙ୍ଗାର୍ ଗଟେକ୍ ରୁପାଟାଙ୍ଗାର୍ ମୁଲିଅ ଗଟେକ୍ ଦିନର୍ ଆଜ୍‌ରି

ଦୁଇଟା ବାଜୁଲା ସାନ ମାତ୍ ଆଚେ । ୯ ମାତର୍ ଏଡକି ଲକର୍ପାଇ ସେଟା ନ ଅଏ ।”

୧୦ ଜିସୁ ତାର୍ ସିସ୍‌ମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ଗାଁସ୍ ଉପ୍‌ରେ ବସାଆ ।” ସେ ପଡିଆଇ ବେସି ଗାଁସ୍ ରଇଲା । ଗାଁସ୍ ଉପ୍‌ରେ ସବୁଲକ୍ ବସ୍‌ଲାଇ । ଆରି ତେଇ ଅବ୍‌କା ମୁନୁସ୍ ପିଲାସେ ପାଁର୍ ଅଜାର୍ ଲକ୍ ରଇଲାଇ । ୧୧ ଜିସୁ ରୁଟି ଦାରି ପର୍‌ମେସର୍‌କେ ଦନିଅବାଦ୍ ଦେଲା ଆରି ତେଇ ବସିରଇବା ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ବାଟାକରି ଦେଲା । ସେକ୍ତିସେ ମାତ୍ ମିସା ବାଟାକରି ଦେଲା । ତେଇ ସେମନ୍‌କେ ପେଟ୍ ପୁରତେ କାଇବାକେ ମିଲ୍‌ଲା । ୧୨ ସବୁ ଲକ୍‌ମନ୍ ପେଟ୍ ପୁରତେ କାଇଲା ପଚେ, ଜିସୁ ତାର୍ ସିସ୍‌ମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଅଗଲ୍‌ଲା ମାତ୍ ଆରି ରୁଟି ଗଟେକ୍‌ଟାନ୍‌ନେ ଟୁଲିଆଉ, ତେବେ କଣ୍ଟେକ୍ ମିସା ନସ୍‌ଟ ନ ଅଏ ।” ୧୩ ଲକ୍‌ମନ୍ କାଇସାରାଇଲା ପଚେ, ସେ ପାଁର୍‌ଟା ରୁଟିଅନି ଜେଡକି ଅଗଲ୍‌ଲା, ସିସ୍‌ମନ୍ ସେଟା ଟୁଲିଆଇ କରି ବାର୍‌ଟା ଡାଲାଇ ବରଡି କଲାଇ । ୧୪ ଜିସୁ କଲା ଏ କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ ଦେକିକରି ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍‌ମନ୍ କଇଲାଇ “ଏ ଦୁନିଆଇ ପର୍‌ମେସର୍‌ର୍ ଜନ୍ ବବିସ୍‌ଡବକ୍‌ତା ଆଇବାର୍ ରଇଲା, ସତଇସେ ଏ ଆକା ।” ୧୫ ସେଦାପ୍‌ରେସେ ଲକ୍‌ମନ୍ ଜିସୁକେ ରାଜା କରାଇବାକେ ଡିଆର୍ ଅଇବାଟା ଜାନି, ତେଇଅନି ସେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଡଙ୍ଗର୍ ଉପ୍‌ରେ ଉଟିଗାଲା ।

ଜିସୁ ପାନି ଉପ୍‌ରେ ଇଣ୍ଟିଲା

(ମାତିଉ ୧୪:୨୨-୨୭; ମାର୍କ ୬:୪୫-୫୨)

୧୬ ସେ ଦିନେ ସଞ୍ଜ୍ ଅଇଗାଲାକେ ଜିସୁର୍ ସିସ୍‌ମନ୍ ତେଇଅନି ଉଡରିକରି ଗାଡେ ଗାଲାଇ । ୧୭ ସିସ୍‌ମନ୍ ଡଙ୍ଗାଇ ବସି ଗାଡ୍ ସେପାଟେ ରଇଲା କପର୍‌ନାଉମ୍ ଜାଗାଇ ବାଉଡ୍‌ବାର୍ ଦାର୍‌ଲାଇ । ସେଡକିବେଲେ ଆନ୍ଦାର୍ ଅଇ ଆଇତେ ରଇଲା । ମାତର୍ ସେ ବେଲା ଜାକ ଜିସୁ ଡାକର୍ ଲଗେ ଆସି ନ ରଇଲା । ୧୮ ଆରି ତେଇ ବେସି ବାଉ ପବନ୍ ଅଇବାର୍ ଦାର୍‌ଲାଜେ ଗାଡେ ବେସି ବଡ୍ ବଡ୍ ଲଅଡି ଅଇତେ ରଇଲା । ୧୯ ସେମନ୍ ଚଟୁ ଗାଟି ଗାଟି ପାଁର୍ କି ଚଅ କିଲମିଟର୍ ଗାଲା ପଚେ, ଜିସୁ ପାନି ଉପ୍‌ରେ ଇଣ୍ଟି ଇଣ୍ଟି ଡଙ୍ଗା ଲଗେ ଆଇବାଟା ଦେକିକରି ସେମନ୍ ବେସି ଡରିଗାଲାଇ । ୨୦ ମାତର୍ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଡରାନାଇ, ଏଟା ମୁଇସେ ।” ୨୧ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇଲା

ପରେ, ସିସ୍ତମନ୍ ତାକେ ବେସି ସାର୍ଦା ସଙ୍ଗ୍ ଡଙ୍ଗା ରଗାଇଲା । ଆରି ସେମନ୍ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ଜାଇତେରଇଲା, ସେ ଜାଗାଇ ଦାପ୍ରେ ଜାଇ କେଟ୍‌ଲା ।

ଲକ୍‌ମନ୍ ଜିସୁକେ କଜ୍‌ଲା

୨୨ ତାର୍ ଆରକର୍ ଦିନର୍ ସାକାଲେ, ଗାଡ୍ ସେପାଟେ ରଇଲା ଲକ୍‌ମନ୍ ଜାନିପାରୁଲା ଜେ, ତେଇ ଗଟେକ୍‌ସେ ଡଙ୍ଗା ରଇଲା । ଆରି ସିସ୍ତମନ୍ ଜିସୁକେ ମିସ୍‌ତେ ତାକି ନ ନେଇ, ଡଙ୍ଗା ବସି ମଜାଗାତେ ଉଟିଗାଲା ଆତଡ୍ ବଲି । ସେମନ୍ ତାକେ ଚାଡ଼ିକରି ଜାଇରଇଲା । ୨୩ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ମାପୁରୁ ଜିସୁ ପାର୍‌ତନା କରି ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ରୁଟି କାଇବାକେ ଦେଇରଇଲା, ସେ ଜାଗା ଲଗେ ଡିବିରିଆ ଗାତେଅନି ଆରି କେତେଟା ଡଙ୍ଗା ଆସି କେଟ୍‌ଲା । ୨୪ ସେ ଜାଗାଇ ଲକ୍‌ମନ୍ ଜିସୁକେ ଆରି ତାର୍ ସିସ୍ତମନ୍‌କେ ବେଟ୍ ନ ଅଇଲାକେ, ଡଙ୍ଗାମନ୍‌କେ ଚଗି ତାକେ କଜି କଜି କପର୍‌ନାଉଫ୍ ଜାଗାବାଟେ ଜିବାକେ ବାରଇଲା ।

ଜିସୁ ଅଇଲାନି ଜିବନର୍ କାଦି

୨୫ ଲକ୍‌ମନ୍ ଜିସୁକେ ଗାଡ୍ ସେପାଟେ ବେଟ୍‌ଅଇକରି ପାଟାରୁଲା, “ଏ ଗୁରୁ ତମେ ଇତି କେତେବଲ୍ ଆସି କେଟ୍‌ଲାସ୍ ?” ୨୬ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, ମୁଇ ତମକେ ସଡ୍ କଇଲିନି, ମୁଇ କରିରଇବା କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ ବୁଜିକରି ମକେ କଜାସ୍ ନାଇ । ମାତର୍ ତମେ ପେଟ୍ ପୁର୍ତେ ରୁଟି କାଇରଇଲାସ୍ ବଲି ଆସିଆଟାସ୍ । ୨୭ ଜନ୍ କାଦି ନସିଜାଇସି, ସେ କାଦିର୍ ପାଇ ଏତେକ୍ କସ୍‌ଟ କରାନାଇ, ମାତର୍ ଜନ୍‌ଟା ନ ନସେ, ସେଟା ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନ୍ ଦେଇସି, ସେଟାର୍ ପାଇ କସ୍‌ଟ କରା । ଏ କାଦି ନର୍ପିଲା ମୁଇ ଦେବି । କାଇକେ ବଇଲେ, ସେଟାର୍‌ପାଇ ବାବା ପର୍‌ମେସର୍ ମକେ ଅଦିକାର୍ ଦେଲାଆଟେ ।

୨୮ ସେବେଲେ ଲକ୍‌ମନ୍ ଜିସୁକେ ପାଟାରୁଲା, “ଜନ୍‌ଟା ପର୍‌ମେସର୍ ମନ୍ କଲାନି, ସେଟା ଆମେ କର୍‌ବାର୍ ଆଲେ କାଇଟା କର୍‌ବାର୍ ଆଟେ ?”

୨୯ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଜାକେ ପର୍‌ମେସର୍ ପାଟାଇଲା ଆଟେ, ତାକେ ତମେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲେ ସେଟା କରିପାରାସ୍ ।”

୩୦ ସେବେଲା ସେମନ୍ ଜିସୁକେ ପାଚାରଲାଇ, “ଏନ୍ତି ବଇଲେ ଆମେ ଜେନ୍ତି ବିସ୍ବାସ୍ କରୁବୁ, ସେଟାର ପାଇ ଆମକେ କାଇଆଲେ କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ କରି ଦେକାଇପାରୁସ୍ କି ? କ କାଇଟା କରିପାରୁସ୍ ?” ୩୧ ଆରି ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ଆମର୍ ଆନିଦାଦିମନ୍ ମରୁବାଲି ବୁର୍ସ୍ ମାନା କାଦି କାଇରଇଲାଇ, ସେଟା ଆମର୍ ଦରମ୍ ସାସ୍ତର ଇସାବେ ପର୍ମେସର୍ ସେମନ୍କେ ସର୍ଗେ ଅନି ଦେଇରଇଲା ।”

୩୨ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ ତମକେ ସତ୍ କଇଲିନି, ଜନ୍ଟା ମସା ତମକେ ଦେଇରଇଲା, ସେଟା ସର୍ଗେଅନି ଆସିରଇଲା କାଦି ନର୍ସ୍ । ମାତର୍ ମର୍ ବାବା ତମକେ ସର୍ଗେଅନି ସତ୍ କାଦି ଦେଇସି । ୩୩ ପର୍ମେସରର୍ କାଦି ଅଇଲାନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜେ କି ନ ସାର୍ବା ଜିବନ୍ ଦେବାକେ ସର୍ଗେଅନି ଦୁନିଆଇ ଆସିରଇଲା” ବଲି କଇଲା ।

୩୪ ଲକ୍ମନ୍ ଜିସୁକେ କଇଲାଇ, “ଆଗିଆଁ ସବୁବେଲେ ଆମକେ ଏ କାଦି ଦିଆ ।”

୩୫ ତାର୍ ପରେ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ ସେ ଜିବନ୍ର୍ କାଦି । ଜନ୍ ଲକ୍ ମର୍ ଲଗେ ଆଇସି, ସେ କେବେ ମିସା ବୁକେ ନ ରଏ । ଆରି କେ ମକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରୁସି ତାକେ କେବେ ମିସା ସସ୍ ନ ଲାଗେ । ୩୬ ମୁଇ ତମକେ କଇଲିନି, ତମେ ମକେ ଦେକିକରି ମିସା ବିସ୍ବାସ୍ କରାସ୍ନାଇ । ୩୭ ମର୍ ବାବା ପର୍ମେସର୍ ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍କେ ମକେ ଦେଲା ଆଚେ, ସେ ଲକ୍ମନ୍ ମର୍ ଲଗେ ଆଇବାଇ । ଆରି ମର୍ ଲଗେ ଆଇବା ଲକ୍ମନ୍କେ କେବେ ମିସା ନ ବାଉଡାଇ । ୩୮ କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ନିଜେ ମନ୍ କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ କର୍ବାକେ ଆସି ନାଇ, ମାତର୍ ମକେ ପାଟାଇରଇବା ପର୍ମେସରର୍ ମନ୍କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ କର୍ବାକେ ସର୍ଗେଅନି ଆସିଆରି । ୩୯ ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍କେ ସେ ମକେ ଦେଲାଆଚେ, ସେମନ୍ର୍ ବିତ୍ତରେଅନି ମୁଇ ଗଟେକ୍ ଲକ୍କେ ମିସା ନ ଆଜାଇ । ସାରାସାରି ଦିନେ ସେ ସବୁ ଲକ୍କେ ଆରିତରେକ୍ ଜିବନ୍ କରି ଉଟାଇବି । ଏଟା ଆକା ସେ ମନ୍ କର୍ବାଟା । ୪୦ ପର୍ମେସରର୍ ପିଲା ମୁଇ କେ କେ ମକେ ଦେକ୍ବାଇ ଆରି ବିସ୍ବାସ୍ କର୍ବାଇ, ସେମନ୍ ନ ସାର୍ବା ଜିବନ୍ ପାଇବାର୍ ଆଚେ ବଲି ପର୍ମେସର୍ ମନ୍ କଲାନି । ଆରି ମୁଇ ସେମନ୍କେ ସାରାସାରି ଦିନେ

ମଲାଟାନେଅନି ଜିବନ୍ ଅଇକରି ଉଟାଇ ଦେବାର୍ ଆଚେ ବଲି ମିସା ପର୍ମେସର୍ ମନ୍ କଲାନି” ବଲି କଇଲା ।

୪୧ ଏଟା ସୁନିକରି ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ଜିସୁର୍ ବିରଦେ ସେମନର୍ ବିତ୍ତରେ ଦଦାପେଲା ଅଇଲା । କାଇକେ ବଇଲେ, ଜିସୁ ମୁଇ ସର୍ଗେ ଅନି ଆସିରଇବା କାଦି ବଲି କଇଲାର୍ ପାଇ ସେମନ୍ ଏଡ୍ରି ଅଇଲା । ୪୨ ସେମନ୍ କଇଲା “ଏଟା ଜସେପର୍ ପିଲା ଜିସୁ ନର୍ବ କି ? ଆମେ ତାର୍ ଆୟା ବାବାକେ ଜାନି ଆଚୁ । ସେ କେଡ୍ରି ‘ମୁଇ ସର୍ଗେଅନି ଆସିଆଚି’ ବଲି କଇଲାନି ?”

୪୩ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, ତମେ ଦଦାପେଲା ଉଆନାଇ, ଚିମ୍ପାଇଅଇ ରୁଆ । ୪୪ ମକେ ପାଟାଇରଇବା ପର୍ମେସର୍ ମର୍ ଲଗେ ଡାକି ନ ଆନ୍‌ଲେ, କେ ମିସା ମର୍ ଲଗେ ଆସିନାପାରଡ୍ । ଆରି ଜେ ଜେ ଆଇବାଇ, ସେମନ୍‌କେ ମୁଇ ସାରାସାରି ଦିନେ ମଲାଟାନେଅନି ଜିବନ୍ କରି ଉଟାଇବି । ୪୫ ବବିସଡ୍‌ବକ୍‌ତାମନ୍ ଦରମ୍ ସାସ୍ତରେ ଲେକିଆଡ୍, ପର୍ମେସର୍‌ଟାନେଅନିସେ ସବୁଲକ୍ ସିକ୍‌ବାଇ । କେ ମିସା ବାବାର୍ କାତା ସୁନି ତାର୍ ସିକିଆ ପାଇସି, ସେ ମର୍‌ଲଗେ ଆଇସି । ୪୬ କେ ମିସା ବାବାକେ ଦେକଡ୍‌ନାଇ । ମୁଇ ପର୍ମେସରର୍ ତେଇଅନି ଆସିଆଚେ, ମୁଇସେ ବାବାକେ ଦେକିଆଚି । ୪୭ ମୁଇ ତମ୍‌କେ ସଡ୍ କଇଲିନି, ଜନ୍ ଲକ୍ ମକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କର୍‌ସି, ସେ ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନ୍ ପାଇସି । ୪୮ ଉଁ, ମୁଇସେ ଜିବନ୍ ଦେବା କାଦି । ୪୯ ତମର୍ ଆନିଦାଦିମନ୍ ମରୁବାଲିବୁର୍ବ ମାନା କାଦି କାଇରଇଲା, ଏଲେମିସା ସେମନ୍ ମଲାଇ । ୫୦ ମାତର୍ ଜନ୍ କାଦି ସର୍ଗେଅନି ଆଇସି, ସେଟା ଜେ କାଇଲେ ମିସା, ନ ମରଡ୍ ।

୫୧ ମୁଇସେ ସର୍ଗେଅନି ଆଇଲା ଜିବନ୍ ଦେବା କାଦି । ଏ କାଦି କାଇଲା ଲକ୍‌ମନ୍ ସବୁ ଦିନର୍ ପାଇ ବଟି ରଇବାଇ । ଏ କାଦି ଅଇଲାନି ମର୍ ଗାଗଡ୍ । ଏ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍‌ମନ୍ କାଲ୍‌କାଲ୍ ଜୁଗ୍‌ଜୁଗ୍ ବଟି ରଇବାକେ ମର୍‌ଗାଗଡ୍ ଦେବି ବଲି କଇଲା ।

୫୨ ଜିସୁ କଇଲା କାତା ସୁନି ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ରିସାଅଇ ଆଉଲିଅଇକରି “ଏ ଲକ୍ କେଡ୍ରି ନିଜର୍ ଗାଗଡ୍ ଆମ୍‌କେ କାଇବାକେ ଦେଇ ପାରେ ?” ବଲି ଦଦାପେଲା ଅଇ କଇଲା ।

୫୩ ଜିସୁ ସେମାନଙ୍କେ କଇଲା, “ମୁଇ ସତ୍‌କାତା କଇଲିନି, ପର୍‌ମେସର୍‌ ପାଟାଇ ରଇବା ନର୍‌ପିଲା ମୁଇ, ମର୍‌ ଗାଗଡ୍‌ ଆରି ବନି ନ କାଇଲେ, ଜିବନ୍‌ ମିଲାଇ ନାପାରାସ୍ । ୫୪ ମାତର୍‌ ଜନ୍‌ ଲକ୍‌ ମର୍‌ ଗାଗଡ୍‌ ଆରି ବନି କାଇସି ସେ ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନ୍‌ ପାଇସି । ମୁଇ ସେ ଲକ୍‌କେ ସାରାସାରି ଦିନେ ମଲାଟାନେଅନି ଉଟାଇବି । ୫୫ କାଇକେବଇଲେ, ମର୍‌ ଗାଗଡ୍‌ ଅଇଲାନି ସତ୍‌ କାଦି ଆରି ମର୍‌ ବନି ଅଇଲାନି ସତ୍‌ ପାନି । ୫୬ ଜନ୍‌ ଲକ୍‌ ମର୍‌ ଗାଗଡ୍‌ ଆରି ବନି କାଇସି, ସେ ମର୍‌ଟାନେ ରଇସି ଆରି ମୁଇ ତାର୍‌ଟାନେ ରଇବି । ୫୭ ଜିବନ୍‌ ରଇବା ବାବା ମକେ ପାଟାଇଆରେ, ଆରି ତାର୍‌ଲାଗି ମୁଇ ବଠିଆଟି । ସେନ୍ତାରିସେ ଜେ ମକେ କାଇସି, ମର୍‌ଲାଗି ବଠିରଇସି । ୫୮ ଏଟାସେ ସର୍‌ଗେଅନି ଆସିରଇବା କାଦି । ଜନ୍‌ କାଦି ତମର୍‌ ଆନିଦାଦିମନ୍‌ କାଇକରି ପଚେ ମଲାଇ, ଏଟା ସେନ୍ତାରି କାଦି ନଏ । ଏ କାଦି ଜେ କାଇସି ସେ କାଲ୍‌କାଲ୍‌ ଜୁଗ୍‌ଜୁଗ୍‌ ବଠିରଇସି ।”

୫୯ ଜିସୁ କପର୍‌ନାଉମେ ଜିଉଦିମନ୍‌ର୍‌ ପାର୍‌ତନା ଗରେ ସିକିଆ ଦେବାବେଲେ ଏ ସବୁ କାତା କଇରଇଲା ।

ନ ସର୍‌ବା ଜିବନ୍‌ର୍‌ ବାକିଅ

୬୦ ଜିସୁର୍‌ ସିସ୍‌ମନ୍‌ର୍‌ ବିତ୍‌ରେ ଅନି କେତେକ୍‌ ଲକ୍‌ ଏ କାତା ସୁନିକରି କଇଲା, “ଏ ସିକିଆ ମୁଲ୍‌କେ ବୁଜି ନଇଲାନି । ସେଟାର୍‌ପାଇ କେ ଏଟା ନାମ୍‌ସି ?”

୬୧ ଜିସୁକେ ଏ ବିସଇ ନେଇକରି କେ କାଇବଲି ନ କଇରଇଲେ ମିସା, ସିସ୍‌ମନ୍‌ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇନି ବଲି ଜାନିକରି, ସେ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ତମେ ଏ କାତା ସୁନି ମନ୍‌ଦୁକ୍‌ କଲାସ୍‌ନି କି ? ୬୨ ଏନ୍ତୁ ବଇଲେ, ନର୍‌ପିଲା ମୁଇ ଜନ୍‌ ଜାଗାଇଅନି ଆସିରଇଲି, ସେ ଜାଗାଇ ଆରି ତରେକ୍‌ ବାଉଡି ଜିବାଟା ଦେକ୍‌ଲେ ତମେ କାଇଟା ବଲି କଇସା ? ୬୩ ପର୍‌ମେସର୍‌ର୍‌ ଆଡ୍‌ମାସେ ଜିବନ୍‌ ଦେଇପାରେ । ମୁନ୍‌ସର୍‌ ବପୁ କାଇଟା କରନାପାରେ । ପର୍‌ମେସର୍‌ର୍‌ ଜିବନ୍‌ ଦେବା ଆଡ୍‌ମା ତମେ ଜେନ୍ତାରିକି ଜାନି ପାର୍‌ସା ? ସେଟାର୍‌ପାଇ ମୁଇ ଏ କାତା କଇଲିଆଟି । ୬୪ ମାତର୍‌ ତମର୍‌ ବିତ୍‌ରେଅନି କେତେକ୍‌ ଲକ୍‌ମନ୍‌ ମକେ ବିସ୍‌ବାସ୍‌ କରାସ୍‌ ନାଇ ।” କାଇକେବଇଲେ ବିସ୍‌ବାସ୍‌ ନ କର୍‌ବା ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ଜିସୁ ଆଗେଅନି ଜାନିରଇଲା । ଆରି

ପତେ ଜନ୍ ଲକ୍ ତାକେ ସତରୁକେ ସର୍ପି ଦେଇସି, ତାକେ ମିସା ଜାନି ରଇଲା । ୬୫ ଆରି ଜିସୁ କଇଲା, “ସେଟାର୍ ପାଇସେ ମୁଇ ତମ୍‌କେ କଇଲିନି, ଜଦି ବାବା ନ ପାଟାଇଲେ, କେ ମିସା ମର୍ ଲଗେ ଆସିନାପାରେ ।” ୬୬ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇଲାକେ ତାର୍ ସଙ୍ଘ୍ ଜାଇତେରଇବା ଲକ୍‌ମନର୍‌ତେଇଅନି ବେସିଲକ୍ ତାର୍ ସଙ୍ଘ୍ ଜିବାକେ ମନ୍ ନ କରି ଚାଡ଼ି ଉଟିଗାଲା । ୬୭ ସେବେଲେ ଜିସୁ ତାର୍ ବାର୍‌ଟା ସିସ୍‌ମନ୍‌କେ ପାଟାରଲା, “ତମେ ମିସା ମକେ ଚାଡ଼ିକରି ଉଟିଜିବାକେ ମନ୍ କଲାସ୍‌ନି କି ?” ୬୮ ✧ସିମନ୍ ପିତର୍ ତାକେ କଇଲା, “ମାପ୍‌ରୁ ତମ୍‌କେ ଚାଡ଼ି ଆମେ କାରଲଗେ ଜିବୁ ? ତମ୍‌ଟାନେତା ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନର୍ ବାକିଅ ଆଟେ । ୬୯ ତମେତା ପର୍‌ମେସରର୍ ଟାନେଅନି ଆଇଲା ସୁକଲ୍ ଲକ୍ ବଲି, ଏବେ ଆମେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରି ଜାନ୍‌ଲୁ ।” ୭୦ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମୁଇ କାଇ ତମ୍‌କେ ବାର ଲକ୍‌କେ ବାଟି ନାଇ କି ? ଏଲେମିସା ତମ୍‌ ବିତ୍‌ରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ସଇତାନର୍ ।” ୭୧ ଇସ୍କାରିୟ୍‌ତର୍ ପିଲା ଜିଉଦାକେ ଦେକାଇକରି ସେ ଏନ୍ତି କଇରଇଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ବାର୍‌ଟା ସିସ୍‌ମନ୍‌ ବିତ୍‌ରେ ଅନି ଜିଉଦା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଅଇମିସା, ଜିସୁକେ ବିସ୍‌ବାସେ ବିସ୍ ଦେଲାପାରା ସତ୍‌ରୁମନ୍‌କେ ସର୍ପି ଦେବାକେ ମନ୍ କର୍‌ତେ ରଇଲା ।

ଜିସୁ ଆରି ତାର୍ ବାଇମନ୍

୧ ତାର୍ ପତେ ଜିସୁ ଗାଲିଲି ବାଟେ ବୁଲ୍‌ବାର୍ ଗାଲା । ସେ ଜିଉଦା ଦେସେ ଜିବାକେ ମନ୍ କରେନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ତାକେ ମରାଇବାକେ ଚେସ୍‌ଟା କର୍‌ତେ ରଇଲାଟା, ସେ ଜାନି ରଇଲା । ୨ ସେ ବେଲେ ଜିଉଦିମନ୍‌ ଗଟେକ୍ କୁଡ଼ିଆ ପରବ୍ ଲଗେ କେଟି ରଇଲା । ୩ ସେଟାର୍‌ପାଇ ଜିସୁର୍ ବାଇମନ୍ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ ଏ ଜାଗା ଚାଡ଼ିକରି ଜିଉଦା ଦେସେ ପରବ୍ କାଇବାର୍ ଜା, ତେବେ ତୁଇ କର୍‌ବା କାବାଅଇଜିବା କାମ୍‌ମନ୍ ତର୍ ସିସ୍‌ମନ୍ ଦେକି ପାରତ୍ ।” ୪ କେ ତାକ୍‌ପୁଟା ବଲି ଜାନାଇ ଅଇବାକେ

✧ ୨:୨୮ ୭:୨୮ ମାଡ଼ିଉ ୧୭:୧୭; ମାର୍‌କ ୮:୨୯; ଲୁକ୍ ୯:୨୦

ମନକଲାନି, ସେ ନିଜର କାମ୍ ଲୁଚାଇକରି ନ ସଙ୍ଗଇ ରଏ । ଜେତେବେଲା ତମେ ଏସବୁ କରିପାରୁଲ୍ୟାନି ବଇଲେ, ଦୁନିଆର୍ ସବୁଲକ୍ ତମକେ ଜାନ୍‌ବାଇ । ୫ କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁର୍ ନିଜର୍ ବାଇମନ୍ ମିସା ତାକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ ନ କର୍ତେ ରଇଲାଇ ।

୬ ଜିସୁ ତାର୍ ବାଇମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଏବେ ଜାକ ମର୍ ସମାନ୍ ବେଲା ଆସେ ନାଇତା । ମାତର୍ ତମର୍‌ପାଇ ସବୁ ବେଲା ସମାନ୍‌ସେ । ୭ ଏ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ତମକେ ଗିନ୍ ନ କରତ୍, ମାତର୍ ମକେ ଗିନ୍ କରୁବାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ କର୍‌ବା କାମ୍‌ମନ୍ କାରାପ୍ ବଲି ମୁଇ ଜାନାଇଲିନି । ୮ ତମେ ପରବ୍ କର୍‌ବାକେ ଜାଆ, ମୁଇ ଜାଇ ନାପାରି । କାଇକେ ବଇଲେ ଏବେ ଜାକ ମର୍ ସମାନ୍ ବେଲା ଆସେ ନାଇତା ।” ୯ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ ଏ ସବୁ କାତା କଇକରି ଗାଲିଲିତେଇସେ ରଇଗାଲା ।

କୁଡିଆ ପରବ୍‌ଟାନେ ଜିସୁ

୧୦ ତାର୍ ବାଇମନ୍ ପରବ୍ ଟାନେ ଗାଲାପତେ, ଜିସୁ ମିସା ତେଇ ଗାଲା । ସେ ସବୁଲକ୍ ଦେକ୍‌ଲାପାରା ନ ଜାଇକରି ଲୁଚ୍‌ତେ ଗାଲା । ୧୧ ତେବେ ପରବ୍‌ତେଇ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍, “ଜିସୁ କନ୍ତି ଆତେ ?” ବଲି ପାଚାରି ପାଚାରି କଇଲାଇ ।

୧୨ ତେଇ ରଇଲା ବେସି ଲକ୍‌ମନ୍ ନିଜର୍ ନିଜର୍ ବିତ୍‌ରେ ଜିସୁର୍ ବିସଇ କାତା ଅଇତେ ରଇଲାଇ । କେତେ ଲକ୍ ଜିସୁ ବେସି ନିକ ଲକ୍, ବଲି କଇତେ ରଇଲାଇ ମାତର୍ ଆରି ଅଦେକ୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ତାକେ ନାଇ, ସେ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ବୁଲ୍ ସିକିଆ ଦେଲାନି, ବଲି କଇତେ ରଇଲାଇ । ୧୩ ମାତର୍ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍‌କେ ଡରିକରି କେ ମିସା ଜିସୁର୍ ବିସଇ ସବୁଲକ୍ ଜାନ୍‌ତେ ସବୁର୍ ମୁଆଁଟେ କଅଡ୍ ନାଇ ।

୧୪ ଆରି ପରବ୍ ଅଦାଅଦି ସାରିଗାଲା ପତେ, ଜିସୁ ମନ୍ଦିର୍ ବିତ୍‌ରେ ଜାଇକରି ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ସିକିଆ ଦେବାର୍ ଦାରୁଲା । ୧୫ ତେଇ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ କାବାଅଇଜାଇ କରି କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ ପାଟ୍ ନ ପଡି ମିସା କେନ୍ତି ଏଡକ୍ ବିସଇ ଜାନିଆତେ ?”

୧୬ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମୁଇ ସିକାଇଦେବା ଏ ସିକିଆ ମର୍ ନିଜର୍‌ଟାନେ ଅନି ନଏଁ, ମାତର୍ ମକେ ପାଟାଇରଇବା ପର୍‌ମେସର୍‌ର୍ ତେଇଅନି ଆସିଆତେ । ୧୭ ଜେ ଜଦି ପର୍‌ମେସର୍ ମନକଲାଟା

ପୁରୁନ୍ କର୍ବାକେ ମନ୍ କରସି ବଇଲେ ସେ ଜାନିପାରସି, ମୁଇ ଦେଇତେରଇବା ସିକିଆ ପର୍ମେସରର୍ ଟାନେ ଅନି ଆଇଲାନି କି ସେଟା ମର୍ ନିଜର୍ ବପୁର୍ ସଙ୍ଗ୍ କଲିନି ବଲି । ୧୮ ଜନ୍ ଲକ୍ ନିଜର୍ ଅଦିକାରେଅନି କାତା କଇସି ସେ ନିଜେ ମଇମା ପାଇ ଅଇବାକେ କଇସି । ମାତର୍ ଜନ୍ଲକ୍ ମକେ ପାଟାଇଲା ଲକ୍ ସନ୍ମାନ୍ ପାଅ ବଲି ମନ୍ କରସି ବଇଲେ, ସେ ମିର୍ ନ କଇ ସତ୍ କାତା କଇସି । ଆରି ତାରଟାନେ କାଇ ବୁଲ୍ ବିସଇ ନ ରଏ । ୧୯ ମସା ତମ୍‌କେ ନିୟମ୍ ଦେଲା ଆରେ, ଏଟା ସତ୍ । ମାତର୍ ତମର୍ ବିତ୍‌ରେ କେ ମିସା ଏ ନିୟମ୍ ମାନାସ୍ ନାଇ । ତମେ କାଇକେ ମକେ ମରାଇବାକେ ଚେସ୍‌ଟା କଲାସ୍‌ନି ?”

୨୦ ଲକ୍‌ମନ୍ ତାକେ କଇଲା, “ତକେ ତୁମା ଦାର୍‌ଲା ଆରେ । କେ ତକେ ମରାଇବାକେ ଚେସ୍‌ଟା କଲାନି ?”

୨୧ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମୁଇ ଗଟେକ୍ ଚକିତ୍ ଅଇଜିବା କାମ୍ କଲି, ସେଟା ଦେକି ତମେ କାବା ଅଇଗାଲାସ୍ । ୨୨ ‘ତମର୍ ପିଲାଜିଲାମନ୍‌କେ ସୁନତ୍ କରାଆ’ ବଲି ମସା ଆଦେସ୍ ଦେଇରଇଲା । ଅଇଲେମିସା ମସା ଏ ନିୟମ୍ ଆରାମ୍ କରି ନ ରଇଲା । ତମର୍ ଆନିଦାଦିମନ୍‌ର ବେଲେଅନି ଏଟା ଚଲିଆଇତେରଇଲା ଆରି ତମର୍ ପିଲାମନ୍‌କେ ବିସ୍‌ରାମ୍‌ବାରେ ସୁନତ୍ କରାଇଲାସ୍‌ନି ।

୨୩ ✧ଜଦି ବିସ୍‌ରାମ୍‌ବାରେ ଗଟେକ୍ ପିଲାକେ ସୁନତ୍ କରାଇବାକେ ମସାର୍ ନିୟମ୍ ମାନାସ୍ ନାଇ, ମୁଇ ଜଦି ବିସ୍‌ରାମ୍‌ବାରେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍‌କେ ପୁରାପୁରୁନ୍ ନିକ କଲେ, କାଇକେ ରିସା ଅଇଗାଲାସ୍‌ନି ?

୨୪ ବାଇରର୍ ବିସଇ ଦେକିକରି କାଇ ବିଚାର୍ କରାନାଇ । ଜନ୍‌ଟା ଚିକ୍, ସେ ଇସାବେ ବିଚାର୍ କରା ।”

ଜିସୁ କାଇ ମସିଅ କି ?

୨୫ ଜିରୁସାଲାମର୍ କେତେକ୍ ଲକ୍ କଇଲା, “ସେ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ଜନ୍ ଲକ୍‌କେ ମରାଇବାକେ ଚେସ୍‌ଟା କଲାଇନି, ଏ କାଇ ସେ ଲକ୍ ନର୍ସ କି ? ୨୬ ଦେକା, ସବୁଲକ୍‌ଟାନେ ଏଡକ୍ ସବୁ କଇପାକାଇଲାନି, ମାତର୍ ତାକେ ର ବଲିକରି କେ ମିସା ପଦେକ୍ କଅଡନାଇ । ସତଇସେ ଏ ପର୍ମେସର୍ ପାଟାଇଲା ମସିଅ ବଲି

✧ ୭:୨୩ ୭:୨୩ ଜଅନ୍ ୫:୯

ନେତାମନ୍ ଜାନିଆରଡ଼ କି ? ୨୭ ଜେଡେବେଲେ ପରମେସର୍ ପାଟାଇଲା ମସିଅ ଆଇସି, ସେଡ଼କିବେଲେ ସେ କନ୍ତି ଅନି ଆସିଆତେ ବଲି କେ ମିସା ନାଜାନଡ଼ । ମାତର୍ ଏ ଲକ୍ କନ୍ତିଅନି ଆସିଆତେ, ସେଟା ଆମେ ସବୁ ଜାନୁ ।”

୨୮ ଜିସୁ ମନ୍ଦିରେ ସିକିଆ ଦେବାବେଲେ ବେସି ଆଉଲିଅଇ କଇଲା, “ଉଁ ତମେ ମକେ ନିକ ସଙ୍ଗ୍ ଜାନିଆଟାସ୍ । ସତଇସେ ମୁଇ କେ ଆରି କନ୍ତିଅନି ଆସିଆତି ଜାନିଆଟାସ୍ କି ? ମାତର୍ ମୁଇ ମର୍ ନିଜର୍ ଅଦିକାରେ ଆସିନାଇ, ମକେ ଜେ ପାଟାଇ ଆତେ ସେ ସଡ଼ । ତମେ ତାକେ ନାଜାନାସ୍ । ୨୯ ମାତର୍ ମୁଇ ତାକେ ଜାନି ଆତି । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ତାର୍ତେଇଅନି ଆଇଲି ଆତି ଆରି ସେ ମକେ ପାଟାଇଲା ଆତେ ।”

୩୦ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇବାବେଲେ, ସେମନ୍ ସୁନିକରି ତାକେ ଦାର୍ବାକେ ଚେସ୍ଟା କଲାଇ । ମାତର୍ କେ ମିସା ଚିଇ ନାପାରୁଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେଡ଼କି ବେଲା ଜାକ ତାର୍ ବେଲା କେଟି ନ ରଇଲା । ୩୧ ମାତର୍ ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍ମନର୍ ବିତ୍ତରେଅନି କେତେକ୍ ଲକ୍ ଜିସୁକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରି କଇଲାଇ, “ମସିଅ ଆଇଲେ ଆରୁଟାନେଅନି ସେ କାଇ ଅଦିକ୍ କାବା ଅଇଜିବା କାମ୍ କର୍ସି କି ? ନାଇ ନ କରେ ।”

ଜିସୁକେ ବନ୍ଦି କର୍ବାକେ ଚେସ୍ଟା କଲାଇ

୩୨ ଲକ୍ମନ ଜିସୁର୍ ବିସଇ ତାକର୍ ବିତ୍ତରେ ଏନ୍ତାରି କାତା ଅଇତେ ରଇଲାଟା ପାରୁସି ଦଲର୍ କେତେକ୍ ଲକ୍ମନ ସୁନ୍ଲାଇ । ତେବେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରୁସି ଲକ୍ମନ ଜିସୁକେ ବନ୍ଦି କର୍ବାକେ କେତେଟା ମନ୍ଦିର୍ ଜାଗୁଆଲ୍ମନକେ ପାଟାଇଲାଇ । ୩୩ ପତେ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ ଚନେକ୍ସେ ତମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇବି । ତାର୍ ପତେ ମକେ ଜେ ପାଟାଇଲା ଆତେ, ତାର୍ ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଜିବି । ୩୪ ତମେ ମକେ କଜ୍ସା, ମାତର୍ ବେଟ୍ ନ ଉଆସ୍ । ଆରି ମୁଇ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ରଇବି, ସେ ଜାଗାଇ ତମେ ଆସି ନାପାରାସ୍ ।”

୩୫ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ନିଜର୍ ନିଜର୍ ବିତ୍ତରେ କାତା ଅଇଲାଇ “ଏନ୍ତି ବଇଲେ ଏ ଲକ୍ କନ୍ତି ଜାଇସିଜେ ଆମେ ତାକେ କଜି ନାପାରୁ । ସେ କାଇ ଗିରିକ୍ ନଅରେ ଜାଇକରି ଏନେ ତେନେ ଅଇରଇବା ଆମର୍ ଲକ୍ମନକେ ସିକିଆ ଦେଇସି କି ? ୩୬ ସେ କଇଲାନି, ତମେ

ମକେ କଜ୍ଞା ମାତର ବେଟ୍ ଅଇ ନାପାର୍ଝା ବଲି । ଆରି ଏନ୍ତି ମିସା କଇଲାନି, ‘ମୁଇ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ଜିବି, ତେଇ ତମେ ଆସିନାପାରାସ୍’ ବଲି । ଏନ୍ତି ବଇଲେ ସେ କଇବା କାତାର୍ ଅରଡ୍ କାଇଟା ?”

ଜିବନ୍ ଦେବା ପାନି

୩୭ ପରବର୍ ସାରାସାରି ଦିନେ, ଜନ୍‌ଟାକି ମୁକିଅ ଦିନେ, ଜିସୁ ଚିଆଅଇ ଆକ୍‌ମାରି କଇଲା, “ଜଦି କାକେ ସସ୍ କଲାନି, ସେ ମର୍ ଲଗେ ଆସ । ୩୮ ଜେ ମକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରସି, ସେ ଆସି କାଅ । କାଇକେବଇଲେ ପର୍‌ମେସର୍‌ର ସାସ୍‌ତରେ ଏନ୍ତି ଲେକା ଆରେ, ଜେ ମର୍‌ଟାନେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରସି ତାର୍ ମନ୍ ବିଡ୍‌ରେଅନି ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନ୍ ଦେବା ପାନି ଉଡ୍‌ଲି କରି ବାରଇସି ।” ୩୯ ଜିସୁ ଜିବନ୍ ଦେବା ପାନି ବଲି ସୁକଲ୍ ଆଡ୍‌ମାର୍ ବିସଇ କଇତେ ରଇଲା । ତାକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରବା ଲକ୍‌ମନକେ ପରେ ପର୍‌ମେସର୍ ଏ ସୁକଲ୍ ଆଡ୍‌ମା ଦେଇସି । ମାତର୍ ଏବେ ଜାକ, କାକେ ଦେଇ ନ ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ଜିସୁ ସେବେଲା ଜାକ ମଇମାଇ ପୁରାପୁରୁନ୍ ନ ଅଇରଇଲା ।

ଲକ୍‌ମନର୍ ବିଡ୍‌ରେ ବାଟ୍ ବିଚାର୍

୪୦ ଜିସୁର୍ ଏ କାତା ସୁନିକରି କେତେକ୍ ଲକ୍ କଇଲା, “ସଡ୍‌କାତା, ଏ ଲକ୍ ଗଟେକ୍ ପର୍‌ମେସର୍ ଟାନେଅନି ଆସିରଇବା ବବିସଡ୍‌ବକ୍‌ତା !” ୪୧ ଆରି ଅଦେକ୍ ଲକ୍ କଇଲା, “ସେ ପର୍‌ମେସର୍ ବାଟି ପାଟାଇଲା ମସିଅ” ବଲି । ଆରି ଅଦେକ୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ପାଟାର୍‌ଲାଇ, “ପର୍‌ମେସର୍ ବାଟି ପାଟାଇଲା ରାଜା ମସିଅ କାଇ ଗାଲିଲି ଦେସେଅନି ନ ଆସେ କି ? ୪୨ ସାସ୍‌ତରେ ଏନ୍ତି ଲେକା ଅଇଲା ଆରେ, ପର୍‌ମେସର୍ ବାଟି ପାଟାଇଲା ରାଜା ମସିଅ, ଦାଉଡ୍ ରାଜାର୍ ଜାଗାଇ, ତାର୍ କୁଟୁମେ ବେଡ୍‌ଲିଇମ୍ ଗତେ ଜନମ୍ ଅଇ ଆଇସି ।” ବଲି କଇଲା । ୪୩ ଏନ୍ତି ସେମନର୍ ବିଡ୍‌ରେ ଜିସୁର୍ ବିସଇନେଇ ବାଗ ବାଗ୍ ଅଇଲା । ୪୪ ଆରି ଲକ୍‌ମନର୍ ବିଡ୍‌ରେଅନି କେତେ ଲକ୍ ଜିସୁକେ ବାନ୍ଦାଇ ଅ ବଲି ମନ୍ କର୍‌ତେରଇଲା । ମାତର୍ କେ ମିସା ତାକେ ଦାରି ନାପାର୍‌ଲାଇ ।

ଜିଉଦି ନେତାମନ୍

୪୫ ଜିସୁକେ ବନ୍ଦି କରବାକେ ଜାଇରଇବା ଜାଗୁଆଲ୍‌ମନ୍, ବାଉଡିଆଇଲାକେ ମୁକିଅ ପୁଜାରି ଆରି ପାରୁସିମନ୍ ସେମନ୍‌କେ ପାଚାରଲାଇ, “ତମେ କାଇକେ ଜିସୁକେ ବନ୍ଦି କରି ଆନାସ୍ ନାଇ ?” ୪୬ ଜାଗୁଆଲ୍‌ମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ କଇଲା ପାରା କାତା ଆଜିକେଜାକ କେ ମିସା କଅଡ଼ ନାଇ ।”

୪୭ ପାରୁସିମନ୍ ସେମନ୍‌କେ କଇଲାଇ, “ଏଡ଼ି ବଇଲେ ତମ୍‌କେ ମିସା ସେ ବକୁଆ କରିଦେଲା କି ?” ୪୮ ଆରି ପାଚାରଲାଇ, “ଗଟେକ୍ ନେତା ନଅଇଲେ ଗଟେକ୍ ପାରୁସି ତାକେ ବିସବାସ୍ କରିଆଚଡ଼ ବଲି ତମେ ସୁନିଆରାସ୍ କି ? ୪୯ ମାତର୍ ଏ ଲକ୍‌ମନ୍, ମସାର୍ ନିୟମ୍ ନାଜାନଡ଼ । ତେବର୍ ପାଇ ଏମନ୍ ସବୁ ଅବିସାପ୍ ପାଇରଇବା ଲକ୍ ।” ୫୦ ଟେଇ ସେ ଦଲେଅନି ନିକଦିମ ନାଉର୍ ଗଟେକ୍ ନେତା ରଇଲା । ସେ ତରେକ୍ ଜିସୁକେ ଦେକ୍‌ବାର୍ ଜାଇରଇଲା । ସେ କଇଲା, ୫୧ “ଆମର୍ ନିୟମ୍ ଇସାବେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍‌କେ ଦସି କରବା ଆଗ୍‌ତୁ ତାର୍ କାତା ସୁନିବାକେ ପଡ଼ସି ଆରି କାଇଟା କଲାଆତେ କଜ୍‌ବାକେ ପଡ଼ସି ।” ୫୨ ବିନ୍‌ଲକ୍‌ମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏଡ଼ି ବଇଲେ ତୁଇ ମିସା କାଇ ଗଟେକ୍ ଗାଲିଲିର୍ ଲକ୍ କି ? କେ ମିସା ପର୍‌ମେସରର୍ ତେଇଅନି ବବିସଡ଼କାତା କଇବା ଲକ୍ ଗାଲିଲିଅନି ଆସଡ଼ ନାଇ ।” ୫୩ ତାର୍ ପତେ ତେଇ ରଇଲା ଲକ୍‌ମନ୍ ସେ ଜାଗା ଚାଡ଼ିକରି ନିଜର୍ ନିଜର୍ ଗରେ ବାଉଡ଼ି ଗାଲାଇ ।

୮

ଗଟେକ୍ ଦାରିଆନି ମାଇଜି

୧ ଜିସୁ ଜିଡ଼ ନାଉର୍ ଗର୍‌ମନ୍ ରଇଲା ପର୍‌ବତେ ଉଟିଗାଲା । ୨ ତାର୍ ଆରକର୍ ଦିନର୍ ସାକାଲେ ସେ ମନ୍ଦିରେ ବାଉଡ଼ି ଆଇଲା ଆରି ତେଇ ସବୁଲକ୍ ତାର୍‌ଲଗେ ରୁଣ୍ଡିଲାଇଜେ, ସେ ବସିକରି ସେମନ୍‌କେ ସିକାଇବାର୍ ଦାରଲା । ୩ ସେଡ଼କିବେଲେ କେତେଟା ସାସ୍‌ତର୍ ସିକାଉମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍, ଗଟେକ୍ ବେସିଆନି ମାଇଜିକେ ବେସିଆ କାମ୍ କରବାବେଲେ ଦାରିକରି ଜିସୁର୍ ଲଗେ ଆନ୍‌ଲାଇ । ତାକେ ସବୁ ଲକର୍ ମୁଆଟେ ଟିଆ କରାଇ ଜିସୁକେ ପାଚାରଲାଇ,

☆ ୭:୫୦ ୭:୫୦ ଜଅନ୍ ୩:୧,୨

୪ “ଏ ଗୁରୁ, ଏ ମାଉଜିକେ ବେସିଆ କାମ୍ କଲାବେଳେ ଦାରିଆରୁ । ୫ ଏନ୍ତାରି ମାଉଜିକେ ପାକ୍ନା ସଙ୍ଗ୍ ମାରି ମରାଆ ବଲି ମସାରୁ ନିୟମେ ଲେକା ଅଇଲା ଆଚେ । ଏନ୍ତି ବଇଲେ ତୁଇ କାଇଟା ବଲି କଇଲୁସ୍ନି ?” ୬ ସେମନ୍ ଜେନ୍ତିକି ଜିସୁ କଇବା ଉତରତେଇଅନି ବୁଲୁ ଦାରି ତାକେ ଦସି କରବାକେ ଏ କାତା କଇଲାଇ । ମାତରୁ ଜିସୁ ଲଇଁ କରି ଆଙ୍ଗଟି ସଙ୍ଗ୍ ବୁଏଁ ଲେକ୍‌ବାରୁ ଦାରଲା ।

୭ ମାତରୁ ସେମନ୍ ତାକେ ତରକେ ତର ପାଚାରିଲାଗି ରଇଲାଇ ଜେ ସେ ଚିଆଅଇ କଇଲା, “ ଇତି ମୁଲକେ ପାପ୍ ନ କଲା ଲକ୍ କେ ଆଚାସ୍ ବଇଲେ ସେ ଆଗ୍ତୁ ଆସିକରି ତାକେ ପାକ୍ନା ମାର ।” ୮ ତାରୁପଚେ ସେ ଆରି ତରେକ୍ ଲଇଁକରି ବୁଏଁ ଲେକ୍‌ବାରୁ ଦାରଲା । ୯ ଜିସୁର୍ ଏ କାତା ସୁନି ମାଉଜିକେ ଆନିରଇବା ସବୁଲକ୍ ସେ ଜାଗାଇଅନି ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ବାରଇ ଉଚିଗାଲାଇ । ପର୍ତୁମ୍ ଡକରାମନ୍ ଗାଲାଇ । ତେଇ ସାରାସାରି ଜାକ ଜିସୁ ଆରି ସେ ମାଉଜିସେ ରଇଲାଇ । ୧୦ ଜିସୁ ଚିଆଅଇ ତାକେ ପାଚାରଲା, “ସେ ଲକ୍‌ମନ୍ କେନେ ଗାଲାଇ ? ଇତି କେ ମିସା ତକେ ଦସ୍ ଦାରବାକେ ନାଇ କି ?” ୧୧ ସେ କଇଲା, “ନାଇ ମାପୁରୁ କେ ମିସା ମକେ ଦସି ବଲି ବିଚାରୁ କରଡ଼ ନାଇ ।” ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଇ ମିସା ତକେ ଦସି ବଲି ବିଚାରୁ ନ କରି । ମାତରୁ ଜା ଆରି ପାପ୍ କରୁ ନାଇ ।”

ଜିସୁ ଦୁନିଆର୍ ଉଜଲ୍

୧୨ ✧ ଜିସୁ ଆରିତରେକ୍ ପାରୁସିମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମୁଇସେ ଏ ଦୁନିଆର୍ ଉଜଲ୍ । ଜନ୍ ଲକ୍ ମରୁ ପଚେ ପଚେ ଆଇସି, ସେ ଜିବନରୁ ଉଜଲ୍ ପାଇସି । ଆରି କେବେ ମିସା ଆନ୍ଦାରେ ନ ରଏ ।”

୧୩ ✧ ପାରୁସିମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ତୁଇ ନିଜେ ନିଜରୁ ବିସଇ ସାକି ଦେଲୁସ୍ନି, ସେଟାରୁପାଇ, ତର ସାକି ଦେଲାଟା ସଡ଼ ନଏଁ ।”

୧୪ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ନାଇ, ମୁଇ ମରୁ ନିଜରୁ ପାଇ ସାକି ଦେଲେ ମିସା, ମୁଇ ଜନ୍‌ଟା କଇଲିନି ସେଟା ସଡ଼ସେ । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ କନ୍ତିଅନି ଆଇଲି ଆଚି ଆରି କନ୍ତି ଗାଲିନି, ସେଟା ମୁଇସେ ଜାନି । ମାତରୁ ମୁଇ କନ୍ତିଅନି ଆଇଲିଆଚି ଆରି କନ୍ତି

✧ ୮:୧୨ ୮:୧୨ ମାତିଉ ୫:୧୪; ଜଅନ୍ ୯:୫ ✧ ୮:୧୩ ୮:୧୩ ଜଅନ୍ ୫:୩୧

ଜିବି, ସେଟା ତମେ ନାଜାନାସ୍ । ୧୫ ଆରି ତମେ ମକେ ଲକ୍ମନର ଇସାବେ ବିଚାର କଲାସ୍ନି । ମାତର୍ ମୁଇ କାକେ ବିଚାର ନ କରି । ୧୬ ଜଦି ମୁଇ ବିଚାର କରତି ବଇଲେ ମର୍ ବିଚାର ପୁରାପୁରୁନ୍ ଚିକ୍ ଅଇତା । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ନାଇ, ମାତର୍ ମକେ ପାଟାଇରଇବା ମର୍ ବାବା ମିସା ମର୍ ସଙ୍ ମିସ୍ତେ ଆଟେ । ୧୭ କାଇଆଲେ ଗର୍ନାର ବିସଇ ରଇଲେ, ଦୁଇ ଲକ୍ ସାକି ସମାନ୍ ଅଇଲାନି ବଇଲେ, ସେମନ୍ କଇଲା କାତା ସତ୍ସେ । ତମର୍ ଦରମ୍ ସାସ୍ତରେ ଏନ୍ତି ଲେକା ଅଇଲା ଆଟେ । ୧୮ ମୁଇ ନିଜେ ନିଜର୍ ବିସଇ ସାକି ଦେଲିନି, ଆରି ମକେ ପାଟାଇଲା ପର୍ମେସର୍ ମିସା ମର୍ ସାକି ଦେଲାନି ।”

୧୯ ଲକ୍ମନ ଜିସୁକେ ପାଟାରଲା “ତର୍ ବାବା କନ୍ତି ଆଟେ ?” ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ ମକେ ନାଜାନାସ୍ ଆରି ମର୍ ବାବାକେ ମିସା ନାଜାନାସ୍ । ତମେ ଜଦି ମକେ ଜାନିରଇତାସ୍ ବଇଲେ ମର୍ ବାବାକେ ମିସା ଜାନ୍ତାସ୍ ।”

୨୦ ଜିସୁ ମନ୍ଦିରର୍ ଦାନ୍ ସଙ୍ଗଇବା ପେଡିମନ୍ ରଇବା ଆକ୍ରାଇ ଏ ସବୁ ବିସଇ ସିକିଆ ଦେଇତେରଇଲା । ଆରି କେ ମିସା ତାକେ ବନ୍ଦି କରି ନାପାରଲା । କାଇକେବଇଲେ ତାର ବେଲା କେଟି ନ ରଇଲା ।

ଜିସୁ ତାର ଜିବା ବିସଇ ବବିସତ୍‌କାତା କଇବାଟା

୨୧ ଜିସୁ ଲକ୍ମନକେ ଆରି ତରେକ୍ କଇଲା, “ମୁଇ ଗାଲିନି ଆରି ତମେ ମକେ କଜ୍‌ସା । ମାତର୍ ନିଜର୍ ନିଜର୍ ପାପ୍ କେମା ନ କରାଇଅଇ ମର୍‌ସା । ଆରି ମୁଇ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ଜିବି ତମେ ତେଇ ଆସି ନାପାରାସ୍ ।”

୨୨ ଜିସୁ ଏନ୍ତି କଇଲାକେ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ନିଜର୍ ନିଜର୍ ବିତ୍ରେ କୁଆବଲା ଅଇଲା, “ସେ କାଇକେ ମୁଇ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ଗାଲିନି, ତମେ ତେଇ ଜାଇନାପାରାସ୍ ବଲି କଇଲାନି ? ଜିସୁ କାଇ ନିଜେ ଉଚ୍ଚିକ୍ ଅଇ ମର୍‌ବାକେ ମନ୍ କଲାନି କି ?”

୨୩ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ତମେ ଏ ଦୁନିଆଇଅନି ଆସିଆଟାସ୍ । ମାତର୍ ମୁଇ ସର୍‌ଗେଅନି ଆସିଆଟି । ତମେ ଏ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍, ମାତର୍ ମୁଇ ଏ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍ ନଇ । ୨୪ ତମେ ନିଜର୍ ନିଜର୍ ପାପ୍ କେମା ନ କରାଇଅଇତେ ମର୍‌ସା ବଲି ମୁଇ ତମ୍‌କେ କଇରଇଲି ।

ନିଜେ ମୁଁକ୍ତ ସେ । ଏତାକେ ବିସ୍ତାସ୍ ନ କଲେ, ତମେ ନିଜର୍ ପାପେ ସେ ମରୁସା ।”

୨୫ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ପାଚାରୁଲାଇ, “ତୁଇ କେ ? ଆମ୍ବକେ କ ।” ଜିସୁ ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଆରାମେ ଅନି ମୁଁକ୍ତ କେ ବଲି କଇଆଇଲିନି । ୨୬ ତମେ ପାପ୍ କରିରଇବାଟା ଆରି ଦସ୍ କରିରଇବା ବିସଇ ମର୍ ଟାନେ ବେସି ଆଟେ । କାଇକେବଇଲେ, ଜେ ମକେ ପାଟାଇ ଆଟେ, ତାର୍ତେଇ ଅନି ମୁଁକ୍ତ ଜାଇଟା ସୁନି ଆଟି, ସେଟା ସେ ଜାନାଇଲିନି ।”

୨୭ ମାତର୍ ଜିସୁ ତାର୍ ବାବାର୍ ବିସଇ ଏନ୍ତାରି କଇଲାନି ବଲି ସେମନ୍ ମୁଁକ୍ତକେ ବୁଜି ନାପାରୁଲାଇ । ୨୮ ସେଟାର୍ପାଇ ସେ ସେମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ତମେ ନର୍ପିଲା ମକେ କୁର୍ସେ କୁଟି ମାରି ଉଟାଇଲାବେଲେ ଜାନସା, ସେ ନିଜେ ମୁଁକ୍ତ ସେ । ମୁଁକ୍ତ ନିଜର୍ ଅଦିକାରେ କାଇଟା କରି ନାପାରି, ମର୍ ବାବାର୍ ଟାନେଅନି ଜାଇଟା ସିକ୍ଲି ଆଟି, ସେଟାସେ କଇଲିନି, ସେଟା ତମେ ବୁଜସା । ୨୯ ଜେ ମକେ ପାଟାଇଆଟେ, ସେ ମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଆଟେ । ସେ ମକେ ଏକ୍ଲା ଚାଡି ଦେଏନାଇ, କାଇକେବଇଲେ ସେ ଜାଇଟା ମନ୍ଦକଲାନି, ମୁଁକ୍ତ ସେଟାସେ କଲିନି ।”

୩୦ ଜିସୁର୍ ଏ ସବୁ କାତା ସୁନି, ବେସି ଲକ୍ମନ୍ଦ ତାକେ ବିସ୍ତାସ୍ କଲାଇ ।

ସତ୍ ବିସଇ ତମ୍ବକେ ମୁକ୍ତଲାଇସି

୩୧ ଜିସୁ ତାର୍ଟାନେ ବିସ୍ତାସ୍ କରିରଇବା ଜିଉଦି ଲକ୍ମନ୍ଦକେ କଇଲା, “ଜଦି ତମେ ମର୍ ସିକିଆ ମାନିକରି ତବିର୍ ଅଇ ରଇସା, ବଇଲେ ସତଇସେ ମର୍ ସିସ୍ ଅଇସା । ୩୨ ଆରି ତମେ ସତ୍ ବିସଇ ଜାନସା, ସେ ସତ୍ ତମ୍ବକେ ମୁକ୍ତଲାଇସି ।”

୩୩ ✨ଜିଉଦି ଲକ୍ମନ୍ଦ ତାକେ କଲାଇ, “ଆମେ ଅବ୍ରାଆମର୍ ନାତିତିତିମନ୍, ଆରି ଆମେ କେବେ ମିସା କାର୍ ଗତିଅଇ ରଉନାଇ, ଏନ୍ତ୍ର ବଇଲେ ତମେ କେନ୍ତ୍ର ମୁକ୍ତଲାସା ବଲି କଇଲୁସିନି ? ଏ କାତାର୍ ଅରତ୍ କାଇଟା ?”

୩୪ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଁକ୍ତ ତମ୍ବକେ ସତ୍ କାତା କଇଲିନି, ଜେ ପାପ୍ କରସି, ସେ ପାପର୍ ଗତିଦାଙ୍ଗ୍ତା । ୩୫ ଗତିଦାଙ୍ଗ୍ତା ଗଟେକ୍

✨ ୮:୩୩ ୮:୩୩ ମାତିଉ ୩:୯; ଲୁକ୍ ୩:୮

ଗରେ ସବୁ ଦିନରପାଇ ନ ରଏ । ମାତର୍ ସେ ଗରର୍ ପିଲାସେ ସବୁଦିନରପାଇ ରଇସି । ୩୭ ସେଟାରପାଇ ମୁଇ ଜଦି ତମକେ ମୁକ୍ତଲାଇବି ବଇଲେ, ସତଇସେ ତମେ ମୁକ୍ତଲସା । ୩୭ ତମେ ଅବରାଅମ୍ କୁଟୁମର୍ ଲକ୍ତମନ୍ ବଲି ମୁଇ ଜାନିଆତି, ଅଇଲେ ମିସା ତମର୍ ବିଡରେଅନି କେତେ ଲକ୍ତମନ୍ ମକେ ମରାଇବାକେ ଚେସଟା କଲାସ୍ତନି । କାଇକେ ବଇଲେ ମର୍ ସିକିଆ ତମେ ମାନାସ୍ ନାଇ । ୩୮ ମୁଇ ମର୍ ବାବା ସଙ୍ଘ୍ ରଇଲାବେଲେ ମକେ ସେ ଜାଇଟା ଦେକାଇଆଚେ, ସେଟା ତମକେ କଇଲିନି । ମାତର୍ ତମର୍ ବାବା ତମକେ ଜାଇଟା ସିକାଇଆଚେ, ସେଟା କଲାସ୍ତନି ।”

୩୯ ଜିଉଦି ଲକ୍ତମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ଆମର୍ ବାବା ଅବରାଆମ୍ ।” ଜିସୁ କଇଲା, “ତମେ ଜଦି ସତଇସେ ଅବରାଅମର୍ ନାତିତିତି ଅଇରଇତାସ୍ ବଇଲେ, ଅବରାମ୍ କରିରଇଲା କାମମନ୍ କର୍ତାସ୍ । ୪୦ ପର୍ମେସର୍ ତେଇଅନି ସୁନ୍ଲା ସଡ୍ କାତା ଚାଡି ମୁଇ ଆରି ତମକେ କାଇଟା କଇନାଇ । ଅଇଲେ ମିସା ତମେ ମକେ ମରାଇବାକେ ଚେସଟା କଲାସ୍ତନି । ମାତର୍ ଅବରାଆମ୍ ଏନ୍ତାରି କାଇ କାମ୍ କରି ନ ରଇଲା । ୪୧ ତମର୍ ବାବାମନ୍ ଜନ୍ କାମମନ୍ କରି ରଇଲାଇ, ତମେ ସେଟା କଲାସ୍ତନି ।” ମାତର୍ ଜିଉଦିମନ୍ କଇଲାଇ, “ଆମର୍ ବାବା ପର୍ମେସର୍ସେ । ଆମେସେ ତାର୍ ପିଲାଟକିମନ୍ ।”

୪୨ ଜିସୁ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଜଦି ପର୍ମେସର୍ ତମର୍ ବାବା ଅଇରଇଲେ, ତମେ ମକେ ଆଲାଦ୍ କର୍ତାସ୍ । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ପର୍ମେସର୍ ତେଇଅନି ଆସି ଏବେ ଇତି ଆତି । ମାତର୍ ନିଜର୍ ଅଦିକାରେ ଆସିନାଇ । ସେ ମକେ ଏ ଦୁନିଆଇ ପାଟାଇଲା ଆଚେ । ୪୩ ତମେ କାଇକେ ମର୍ କାତା ବୁଜି ନାପାରଲାସ୍ତନି ? କାଇକେ ବଇଲେ ତମେ ମର୍ ସିକିଆ ସୁନି ତବିର୍ଅଇ ରଇ ନାପାରଲାସ୍ତନି । ୪୪ ସଇତାନ୍ ଅଇଲାନି ତମର୍ ବାବା । ଆରି ତମେ ସେ କର୍ବା କାରାପ୍ କାମମନ୍ କର୍ବାକେ ମନ୍ କଲାସ୍ତନି । ସେ ଆଗ୍ତୁଅନି ଲକ୍ତମନ୍କେ ନସ୍ଟ କଲାନି, ଆରି ସେ ସଡ୍ ବିସଇ ଗିନ୍ କଲାନି । ତାର୍ତେଇ ସଡ୍ ବିସଇ ନାଇ । ଜେତେବେଲା ସେ ମିର୍ କଇଲାନି, ସେବେଲା ସେ ନିଜର୍ ଗୁନ୍ ଚଲନ୍ଅନି ସେନ୍ତି କଇଲାନି । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ମିର୍ କଇବା ଲକ୍, ଆରି ମିର୍ କଇବା ଲକ୍ତମନ୍ର୍ ବାବା । ୪୫ ଏବେ ମୁଇ ସବୁବେଲା ସଡ୍କାତା କଇଲିନି ମିସା ତମେ

ମକେ ବିସ୍ବାସ କରାସନାଇ । ୪୭ ତମର ବିତ୍ରେ ଅନି କେମିସା ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମୁଇ ପାପ୍ କଲିଆତି ବଲି ମକେ ଦସି କରାଇପାରେ କି ? ଆରି ମୁଇ ଜଦି ସତ୍‌କାତା କଇଲିନି ବଇଲେ, ତମେ କାଇଜେ ବିସ୍ବାସ କରାସ ନାଇ ? ୪୭ ଜେଡ୍‌କି ଲକ୍ ପର୍ମେସରର୍ ଅଇଲାଇ ଆତଡ୍, ସେମନ୍ ପର୍ମେସରର୍ କାତା ସୁନ୍‌ବାଇ । ଆରି ତମେ ପର୍ମେସରର୍‌ତେଇଅନି ଆଇଲା ଲକ୍ ନୁଆସ୍ । ସେଟାର୍‌ପାଇ ତମେ ମର୍ ବାକିଅ ସୁନାସ୍ ନାଇ ।”

ଜିସୁ ଆରି ଅବ୍ରାଆମ୍

୪୮ ଜିଉଦିମନ୍ ଜିସୁକେ ପାଚାରଲାଇ, “ତୁଇ ଗଟେକ୍ ସମିରଣିୟ ଲକ୍, ତକେ ଗଟେକ୍ ତୁମା ଦାରଲା ଆତେ ବଲି ଆମେ କଇଲା କାତା ସତ୍ ନର୍‌କି ?”

୪୯ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ନାଇ ! ମକେ ତୁମା ଦାରେ ନାଇ । ମୁଇ ମର୍ ବାବାକେ ସନ୍‌ମାନ୍ ଦେଲିନି । ମାତର୍ ତମେ ମକେ ନିନ୍ଦାକାତା କଇ ଲାଜ୍ କରାଇଲାସ୍‌ନି । ୫୦ ମୁଇ ନିଜେ ଡାକ୍‌ପୁଟା ପାଇବାକେ ଚେସ୍‌ଟା କରନାଇ । ମାତର୍ ଆରି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମକେ ଡାକ୍‌ପୁଟା କରାଇବାକେ ମନ୍ କଲାନି । ସେ ଟିକ୍ ବାବେ ବିଚାର୍ କର୍‌ବା ମାପୁର୍ । ୫୧ ମୁଇ ତମ୍‌କେ ସତ୍‌କାତା କଇଲିନି, ଜେ ମୁଇ ସିକାଇବା କାତା ମାନ୍‌ସି, ସେ କେବେ ମିସା ନ ମରେ ।”

୫୨ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏବେ ଆମେ ଜାନ୍‌ଲୁ ତକେ ଗଟେକ୍ ତୁମା ଦାରଲା ଆତେ । ଅବ୍ରାଆମ୍ ଆରି ବବିସତ୍‌ବକ୍‌ତାମନ୍ ମରିଗାଲାଇ ଆତଡ୍, ମାତର୍ ତୁଇ କଇଲୁସ୍‌ନି ଜଦି କେ ମିସା ମର୍ କାତା ମାନ୍‌ସା ବଇଲେ ସେ କେବେ ମିସା ନ ମରେ ବଲି ।” ୫୩ ସେମନ୍ ପାଚାରଲାଇ “ତୁଇକାଇ ଆମର୍ ବାବା ଅବ୍ରାଆମ୍‌ଟାନେଅନି ବଡ୍ ଲକ୍‌କି ? ସେମନ୍ ମିସା ମରିଗାଲାଇ ଆତଡ୍ ଆରି ବବିସତ୍‌ବକ୍‌ତାମନ୍ ମିସା ମରିଜାଇଆତଡ୍ । ତୁଇ ନିଜକେ କେ ବଲି ବାବ୍‌ଲୁସ୍‌ନି ?”

୫୪ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମୁଇ ଜଦି ନିଜକେ ଡାକ୍‌ପୁଟା କର୍‌ବି ବଲି ଚେସ୍‌ଟା କର୍‌ତି ବଇଲେ, ସେ ଡାକ୍‌ପୁଟାର୍ କାଇ ମୁଲିଅ ନାଇ । ମର୍ ବାବା ଜାକେ କି ତମେ ତମର୍ ପର୍ମେସର୍ ବଲି କଇଲାସ୍‌ନି, ସେ ସେ ମକେ ଡାକ୍‌ପୁଟା କରାଇଲାନି । ୫୫ ତମେ

ତାକେ ନାଜାନାସ୍, ମାତର୍ ମୁଇ ଜାନି । ଜଦି ମୁଇ ତାକେ ନାଜାନି ବଲି କଇବି, ସେନ୍ତାର୍‌ଆଲେ ମୁଇ ମିସା ତମର୍‌ପାରା ମିର୍ କଇବା ଲକ୍ ଅଇବି । ମାତର୍ ମୁଇ ତାକେ ଜାନିଆତି ଆରି, ତାର୍ କାତା ମାନଲିନି ।^{୫୭} ମୁଇ ଆଇବା ଦିନ୍ ଦେକ୍‌ବି ବଲି ତମର୍ ବାବା ଅବ୍ରାଆମ୍, ବେସି ଆସା କରି ସାର୍‌ଦା ଅଇତେ ରଇଲା । ଆରି ସେ ଦିନ୍କେ ଦେକି କରି ସାର୍‌ଦା ଅଇଲା” ବଲି କଇଲା ।

^{୫୭} ତାର୍ ପତେ ଜିଉଦିମନ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ତକେ ପରାସ୍ ବରସ୍ ମିସା ଅଏ ନାଇତା, ତୁଇ କାଇ ଅବ୍ରାଆମ୍‌କେ ଦେକି ଆରୁସ୍ କି ?”

^{୫୮} ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମୁଇ ତମକେ ସତ୍‌କାତା କଇଲିନି, ଅବ୍ରାଆମ୍ ଜନମ୍ ଅଇବା ଆଗ୍‌ତୁଅନି ମୁଇ ଆତି ।”

^{୫୯} ଜିସୁ ଏ କାତା କଇବାବେଲେ ସେମନ୍ ତାକେ ମାର୍‌ବାକେ ପାକ୍‌ନା ବେଟ୍‌ଲା, ମାତର୍ ଜିସୁ, ମନ୍ଦିରେ ଅନି ବାରଇ ଲକ୍‌ମନ୍‌ର୍ ବିତ୍‌ରେ ପୁରି ଉଟିଗାଲା ।

୯

ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ଜନ୍‌ମେଅନି କାଣା ରଇଲା ଲକ୍‌କେ ନିମାନ୍ କଲା

^୧ ଦିନେକ୍ ଜିସୁ ଜିବାବେଲେ ଗଟେକ୍ ଜନ୍‌ମେଅନି କାଣା ରଇଲା ଲକ୍‌କେ ଦେକ୍‌ଲା ।^୨ ଆରି ତାର୍ ସିସ୍‌ମନ୍ ତାକେ ପାଚାଟ୍‌ଲା, “ଏ ଗୁରୁ କେ ପାପ୍ କଲାଇଜେ ଏ ଲକ୍ କାଣାଅଇ ଜନମ୍ ଅଇଲା ? ସେ ନିଜେ କି ତାର୍ ବାବା ମାଆର୍ ପାପର୍ ଲାଗି ?”

^୩ ଜିସୁ କଇଲା, “ତାର୍ କି ତାର୍ ବାବା ମାଆର୍ କାଇ ପାପଦସ୍ ନାଇ । ପର୍‌ମେସରର୍ ବପୁ ତାର୍‌ଟାନେ ଜାନାପଡ୍‌ସି ବଲି, ସେ କାଣା ଅଇ ଜନମ୍ ଅଇଲା ଆତେ ।^୪ ବେଲ୍ ରଇତେସେ ମକେ ପାଟାଇରଇବା ପର୍‌ମେସରର୍ କାମ୍ ଆମେ କର୍‌ବାର୍ ଆତେ । ଏନ୍ତି ଆନ୍ଦାର୍ ଆଇଲାନି ସେ ବେଲାଇ କେ ମିସା କାଇ କାମ୍ କରି ନାପାର୍‌ଡ୍ ।^୫ ମୁଇ ଜେତେ ଦିନ୍ ଜାକ ଏ ଦୁନିଆଇ ରଇବି ସେଡ୍‌କି ଦିନ୍ ଜାକ ଏ ଦୁନିଆର୍ ଉଜଲ୍ ।”

^୬ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇଲା ପତେ, ମାଟିତେଇ ତୁକି ସେ ତୁକ୍ ସଙ୍ଗ୍ କାଦ ଚକଟ୍‌ଲା । ଆରି ସେ କାଦ ନେଇକରି କାଣାର୍ ଦୁଇଟା

☆ ୯:୫ ୯:୫ ମାଡିଉ ୫:୧୪; ଜଅନ୍ ୮:୧୨

ଆଁକିଡେଇ ଲିପିଦେଲା । ୭ ଆରି ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ ଜା ଆରି ସିଲଅ ନାଉଁର୍ ବନ୍ଦେ ଜାଇକରି ମୁ ଦଇ ଆଉ ।” ସିଲଅର୍ ଅରଡ୍ ଅଇଲାନି ପାଟାଇଲାଟା । ତାର୍ ପଚେ ସେ ଲକ୍ ବନ୍ଦେ ଜାଇକରି ମୁ ଦଇଲାଜେ, ଦେକିପାରୁଲା ଆରି ଆଇଲା ।

୮ କେଡେକ୍ ଲକ୍ମନ୍ ଏ ଲକ୍କେ ଆଗୁତୁ ବିକ୍ ମାଙ୍ଗ୍‌ବାଟା ଦେକି ରଇଲାଇ । ସେଟାର୍ ପାଇ ଏ ଲକ୍ମନ୍ ଆରି କାଣାର୍ ଗର୍ ଲଗର୍ ଲକ୍ମନ୍ ତାକେ ଦେକି କଇଲାଇ, “ଜନ୍ ଲକ୍କି ସବୁବେଲା ବସିକରି ବିକ୍ ମାଙ୍ଗ୍‌ଡେ ରଇଲା ସେ କାଇ ଏ ଲକ୍ ନ୍ୟୁଁ କି ?”

୯ କେଡେ ଲକ୍ମନ୍ କଇଲାଇ, “ଉଁ ଏତାଉ ସେ ଲକ୍ସେ ।” ମାତର୍ ଆରି ଅଦେକ୍ ଲକ୍ କଇଲାଇ, “ନାଇ ଏ ସେ ଲକ୍ ନ୍ୟୁଁ ମାତର୍ ତାର୍ ପାରା ଡିସ୍‌ଲାନି ।” ମାତର୍ କାଣା କଇଲା, “ମୁଇସେ ଆଗୁତୁ କାଣା ଅଇରଇଲି ।”

୧୦ ଲକ୍ମନ୍ ତାକେ ପାଟାରୁଲାଇ, “ଏନ୍ତି ବଇଲେ ତୁଇ କେନ୍ତି ଦେକିପାରୁଲୁସ୍‌ନି ?”

୧୧ କାଣା ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଲକ୍ମନ୍ ଜନ୍ ଲକ୍‌କେ ଜିସୁ ବଲି କଇଲାଇନି, ସେ କାଦ କରା ମର୍ ଆଁକିଡେଇ ଲିପିଦେଲା । ତାର୍‌ପଚେ ସେ ମକେ ‘ସିଲଅ ନାଉଁର୍ ବନ୍ଦେ ଜାଇକରି ଦ’ ବଲି କଇଲା । ପଚେ ମୁଇ ଜାଇକରି ବନ୍ଦେ ମୁ ଦଇଲା ଦାପ୍‌ରେ ଦେକି ପାରୁଲି ।”

୧୨ ଆରି ଲକ୍ମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ସେ କନ୍ତି ଆଚେ ?” ସେ “ମୁଇ ନାଜାନି” ବଲି କଇଲା ।

ପାରୁସିମନ୍ ନିକ ଅଇ ରଇବା ବିସଇ ଜାନ୍‌ବାକେ ଚେସ୍‌ଟା କଲାଇ

୧୩ ତାର୍ ପଚେ ଲକ୍ମନ୍ ଆଗେଅନି କାଣା ଅଇରଇଲା ଲକ୍‌କେ ପାରୁସିମନ୍‌ର୍ ଲଗେ ଡାକିନେଲାଇ । ୧୪ ଜିସୁ ଜନ୍ ଦିନେ କାଦ ଲିପିକରି ତାର୍ ଆଁକି ନିକ କରଇଲା, ସେ ଦିନ୍ ବିସ୍‌ରାମ୍‌ବାର୍ ରଇଲା । ୧୫ ପାରୁସି ଲକ୍ମନ୍ ତାକେ ଆରିତରେକ୍ ପାଟାରୁଲାଇ, “ତୁଇ କେନ୍ତାର୍ ଦେକିପାରୁଲୁସ୍‌ନି ?” ତେଇ ସେ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଜିସୁ ମର୍ ଆଁକିଟାନେ କାଦ ଲାଗାଇଦେଲା । ପଚେ ମୁଇ ମୁ ଦଇ ଆଇଲି ଆରି ଏବେ ଦେକି ପାରୁଲିନି ।”

୧୭ କେତେଟା ପାରୁସିମନ୍ କଇଲା, “ଏ ଲକ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଡେଇଁ ଆସେ ନାହିଁ । ସେଟାର ପାଇଁ ସେ ବିସ୍ତାପ ଦିନର ନିୟମ ମାନେନାହିଁ ।”

ଆରି ଅଦେକ ଲକ୍ମନ୍ କଇଲା, “ଗଟେକ୍ ପାପି ଲକ୍ କେବେ ମିଆ ଏକ୍ତି କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ କରିନାପାରେ ।” ଏକ୍ତି ଜିଉଦି ଲକ୍ମନ୍ ଦୁଇ ବାଗ୍ ଅଇଗାଲା ।

୧୮ ସେଟାର ପାଇଁ ସେମନ୍ ସେ ଲକ୍‌କେ ଆରି ତରେକ୍ ପାଚାରୁଲା, “ତକେ ଜିସୁ ନିମାନ୍ କଲାଜେ ଦେକି ପାରୁଲୁସିନି । ଏକ୍ତି ବଇଲେ ଦୁଇ ତାକେ କେ ବଲି ବାବୁଲୁସିନି ?”

ସେ ଲକ୍ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ସେ ଗଟେକ୍ ବବିସ୍‌ବକ୍‌ତା ।”

୧୯ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ସେ ନିମାନ୍ ଅଇଲା ଲକ୍ ଆଗ୍‌ତୁ କାଣା ରଇଲା ଜେ ଏବେ ସେ ଦେକିପାରୁବା ବିସଇ ମୁଲ୍‌କେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରନ୍‌ନାହିଁ । ପାରୁସିମନ୍ ସେ ଲକ୍‌ର ମାଆ ବାବାକେ ନ ଡାକ୍‌ବା ଜାକ ମୁଲ୍‌କେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରନ୍‌ନାହିଁ । ୧୯ ସେମନ୍ ତାର ମାଆ ବାବାକେ ପାଚାରୁଲା, “ଏଟା ତମ୍‌ର ପିଲା କି ? ସେ ଜନ୍‌ମେ ଅନି କାଣାଟା ବଲି ତମେ କଇଲାସିନି, ଏକ୍ତି ବଇଲେ ସେ କେକ୍ତି ଦେକିପାରୁଲାନି ?”

୨୦ ତାର ମାଆ ବାବା କଇଲା, “ଉଁ ଏଟା ଆମ୍‌ର ପିଲା । ସେ ଜନ୍‌ମେଅନି କାଣା ରଇଲା ବଲି ଆମେ ଜାନି ଆତୁ । ୨୧ ମାତର୍ ଏବେ ସେ କେକ୍ତି ଦେକିପାରୁଲାନି ଆରି କେ ତାକେ ନିମାନ୍ କଲା ସେଟା ଆମେ ନାଜାନ୍ତୁ । ସେ ଏବେ ବଡ଼ ଅଇଲା ଆଚେ ତାକେ ପାଚାରା ସେ ନିଜେ କଇସି ।” ୨୨ ତାର ମାଆ ବାବା ଜିଉଦି ନେତାମନ୍‌କେ ଡରି ଏକ୍ତି ବଲି କଇଦେଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ଜିସୁକେ ଜଦି ମସିଅ ବଲି କଇସି ବଇଲେ ତାକେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକେ ଉପାସନା କରୁବା ଗର୍ ବିଡ଼ରେ ଜିବାକେ ନ ଦେଅଡ଼ ବଲି ଆଗ୍‌ତୁସେ କଇରଇଲା । ୨୩ ସେଟାରପାଇଁ ସେ ମାଆ ବାବା କଇଲା, “ସେ ତ ବଡ଼ ଅଇଲା ଆଚେ, ତାକେ ପାଚାରା ।”

୨୪ ସେମନ୍ ସେ ଲକ୍‌କେ ଆରି ତରେକ୍ ବିଡ଼ରେ ଡାକି କରି ପାଚାରୁଲା, “ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକେ ରାନ୍ ପାକାଇ କି । ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ପାପି ଲକ୍ ବଲି ଆମେ ଜାନ୍ତୁ ।”

୨୫ ତାର ପତେ ସେମନ୍‌କେ ସେ କଇଲା, “ସେ ପାପି ଲକ୍‌କି ନ-ଏଁ ସେଟା ମୁଇ ଜାନି ନାଇ । ମାତର୍ ମୁଇ ଗଟେକ୍ ବିସଇ ଜାନି ଆଟି ସେଟା ଅଇଲାନି, ମୁଇ ଆଗ୍‌ତୁ କାଣା ରଇଲି, ଏବେ ଦେକି ପାର୍‌ଲିନି ।”

୨୬ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ତାକେ ପାଚାର୍‌ଲାଇ, “ସେ ତକେ କାଇଟା କଲା ? କେନ୍ତ୍ରି ତର୍ ଆଁକି ପିଟାଇଦେଲା ?”

୨୭ ସେ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମୁଇ ଆଗ୍‌ତୁସେ କଇ ସାରାଇଆଟି, ମାତର୍ ତମେ ମାନ୍‌ବାକେ ମନ୍ କରାସ୍ ନାଇ । ଏବେ ଆରି ତରେକ୍ କାଇକେ ପାଚାର୍‌ଲାସ୍‌ନି ? ତମେ ମିସା କାଇ ତାର୍ ସିସ୍ ଅଇବାକେ ମନ୍‌କଲାସ୍‌ନି କି ?”

୨୮ ସେମନ୍ ସାଇପ୍ ଦେଇ କଇଲାଇ, “ତୁଇ କାଇ ତାର୍ ସିସ୍ ଅଇସ୍, ଆମେ ନଉଁ, ଆମେ ମସାର୍ ସିସ୍‌ମନ୍ । ୨୯ ପର୍‌ମେସର୍ ମସାର୍‌ତେଇ କାତା ଅଇରଇଲାଟା ଆମେ ଜାନିଆତୁ, ମାତର୍ ଏ ଲକ୍‌ କନ୍ତ୍ରିଅନି ଆଇଲାଆତେ, ସେଟା ନାଜାନୁ ।”

୩୦ ତାର୍ ପତେ ସେ ଲକ୍‌ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଏଟା ଗଟେକ୍ ବେସି ବଡ଼ କାବାଅଇଜିବା ବିସଇ । ସେ ଲକ୍‌ ମର୍ ଆଁକି ନିମାନ୍ କଲାଆତେ, ମାତର୍ ସେ କନ୍ତ୍ରିଅନି ଆଇଲା ଆତେ, ସେଟା ତମେ ନାଜାନୁ ବଲି କଇଲାସ୍‌ନି ।” ୩୧ ପାପି ଲକ୍‌ମନ୍‌ ପାର୍‌ତନା ପର୍‌ମେସର୍ ନ ସୁନେ ବଲି ସବୁ ଲକ୍‌ମନ୍ ଜାନିଆତଡ଼ । ମାତର୍ ଜନ୍ ଲକ୍‌ ପର୍‌ମେସର୍‌କେ ଜୁଆର୍ କରି ସେ ମନ୍‌କଲା ଇସାବେ ଚଲାଚଲ୍‌ତି କଲାନି, ସେ ତାର୍ କାତା ସୁନ୍‌ସି । ୩୨ ଦୁନିଆ ଆରାମେଅନି, ଜନ୍‌ମେ ଅନି କାଣା ରଇଲା ଗଟେକ୍ ଲକ୍‌କେ ଆଁକି ଡିସାଇବାଟା ଏବେ ଜାକ ମିସା ନ ସୁନିରଇଲାଇ । ୩୩ ଏ ଲକ୍‌ ଜଦି ପର୍‌ମେସର୍‌ର ଟାନେଅନି ଆସି ନ ରଇଲେ, କେବେ ମିସା ଏ କାମ୍ କରିନାପାର୍‌ତା । ୩୪ ସେବେଲା ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ କଇଲାଇ, “ତୁଇ ପାପେ ଜନମ୍ ଅଇକରି ପୁରାପୁରୁନ୍ ପାପେ ବୁଡ଼ି ଆରୁସ୍ । ତେଇଅନି ତୁଇ ବାଅଡ଼ । ଆମ୍‌କେ ସିକାଇଲୁସ୍‌ନି ?” ଏନ୍ତ୍ରି କଇକରି ସେମନ୍ ତାକେ ଜିଉଦିମନ୍‌ ପାର୍‌ତନା ଗରେଅନି ବାର୍‌କରାଇଦେଲାଇ ।

ଆଡ଼ମା ଇସାବେ କାଣା ରଇବାଟା

୩୫ ଜିସୁ ସେ ଲକ୍‌କେ ପାର୍ତନା ଗରେ ଅନି ବାର କରାଇ ଦେଲାଟା ସୁନି ଆରିତରେକ୍ ତାକେ ଦେକାଇଅଇ, ପାଚାରଲା, “ତୁଇ ପର୍ମେସର୍ ତେଇଅନି ଆଇଲା ନର୍ପିଲାକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲୁସ୍‌ନି କି ?”

୩୬ ସେ କାଣା ଲକ୍ କଇଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ ସେ ଲକ୍ କେ ? ମୁଇ ତାକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରବି ।”

୩୭ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ ତାକେ ଦେକିଆରୁସ୍, ଆରି ଏବେ ଜନ୍ ଲକ୍‌ର ସଙ୍ଘ କାତା ଅଇଲୁସ୍‌ନି, ସେ ଆକା ସେ ଲକ୍ ।”

୩୮ ସେବେଲାଇ ସେ କଇଲା, “ମାପରୁ ମୁଇ ତକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲିନି ।” ଆରି ଜିସୁର୍ ମୁଆଟେ ମାଣ୍ଡିକୁଟା ଦେଇ କୁଆର୍ କଲା ।

୩୯ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ ଏ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ବିଚାର୍ କରବାର୍ ଆସିଆତି । ସେଟାର୍ ପାଇ କାଣା ଲକ୍‌ମନ୍ ଦେକିପାର୍‌ବାଇ, ଆରି ଦେକିପାର୍‌ବା ଲକ୍‌ମନ୍ କାଣା ଅଇଜିବାଇ ।”

୪୦ ଜିସୁ ଏନ୍ତି କଇବା କାତା, ଲଗେ ରଇଲା କେତେଟା ପାରୁସି ଲକ୍‌ମନ୍ ସୁନିକରି ତାକେ ପାଚାରଲାଇ, “ଏନ୍ତି ବଇଲେ ଆମ୍‌କେ କାଇ କାଣା ଲକ୍‌ମନ୍ ବଲି ବାବ୍‌ଲୁସ୍‌ନି କି ?”

୪୧ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ତମେ କାଣା ଅଇରଇତାସ୍ ଆଲେ ଦସି ନ ଅଇତାସ୍ । ମାତର୍ ଦେକି ପାର୍‌ଲୁନି ବଲି କଇଲାସ୍‌ନିଜେ ଅଦିକ୍ ଦସି ।”

୧୦

ମେଣ୍ଡା ଗଉଡର୍ କାତା

୧ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ ତମ୍‌କେ ସତ୍ କଇଲିନି, ଜେ ଦୁଆର୍ ବାଟେ ନ ଜାଇ ବିନ୍‌ବାଟେ ଜାଇ ମେଣ୍ଡାସାଲେ କେଟ୍‌ସି, ସେ ଚର୍ ଆରି କାଙ୍ଘର୍ । ୨ ମାତର୍ ଜେ ଦୁଆର୍ ବାଟେ ଜାଇ ମେଣ୍ଡାସାଲେ କେଟ୍‌ସି, ସେ ମେଣ୍ଡା ରାସିର୍ ଗଉଡ୍ । ୩ ଜାଗୁଆଲ୍ ଦୁଆର୍ ଉଗାଡି ଦେଇସି ଆରି ନାଉଁ ଦାରି ଡାକ୍‌ସି । ମେଣ୍ଡାମନ୍ ତାର୍ ଡାକ୍‌ଲାଟା ସୁନ୍‌ବାଇ, ଆରି ସେମନ୍‌କେ ବାର୍‌କରାଇ ଦାରିଜାଇସି । ୪ ନିଜର୍ ସବୁ ମେଣ୍ଡାମନ୍‌କେ ବାଇରେ ଆନ୍‌ବା ବେଲେ, ସେ ଆଗେ ଆଗେ ଇଣ୍ଡସି ଆରି ମେଣ୍ଡାମନ୍ ତାର୍ ପଟେ ପଟେ ଜିବାଇ । କାଇକେବଇଲେ ମେଣ୍ଡାମନ୍ ତାର୍ ଡାକ୍‌ଲାଟା ଜାନଡ୍ । ୫ ମାତର୍ ମେଣ୍ଡାମନ୍ କେବେ

ମିସା ନ ଚିନ୍ତା ଲକର ପର୍ ପର୍ ନ ଜାଅଡ଼, ତାରଲଗେଅନି ପାଲାଇବାଇ । କାଇକେବଇଲେ ସେମନ୍ ଅଚିନାର ଲକ୍ ଡାକ୍ଲେ ନ ଜାଅଡ଼ ।”

୬ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ ଏକ୍ତି ଉଦାଅରଣ୍ ଦେଇ କଇଲା, ମାତର୍ ସେମନ୍ ତାର ଅରଡ଼ କାଇଟା ବଲି ବୁଜି ନାପାରଲାଇ ।

ଜିସୁ ନିମାନ୍ ମେଣ୍ଟା ଗଉଡ଼

୭ ସେଟାର ପାଇ ଜିସୁ ଆରିତରେକ୍ କଇଲା, “ମୁଇ ତମକେ ସଡ଼ କଇଲିନି ମୁଇ ମେଣ୍ଟାମନର୍ ତିଆଗତି । ୮ ମର୍ ଆଗ୍ତୁ ଜେତେଲକ୍ ଆସିଆଚଡ଼, ସେମନ୍ ସବୁଲକ୍ ଜାକ ଚର୍ ଆରି କାଙ୍ଗାମନ୍, ସେଟାରପାଇ ମେଣ୍ଟାମନ୍ ତାକର୍ କାତା ମୁଲକେ ସୁନଡ଼ନାଇ । ୯ ମୁଇ ଦୁଆର୍, ଜଦି କେ ମିସା ମର୍ ବାଟେ ଆସି କେର୍ସି ବଇଲେ, ସେ ରକିଆପାଇସି, ଆରି ସେ ବିଡ଼ରେ ଆରି ବାଇରେ ଜାଇ ଚାରି ପାରସି । ୧୦ ଚର୍, ଚରାଇବାକେ, ମରାଇବାକେ, ଆରି ନାସ୍ କର୍ବାକେସେ ଆଇସି, ମାତର୍ ମୁଇ ଜେକ୍ତିକି ସେମନ୍‌କେ ପୁରାପୁରନ୍ ଜିବନ୍ ଦେବାକେ ଆଇଲି ଆଚି ।”

୧୧ ମୁଇ ନିମାନ୍ ମେଣ୍ଟା ଚାରାଉ ଗଉଡ଼ । ନିମାନ୍ ଗଉଡ଼ ମେଣ୍ଟାମନର୍ ଲାଗି ନିଜର୍ ଜିବନ୍ ମିସା ଦେଇସି । ୧୨ ଜେ ମେଣ୍ଟା ଚାରାଉ ନଏଁ, ମାତର୍ ବୁଡ଼ି ପାଉ, ମେଣ୍ଟାମନ୍ ତାର ନିଜର୍ଟା ନଅଡ଼, ସେଟାରପାଇ ଡୁରକା ଆଇବାଟା ଦେକି ମେଣ୍ଟାମନ୍‌କେ ଚାଡ଼ି ପାଲାଇସି । ଆରି ଡୁରକା ମେଣ୍ଟାମନ୍‌କେ ଦାରି ଚିନ୍ ଚତର୍ କରିଦେଇସି । ୧୩ ଜେ ବୁଡ଼ି ମିଲବଲି ମେଣ୍ଟା ଚାରାଇସି, ସେ ମେଣ୍ଟାମନ୍‌କେ ଚାଡ଼ି ଉଚିଜାଇସି । କାଇକେବଇଲେ ସେ ମେଣ୍ଟାମନର୍ ପାଇ ଚିନ୍ତା ନ କରେ । ୧୪ ✨ମୁଇ ନିକ ମେଣ୍ଟା ଚାରାଉ । ବାବା ଜେନ୍ତାରି ମକେ ଜାନେ, ମୁଇ ମିସା ସେକ୍ତି ବାବାକେ ଜାନି, ୧୫ ସେନ୍ତାରିସେ ମୁଇ ମର୍ ନିଜର୍ ମେଣ୍ଟାମନ୍‌କେ ଜାନି । ଆରି ମେଣ୍ଟାମନ୍ ମିସା ମକେ ଜାନଡ଼ । ମୁଇ ସେମନର୍ ଲାଗି ମର୍ ଜିବନ୍ ଦେବାକେ ମିସା ରାଜି । ୧୬ ଏନ୍ତାରି ମର୍ ବିନ୍ ମେଣ୍ଟାମନ୍ ଆଚଡ଼ । ସେମନ୍ ଏ ରାସି ଟାନେ ନାଇ, ମକେ ସେମନ୍‌କେ ମିସା ଆନ୍‌ବାକେ

✨ ୧୦:୧୪ ୧୦:୧୪ ମାଡ଼ିଉ ୧୧:୨୭; ଲୁକ୍ ୧୦:୨୨

ପଡ଼ସି । ସେମନ୍ ମୁଇ ଡାକ୍‌ବାଟା ସୁନ୍‌ବାଇ ଆରି ତେଇର୍ ଗଟେକ୍ ରାସି ଅଇ ରଇବାଇ । “

୧୭ “ମର୍ ବାବା ମକେ ଆଲାଦ୍ କଲାନି, କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ମର୍ ଜିବନ୍ ଦେବାକେ ମନ୍ କଲିନି । ଆରି ମର୍ ଜିବନ୍ ଦାନ୍ କର୍‌ବି ବଇଲେ ଆରିତରେକ୍ ସେଟା ପାଇବି । ୧୮ ମର୍ ଜିବନ୍ ବିନ୍ ଲକ୍ ନେଇ ନାପାରଡ଼ । ସେଟା ମୁଇ ନିଜେ ମନ୍‌କରି ଦାନ୍ କର୍‌ବି କି ଆରିତରେକ୍ ଆନ୍‌ବାକେ ମିସା ମର୍ ଅଦିକାର୍ ଆଟେ । ମର୍ ବାବା ମକେ ଏ ଅଦିକାର୍ ଦେଇଆଟେ ।”

୧୯ ଜିସୁର୍ ଏ ସବୁ କାତାର୍ ଲାଗି ଜିଉଦିମନ୍ ବାଗ୍ ବାଗ୍ ଅଇଗାଲାଇ । ୨୦ ସେମନ୍‌ର୍ ବିଡ଼ରେ କେତେକ୍ ଲକ୍ କଇବାର୍ ଦାର୍‌ଲାଇ, “ତାକେ ତୁମା ଦାରିଆଟେ, ସେ ବାୟାଟା, କାଇକେ ତାର୍ କାତା ସୁନ୍‌ଲାସ୍‌ନି ?” ୨୧ ମାତର୍ ବିନ୍‌ଲକ୍‌ମନ୍ କଇଲାଇ, “ଏ ସବୁ କାତା ତା ତୁମା ଦାରି ରଇବା ଲକ୍ କଇନାପାରେ । ତୁମା କାଇ କାଣା ଲକ୍‌ର୍ ଆକି ନିମାନ୍ କରିଦେଇପାରେ କି ?”

ଜିସୁକେ ନାମଡ଼ ନାଇ

୨୨ ସେ ବେଲେ ସିଡ଼ ଦିନ୍ ଅଇରଇଲା ଆରି ଜିରୁସାଲାମ୍ ମନ୍‌ର୍ ଡିଆର୍ କଲା ପରବ୍ ଅଇତେରଇଲା । ୨୩ ତେଇ ଜିସୁ ମନ୍‌ରେ ସଲ୍‌ମନ୍‌ର୍ ମଣ୍ଡପେ ବୁଲ୍‌ତେରଇଲା । ୨୪ ତେଇ ଜିଉଦିମନ୍ ତାକେ ଚାରିବେଟ୍‌ଡିଅନି ଡାବିଅଇ ପାଟାର୍‌ବାର୍ ଦାର୍‌ଲାଇ, “ଆରି କେତେ ଦିନ୍ ଜାକ ଆମ୍‌କେ ନାଡ଼ାଇସୁ ? ତମେ ଜଦି ପର୍‌ମେସର୍ ବାଟି ପାଟାଇଲା ରାଜା ମସିଅ ଅଇରଇଲେ ଆମ୍‌କେ ସଡ଼ କାତା କ ।”

୨୫ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମୁଇ ତମ୍‌କେ ପର୍‌ତୁମ୍ କଇଆଟି, ମାତର୍ ମକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରାସ୍‌ନାଇ । ମର୍ ବାବାର୍ ଅଦିକାରେ ମୁଇ ଜନ୍ ଜନ୍ କାମ୍‌ମନ୍ କଲିଆଟି, ସେ ସବୁଜାକ ମର୍ ବିସଇର୍ ସାକି ଦେଲାନି । ୨୬ ମାତର୍ ତମେ ମକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରାସ୍‌ନାଇ, କାଇକେବଇଲେ ତମେ ମର୍ ମେଣ୍ଡାମନ୍ ନୁଆସ୍ । ୨୭ ମର୍ ସବୁ ମେଣ୍ଡାମନ୍ ମୁଇ ଡାକ୍‌ବାଟା ସୁନ୍‌ବାଇ, ମୁଇ ସେମନ୍‌କେ ଜାନି, ଆରି ସେମନ୍ ମର୍ ପଟେ ପଟେ ଆଇବାଇ । ୨୮ ଆରି ମୁଇ ସେମନ୍‌କେ ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନ୍ ଦେବି । ସେମନ୍ କେବେମିସା ନସ୍‌ଟ ନ ଅଅଡ଼ । ସେମନ୍‌କେ ମର୍ ଆଡେଅନି କେ ମିସା ଚାଡ଼ାଇ ନେଇ ନାପାରଡ଼ ।

୨୯ ମର ବାବା ମକେ ଜନ୍‌ଟା ଦେଲାଆରେ, ସେଟା ସବୁରଟାନେଅନି ଅଦିକ୍ ମୁଲିଅ । ବାବାର୍ ଆଡେଅନି ସେଟା କେ ମିସା ଚାଡାଇ ନେଇ ନାପାରଡ୍ । ୩୦ ବାବା ଆରି ମୁଇ ଗଟେକ୍ ସେ ।”

୩୧ ଏ କାତା ସୁନି ଲକ୍‌ମନ୍ ତାକେ ଆରିତରେକ୍ ମାର୍‌ବାକେ ପାକ୍‌ନା ବେଟ୍‌ଲାଇ । ୩୨ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ମୁଇ ବାବାର୍ ଆଦେସ୍ ଇସାବେ ତମ୍‌କେ କେଡେକ୍ କେଡେକ୍ ନିମାନ୍ କାମ୍ ଦେକାଇ ଆତି, ସେ ସବୁ ନିମାନ୍ କାମ୍ ବିଡ୍‌ରେଅନି, କନ୍ କାମର୍‌ପାଇ ମକେ ମାର୍‌ବାକେ ପାକ୍‌ନା ବେଟିଆରାସ୍ ?” ୩୩ ସେମନ୍ ତାକେ କଇଲା, “ନିମାନ୍ କାମର୍ ଲାଗି ତକେ ଆମେ ମାର୍‌ବାକେ ପାକ୍‌ନା ବେଟ୍‌ନାଇ, ମାତର୍ ପର୍‌ମେସର୍‌କେ ନିନ୍ଦା କଲୁସ୍‌ନି ବଲିକରି, ଆରି ତୁଇ ମନସ୍ ଅଇକରି ନିଜ୍‌କେ ପର୍‌ମେସର୍ ବଲାଇଅଇବାର୍ ଲାଗି ।”

୩୪ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ତମର୍ ରିତିନିତି ଚାନେ କାଇ ଏଟା ଲେକାନାଇ କି ? ପର୍‌ମେସର୍ କଇଲା ତମେ ପର୍‌ମେସର୍ । ୩୫ ଆମେ ଜାନୁ ସାସ୍‌ତରର୍ ବାକିଅ ସବୁ ଦିନର୍ ପାଇ ସଡ୍ । ପର୍‌ମେସରର୍ ବାକିଅ ଜନ୍‌ଲକ୍‌ମନ୍ ଜାନିଆଡ୍‌, ସେମନ୍‌କେ ପର୍‌ମେସର୍ ବଲି କୁଆ ଅଇଲାଆରେ । ୩୬ ବାବା ମକେ ବାଟିକରି ଏ ଦୁନିଆଇ ପାଟାଇଆରେ, ସେନ୍ତାର୍ ଆଲେ ମୁଇ ନିଜ୍‌କେ ପର୍‌ମେସରର୍ ପ ବଲି କଇଲାକେ, ତମେ ମକେ କେନ୍ତ୍ରି ପର୍‌ମେସର୍‌କେ ନିନ୍ଦା କଲୁସ୍‌ନି ବଲି କଇଲାସ୍‌ନି ? ୩୭ ମୁଇ ଜଦି ମର ବାବାର୍ କାମ୍ ନ କରି, ସେନ୍ତାର୍‌ଆଲେ ମକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରାନାଇ । ୩୮ ଜଦି ମୁଇ ସେ ମନ୍‌କଲାଟା ପୁରାପୁରୁନ୍ କର୍‌ବି ବଇଲେ, ମକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ ନ କଲେମିସା ମୁଇ କର୍‌ବା କାମ୍ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରା । ସେଟାର୍ ପାଇ ତମେ ଜାନିପାରାସ୍ ଜେ, ମର ବାବା ପର୍‌ମେସର୍ ମର ସଙ୍ଗ୍ ଆରେ ଆରି ମୁଇ ତାର୍‌ଟାନେ ଆତି ।”

୩୯ ସେମନ୍ ଆରିତରେକ୍ ଜିସୁକେ ଦାର୍‌ବାକେ ଚେସ୍‌ଟା କଲା, ମାତର୍ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ ଦାରାଇ ନ ଅଇକରି କସ୍‌ରି ଉଟିଗାଲା ।

୪୦ ✨ତାର୍‌ପରେ ସେ ଆରିତରେକ୍ ଜର୍‌ଦନ୍ ଗାଡ୍‌ର ସେପାଟେ ଉଟିଜାଇକରି ଆଗେ ଜଅନ୍ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ତ୍ରୁବନ୍ ଦେଇ ରଇଲା, ସେ ଜାଗାଇ ଜାଇକରି ରଇଲା । ୪୧ ଆରି ବେସିଲକ୍‌ମନ୍ ତାର୍‌ଲଗେ

ଆସିକରି କଇଲା, “ଜଅନ୍ ସିନା କାଇ କାବାଅଇ ଜିବା କାମ୍ କରି ନ ରଇଲା, ମାତର୍ ଏ ଲକର୍ ବିସଇନେଇ ଜଅନ୍ ଜେଡକି କାତା କଇରଇଲା, ସେ ସବୁ ସଡ଼ ଆକା ।” ୪୨ ଆରି ସେ ଜାଗାଇ ବେସି ଲକ୍ମନ୍ ଜିସୁକେ ବିସ୍ବାସ କଲା ।

୧୧

ଲାଜାର୍ ମରନ୍

୧ ✧ ବେଡନିଆ ଗଡେ ଲାଜାର୍ ନାଉଁର୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ମେ ଜର୍ ଅଇରଇଲା । ମରିୟମ୍ ଆରି ତାର ବଇନି ମାର୍ତା ସେ ଗାର୍ ରଇଲା । ୨ ✧ ଏ ମରିୟମ୍ ଅଇଲାନି, ଜନ୍ ମାଇଜି କି ବେସି ଦାମଦେବା ବାସନା ଚିକନ୍ ଜିସୁର୍ ପାଦେ ରକଇକରି ତାର ଚେଣ୍ଟିସଙ୍ଗ୍ ପୁଟିଦେଇରଇଲା । ତାର ବାଇ ଲାଜାର୍‌କେ ଆକା ଜର୍ ଅଇରଇଲା । ୩ ସେଟାର୍‌ପାଇ ତାର ବଇନିମନ୍ ଜିସୁର୍ ଲଗେ କବର୍ ପାଟାଇଲା, “ମାପୁରୁ ତମେ ଜାକେ ଆଲାଦ୍ କଲାସ୍‌ନି, ସେ ବେସି ଜର୍ ଅଇଲାଆଚେ ।”

୪ ମାତର୍ ଜିସୁ ଏ କାତା ସୁନିକରି କଇଲା, “ଏ ଜର୍ ମର୍ବାପାଇ ଅଏ ନାଇ, ମାତର୍ ପର୍ମେସରର୍ ମଇମାର୍ ପାଇ । ସେଟାର୍ ଲାଗି, ତାର ପଅ, ମୁଇ ମିସା ମଇମା ପାଇବି ।”

୫ ଜିସୁ, ମାର୍ତା, ତାର ବଇନି ଆରି ଲାଜାର୍‌କେ ବେସି ଆଲାଦ୍ କର୍ତେରଇଲା । ୬ ସେଟାର୍‌ପାଇ ଲାଜାର୍ ନିକ ନ ରଇବା କବର୍ ପାଇ ଜିସୁ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ରଇଲା, ସେ ଜାଗାଇ ଆରି ଦୁଇଦିନ୍ ରଇଲା । ୭ ତାର ପଚେ ସେ ସିସ୍‌ମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଆସା, ଆମେ ଆରିତରେକ୍ ଜିଉଦା ଦେସେ ବାଉଡି ଜୁ ।”

୮ ସିସ୍‌ମନ୍ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ଗୁରୁ, ତମ୍‌କେତା କେତେ ଦିନ୍ ଆଗେ, ଲକ୍ମନ୍ ପାକନା ସଙ୍ଗ୍ ମାର୍‌ବାକେ ଚେସ୍‌ଟା କର୍ତେରଇଲା, ତମେ ଆରିତରେକ୍ ତେଇ ଜିବାକେ ମନ୍ କଲାସ୍‌ନି କି ?”

୯ ଜିସୁ କଇଲା “ଗଟେକ୍ ଦିନେ କାଇ ବାର ଗାଁ ଉଜଲ୍ ନ ରଏ କି ? ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍ ଦିନ୍‌ବେଲାର୍ ଉଜଲେ ରଇବାଇ, ସେମନ୍ ଜଟିଆଇ

ନ ଅଥଡ଼, କାଲକେବଇଲେ ସେମନ୍‌କେ ଏ ଜଗତର୍ ଉଜଲ୍ ଡିସ୍‌ସି ।
 ୧୦ ମାତର୍ ରାତିଆ ଇଣ୍ଟୁଲେ ଜଟିଆଇ ଅଇବାଇ । କାଲକେବଇଲେ
 ସେମନ୍‌ରଟାନେ ଉଜଲ୍ ନ ରଏ ।” ୧୧ ଜିସୁ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲା
 ପଚେ, ସିସ୍‌ମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଆମର୍ ସବୁଲକର୍ ମଇତର୍ ଲାଜାର୍
 ଏବେ ସଇଆଚେ, ତାକେ ମୁଇ ଉଟାଇବାର୍ ଗାଲିନି ।”

୧୨ ତେଇ ସିସ୍‌ମନ୍ ଜିସୁକେ କଇଲାଇ, “ମାପୁରୁ, ଜଦି ସେ
 ସଇଲାଆଚେ ବଇଲେ ନିକ ଅଇସି ।” ୧୩ ଜିସୁ ଲାଜାରର୍ ମରନ୍
 ବିସଇ ନେଇକରି କଇରଇଲା, ମାତର୍ ସିସ୍‌ମନ୍ ଲାଜାର୍‌କେ
 ଗୁନର୍‌ଲାଗି ସଇଲା ବିସଇ କଇଲାନି ବଲି ବାବ୍‌ଲାଇ ।
 ୧୪ ସେଟାର୍‌ପାଇ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ ନିକ ସଙ୍ଗ୍ ବୁଜୁଲା ପାରା କଇଲା,
 “ଲାଜାର୍ ମରିଗାଲାଆଚେ । ୧୫ ଆରି ମୁଇ ତେଇ ନ ରଇଲି,
 ସେଟାର୍‌ପାଇ ତମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ସାର୍‌ଦା କଲିନି, ଜେନ୍ତାରିକି ତମେ
 ବିସ୍‌ବାସ୍ କର୍‌ସା । ମାତର୍ ଆସା, ଏବେ ଆମେ ତାକେ ଜାଇ ଦେକୁ
 ।” ୧୬ ତେଇ ତମା ନାଉର୍ ଜାକେ କି ବିଦୁମ୍ ବଲି କଇବାଇ, ସେ
 ତାର୍ ସଙ୍ଗର୍ ସିସ୍‌ମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଜୁ ଆମେ ମିସା ଗୁରୁର୍ ସଙ୍ଗ୍
 ଜାଇ ତାର୍‌ସଙ୍ଗ୍ ମରୁ ।”

ଜିସୁ ଜିବନ୍ ଆରି ମରନେଅନି ଉର୍‌ବା ଲକ୍

୧୭ ଜିସୁ ବେଡ୍‌ନିଆଇ କେଟିକରି ସୁନ୍‌ଲା ଜେ ଲାଜାର୍‌କେ
 ସମାଦି ଦେଇ ଚାର୍‌ଦିନ୍ ଅଇରଇଲା । ୧୮ ଜିରୁସାଲାମ୍ ଅନି
 ବେଡ୍‌ନିଆ ତିନ୍ କିଲମିଟର୍ ତେଇଅନି ଉନାର୍ ବାଟ୍ । ୧୯ ଆରି
 ଜିଉଦିମନର୍ ତେଇଅନି କେତେକ୍ କେତେକ୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ମାର୍‌ତା ଆରି
 ମରିୟମ୍ ଲଗେ ତାର୍ ମରିଜାଇରଇବା ବାଇର୍ ବିସଇ ସାଁତାଇବାକେ
 ଆସିରଇଲାଇ ।

୨୦ ଜିସୁ ଆଇଲାନି ବଲି ସୁନ୍‌ଲା ଦାପୁରେ ମାର୍‌ତା ତାକେ
 ବେଟ୍‌ଅଇବାର୍ ଗାଲା । ମାତର୍ ମରିୟମ୍ ଗରେସେ ବସିରଇଲା ।
 ୨୧ ମାର୍‌ତା ଜିସୁକେ କଇଲା, “ମାପୁରୁ ତମେ ଜଦି ଇତି ରଇତାସ୍
 ବଇଲେ, ମର୍ ବାଇ ନ ମର୍‌ତା । ୨୨ ମାତର୍, ମୁଇ ଜାନି ଆତି । ଏବେ
 ମିସା ତମେ ପର୍‌ମେସର୍‌କେ ଜାଇଟା ମାଙ୍ଗ୍‌ଲେ, ସେଟା ଦେଇସି ।”

୨୩ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତର୍ ବାଇ ଆରି ଜିବନ୍ ଅଇ ଉର୍‌ସି ।”

୨୪ ମାର୍ତ୍ତା ଜିସୁକେ କଇଲା, “ସେ ସାରାସାରି ଦିନେ ଆରିତରେକ୍ ଉଟ୍‌ବା ବେଲାଇ ଉଟ୍‌ସି, ଏଟା ମୁଇ ଜାନି ।”

୨୫ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଇ ଜିବନ୍ ଆରି ମରିକରି ଆରିତରେକ୍ ଉଟ୍‌ବା ଲକ୍ । ଜେ ମକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରସି, ସେ ମଲେ ମିସା, ବ୍‌ଟ୍‌ସି । ୨୬ ଆରି ଜେ ଜଦି ବ୍‌ଟି ରଇକରି ବିସ୍‌ବାସ୍ କରସି, ସେ କେବେ ମିସା ନ ମରେ । ଏ କାତା ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲାସ୍‌ନି କି ?”

୨୭ ମାର୍ତ୍ତା ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଉଁ ମାପରୁ, ମୁଇ ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲିନି । ତମେ ସେ ପରମେସରର ପ । ଜନ୍ ମସିଅ ଏ ଜଗତେ ଆଇବାର୍ ରଇଲା, ତମେ ସେ ଆକା ।”

ଜିସୁ କାନ୍‌ଲା

୨୮ ଏ ସବୁ କାତା କଇସାରଲାପତେ ମାର୍ତ୍ତା ଜାଇକରି ନିଜର୍ ବଇନିକେ କେ ନ ସୁନ୍‌ଲାପାରା ତାକି କଇଲା, “ଆଉ ଗୁରୁ ଆସିଆତେ ଆରି ତକେ ଡାକ୍‌ଲାନି ।” ୨୯ ମରିୟ୍‌ମ୍ ଏ କାତା ସୁନିକରି ଦାନ୍ଦା ପାନ୍ଦା ଅଇ ଜିସୁକେ ବେଟ୍ ଅଇବାର୍ ଗାଲା । ୩୦ ଜିସୁ ସେଡ୍‌କିବେଲା ଗାଉଁ ବିଡ୍‌ରେ ଆସି ନ ରଇଲା, ମାତର୍ ମାର୍ତ୍ତା ତାକେ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ବେଟ୍ ଅଇରଇଲା, ତେଇସେ ରଇଲା । ୩୧ ମରିୟ୍‌ମ୍ ଉଟିକରି ଦାନ୍ଦା ପାନ୍ଦା ଅଇ ବାଇରେ ସାଁତାଇବାକେ ଆସିରଇଲା ଲକ୍‌ମନ୍ ଦେକ୍‌ଲାଇ, ସେମନ୍ ମିସା ତାର୍ ପତେ ପତେ ଗାଲାଇ । ସେମନ୍ ବାବ୍‌ଲାଇ, ସେ କବର୍ ଲଗେ କାନ୍‌ବାର୍ ଗାଲାନି ।

୩୨ ତେଇ ଜିସୁ ଜନ୍ ଜାଗାଇରଇଲା, ମରିୟ୍‌ମ୍ ସେ ଜାଗାଇ କେଟ୍‌ଲା ଆରି ଜିସୁକେ ଦେକିକରି ତାର୍ ପାଦେ ଡାଣ୍ଡାସନ୍ ପଡି କଇଲା, “ମାପରୁ ତମେ ଜଦି ଇତି ରଇତାସ୍‌ଆଲେ ମର୍ ବାଇ ନ ମର୍ତ୍ତା ।”

୩୩ ମରିୟ୍‌ମ୍ ତାକେ ଆରି ତାର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇବା ଲକ୍‌ମନ୍ କାନ୍‌ତେରଇବାଟା ଦେକି ଜିସୁ ଆଡ୍‌ମାଇ ବେସି ମନ୍‌ଦୁକ୍ ଅଇଗାଲା । ୩୪ ସେ ପାଚାରଲା, “ତାକେ କନ୍ତି କବର୍ ଦେଇଆତାସ୍ ?”

ସେମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ମାପରୁ ଆସିଦେକା ।”

୩୫ ଜିସୁ କାନ୍‌ଲା । ୩୬ ତେଇ ଜିଉଦି ଲକ୍‌ମନ୍ କଇଲାଇ, “ଦେକା, ସେ ଲାଜାରକେ କେନ୍ତି ଆଲାଦ୍ କର୍ତେରଇଲା ।”

୩୭ ମାତର ସେମାନର ବିତ୍ତରେଅନି କେତେକ୍ ଲକ୍ କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ ଜନ୍ କାଣାକେ ଆଁକି ଡିସାଇରଇଲା, ସେ ମନକଲେ କାଇ ଏ ଲାଜାରରୁ ମରନ୍ ମିସା ତେବାଇ ନାପାର୍ତା କି ?”

ଜିସୁ ଲାଜାରକେ ମଲାତେଇ ଅନି ଉଟାଇଲା

୩୮ ତେଇ ଆରିତରେକ୍ ଜିସୁ ମନ୍ ବିତ୍ତରେ କିଲ୍‌ବିଲ୍ ଅଇ ସମାଦି ଲଗେ ଗାଲା । ସମାଦିଟାନେ ଗଟେକ୍ ପାଆର୍ ଆରି ପାଆର୍ ମୁଆଟେ ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ପାକ୍‌ନା ଡାବିଅଇରଇଲା । ୩୯ ଜିସୁ ତିଆରଲା, “ଏ ପାକ୍‌ନା ଗୁଟାଇଦିଆସ୍ ।” ମରିଜାଉ ଲାଜାରରୁ ବଇନି ମାର୍ତା କଇଲା, “ମାପୁରୁ ସେଟା କୁଇକରି ଗନ୍ଦି ଗାଲାବେ, କାଇକେବଇଲେ, ତାକେ କବର୍‌ଦେଇ ଚାର୍‌ଦିନ୍ ଅଇଗାଲା ।”

୪୦ ଜିସୁ ମାର୍ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ ଜଦି ବିସ୍‌ବାସ୍ କରସୁ ବଇଲେ ପରମେସରର ମଇମା ଦେକ୍‌ସୁ ବଲି ମୁଇ ତକେ କଇ ନ ରଇଲି କି ?”

୪୧ ତେଇ ସେମନ୍ ପାକ୍‌ନା ଗୁଟାଇଲା । ଜିସୁ ସରଗ୍‌ବାଟେ ମୁ କରି କଇଲା, “ବାବା ତମେ ମର୍ ପାର୍‌ତନା ସୁନ୍‌ଲାସ୍ ବଲି ମୁଇ ତମ୍‌କେ ଦନିଅବାଦ୍ ଦେଲିନି । ୪୨ ତମେ ଜେଡେବେଲେ ମିସା ମର୍ ପାର୍‌ତନା ସୁନ୍‌ସା, ଏଟା ମୁଇ ଜାନି, ମାତର୍ ଜନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ଏ ଚାରିବେଡ଼ି ଚିଆଅଇ ଆଚଡ଼, ସେମନ୍ ଜେନ୍ତିକି ତମେଆକା ମକେ ପାଟାଇଆଚାସ୍ ବଲି ବିସ୍‌ବାସ୍ କରବାଇ, ଏଟାର ପାଇ ମୁଇ ଏଡ଼ିବଲି କଇଲି ।”

୪୩ ଏନ୍ତି କଇ ସାରାଇ ଜିସୁ ଆକ୍‌ମାରି ଡାକ୍‌ଲା, “ଲାଜାର ତୁଇ ବାରଇ ଆଉ ।” ୪୪ ଡାକ୍‌ଲା ଦାପୁରେ ମଲା ଲାଜାର ବାରଇ ଆଇଲା । ତାର୍ ଆତେ ଗଡେ ମଡା ଲୁଗା ବାନ୍ଦାଅଇରଇଲା । ମୁଏ ମିସା ଗର୍‌ଣ୍ଡା ଗୁଡିଆଇ ଅଇରଇଲା । ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା “ତାକେ ବାନ୍ଦିଲାଟା କୁସ୍‌ଲାଇ କରି, ଜିବାକେ ଦିଆସ୍ ।”

ଜିସୁର ବିରୁଦେ କୁର୍ ପାଁର୍‌ବାଟା

(ମାତିଉ ୨୬:୧-୫; ମାର୍କ ୧୪:୧-୨; ଲୁକ୍ ୨୨:୧,୨)

୪୫ ଜିଉଦି ଲକ୍‌ମାନର୍ ବିତ୍ତରେଅନି, ବେସି ଲକ୍ ମରିୟ୍‌ମର୍ ଲଗେ ଆସିରଇଲାଇ, ଆରି ଜିସୁର୍ ଏ କାମ୍ ଦେକି, ତାକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲାଇ । ୪୬ ଆରି ସେମାନର୍ ବିତ୍ତରେଅନି କେତେଲକ୍ ପାରୁସିମନ୍‌ର ଲଗେ ଜାଇକରି ଜିସୁ କରି ରଇବା କାମ୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ଜାନାଇଲାଇ ।

୪୭ ପରେ ମୁକ୍ତିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍ ଗଟେକ୍ ବଡ଼ ପାଁଟାଦି ଡାକାଇ କଇଲାଇ, “ଆମେ କାଇଟା କରୁ ? ଦେକା ଏ ଲକ୍ ତା କେତେକ୍ କେତେକ୍ କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ମମନ୍ କଲାନ୍ତି । ୪୮ ଆମେ ଜଦି ଆକେ ଏନ୍ତାରି ଚାଡ଼ିଦେଉଁ ବଇଲେ ସବୁଲକ୍ ତାରଟାନେ ବିସ୍ବାସ୍ କରବାଇ ଆରି ରମିୟ୍ ଅଦିକାରି ଆସିକରି ଆମର୍ ଏ ମନ୍ଦିର୍ ଆରି ଆମର୍ ବିସ୍ବାସ୍ କରବା ଦରମ୍ ସବୁ କୁରୁପ୍ନାସ୍ କରିପାକଇସି ।”

୪୯ ମାତର୍ ସେମନ୍ ବିତ୍ତରେଅନ୍ତି ଗଟେକ୍ କୟାପା ନାଉଁର୍, ସେ ବରସର୍ ପାଇ ବାଟିରଇବା ବଡ଼ ପୁଜାରି, କଇଲା “ତମେ କେତେ ବକୁଆ ଲକ୍ମନ୍ ! ୫୦ ତମେ କାଇ ବୁଜି ନାପାରଲାସ୍ତି ? ଗୁଲାଇ ଜାତି ନାସ୍ ଅଇବା ବାବୁଲେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମର୍ବାଟା ନିକ ।” ୫୧ କୟାପା ସତଇସେ ତାର୍ ନିଜରଟାନେ ଅନ୍ତି ଏନ୍ତି କଇ ନ ରଇଲା, ମାତର୍ ସେ ବରସର୍ ବଡ଼ ପୁଜାରି ଅଇରଇଲାର୍ ଲାଗି ପରର୍ ଗଟ୍ନା ସବୁ ବବିସଡ଼କାତା ତାର୍ ମୁର୍ ଅନ୍ତି ବାରଇରଇଲା । ସେ ଜାନିଦେଇ ରଇଲା ଜେ, ୫୨ ଚିନ୍ ତତର୍ ଅଇଜାଇରଇବା ପର୍ମେସରର୍ ଲକ୍ମନ୍କେ ଟୁଲିଆଇ, ଗଟେକ୍ କୁଟୁମ୍ କରାଇବାକେ ଜିସୁ ମର୍ବାକେ ଗାଲାନ୍ତି । ୫୩ ତେବର୍ପାଇ ସେ ଦିନେଅନ୍ତି ଜିଉଦିନେତାମନ୍ ଜିସୁକେ ମରାଇବାକେ ପାଁଟ୍ନା କଲାଇ । ୫୪ ତେବେ ଜିସୁ ଜିଉଦି ଲକ୍ମନ୍ ବିତ୍ତରେ ସବୁଲକ୍ ଜାନ୍ଲା ପାରା ବୁଲାଟାଲା ନ କର୍ତେ ରଇଲା । ସେ ଜାଗାଇଅନ୍ତି ବାରଇଜାଇକରି, ମରୁବାଲି ବୁର୍ ରଇବା କିନରା ଜାଗାଇ ରଇଲା ଏପ୍ରେକ୍ମ ନାଉଁର୍ ଗଟେକ୍ ଗତେ ଜାଇ ସିସ୍ମନ୍ ସକ୍ ତେଇ ରଇଲା । ୫୫ ଜିଉଦିମନ୍ ନିସ୍ତାର୍ ପରର୍ କେଟିଆଇଲା । ସେ ପରର୍ ଅଇବା ଆଗତୁ ନିଜେ ନିଜେ ସୁକଲ୍ ଅଇବାକେ ଗୁଲାଇ ରାଇଜର୍ ଲକ୍ମନ୍ ନିସ୍ତାର୍ ପରର୍ ଆଗତୁ ଜିରୁସାଲାମ୍ ଜିବାକେ ବାଟ୍ଦାରଲାଇ । ୫୬ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କଜ୍ଲାଇ ଆରି ମନ୍ଦିର୍ ଟିଆଅଇଲାବେଲେ ତାକର୍ ତାକର୍ ବିତ୍ତରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଇ, “ସେ ପରର୍ଟାନେ ନ ଆସେବଲି କାଇ ତମେ ବାବ୍ଲାସ୍ତି କି ?” ୫୭ ମୁକ୍ତିଅ ପୁଜାରି ଆରି ପାରୁସି ଲକ୍ମନ୍ ଜିସୁକେ ଦାରବାକେ ସେ କନ୍ତି ଆଚେ ଜାନିରଇବାଇ ବଲି, ସେଟା ଆଦେସ୍ ଦେଇରଇଲାଇ ।

୧୨

ଜିସୁକେ ବେଡ଼ନିଆଇ ଚିକନ୍ ଲାଗାଇଲା

(ମାତିଉ ୨୭:୬-୧୩; ମାର୍କ ୧୪:୩-୯)

୧ ଏଡ଼କି ବିତ୍ରେ ଜିସୁ ନିସ୍ତାର ପରବ୍ ଅଇବାକେ ଚ ଦିନର୍ ଆଗ୍ତୁ ବେଡ଼ନିଆ ଗାଲା । ତେଇ ଲାଜାରର୍ ଗର୍ । ଜିସୁ ଏ ଲାଜାରୁକେସେ ମଲାଟାନେଅନି ଉଟାଇରଇଲା ।^୨ ସେ ରାତି ତେଇ ଜିସୁରପାଇ ଗଟେକ୍ ବଜି ଚିକ୍ କଲାଇ । ଆରି ମାର୍ତ୍ତା ସେମନ୍‌କେ କୁଆପୁଟା କରାଇତେରଇଲା । ଲାଜାରୁ ଜିସୁର୍ ସଙ୍ଗ୍ ବଜିତେଇ ବସି ରଇଲା ।

୩ ✨ସେଡ଼କିବେଲେ ମରିୟ୍ ଜଟାମାଉଁସ୍ ନାଉଁର୍ ବେସି ଦାମେ ତିଆର୍ ଅଇଲା ଅଦ୍ ଲିଟର୍ ବାସନା ଚିକନ୍ ଆନି ଜିସୁର୍ ପାଦେ ରକଇ ନିଜର୍ ଚେଣ୍ଟିସଙ୍ଗ୍ ପୁଟିଦେଲା । ଆରି ସେ ଚିକନ୍‌ର୍ ସୁନ୍‌ର୍ ବାସନା ଗୁଲାଇ ଗର୍ ଗମ୍‌କିଗାଲା ।^୪ ଜିସୁର୍ ସିସ୍‌ମନ୍‌ ବିତ୍ରେ ଅନି ଇସ୍କାରିୟ୍‌ଡ଼ ଜିଉଦା ନାଉଁର୍ ସିସ୍, ଜେ କି ଜିସୁକେ ସତ୍‌ରୁମନ୍‌କେ ସର୍ପିଦେବାକେ ଜାଇତେ ରଇଲା, ସେ କଇଲା, ^୫ “ଏ ବାସନା ଚିକନ୍ ତିନ୍ ସଅ ରୁପା ଟାଙ୍ଗାକେ ବିକିକରି ସେ ତାରୁ ଗରିବ୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ଦେଲେ ନଇତା କି ?”^୬ ଇସ୍କାରିୟ୍‌ଡ଼ ଜିଉଦା ଗରିବ୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌ରପାଇ ଚିନ୍ତା କର୍ତେରଇଲାଜେ ଏନ୍ତି କଇଲା ବଲି ନାଇ, ମାତର୍ ସେ ଗଟେକ୍ ଚର୍ । ତାର୍ ଦାଇତେ ରଇଲା ଟାଙ୍ଗାମୁନା ଟାନେଅନି ସେ ନିଜର୍ ପାଇ କେତେକ୍ କେତେକ୍ ଲୁଟାଇ ନେଇତେରଇଲା ।

^୭ ମାତର୍ ଜିସୁ କଇଲା, “ତାକେ କାଇଟା ବଲି କୁଆ ନାଇ, ତାର୍‌ଟାନେ ଜେଡ଼କି ଆଟେ, ସେଟା ଜେନ୍ତିକି ମର୍ ସମାଦି ଦିନର୍ପାଇ ସଙ୍ଗାଇଆଟେ ।^୮ ଗରିବ୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ତା ସବୁବେଲେ ତମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇଲାଇନି, ମାତର୍ ମୁଇ ସବୁବେଲେ ନ ରଇ ।”

ଲାଜାରୁ ବିରୁଦେ କୁଟ୍ ପାଁଟ୍‌ବାଟା

୯ ଏଡ଼କିବିତ୍ରେ ଜିସୁ ବେଡ଼ନିଆଇ ଆଟେ ବଲି ଜାନିକରି ବେସି ଜିଉଦି ଲକ୍‌ମନ୍ ଆଇଲାଇ । ଅବ୍‌କା ଜିସୁକେ ସେ ଦେକ୍‌ବାକେ ନାଇ, ମାତର୍ ଜନ୍ ଲାଜାରୁକେ ଜିସୁ ମଲାଟାନେଅନି ଉଟାଇରଇଲା

✨ ୧୨:୩ ୧୨:୩ ଲୁକ୍ ୭:୩୭,୩୮

ତାକେ ମିସା ଦେକ୍‌ବାର୍ ଆସିରଇଲା । ୧୦ ମାତର୍ ମୁକ୍ତି
 ପୁଜାରିମନ୍ ଲାଜାରକେ ମିସା ମରାଇବାକେ ଜନ୍‌ନା କଲା ।
 ୧୧ କାଇକେବଇଲେ ତାର୍‌ଲାରୀ ବଲି କେତେକ୍ କେତେକ୍ ଜିଉଦି
 ଲକ୍‌ମନ୍ ନେତାମନ୍‌କେ ଚାଡି ଜିସୁକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କର୍‌ତେରଇଲା ।

ଜିସୁ ଜିରୁସାଲାମ୍ ପୁରବାଟା
 (ମାତିଉ ୨୧:୧-୧୧; ମାର୍କ ୧୧:୧-୧୧; ଲୁକ୍ ୧୯:୨୮-୪୦)

୧୨ ତାର୍ ଆରକର୍ ଦିନେ ରକିଆପାଇବା ପରବେ ଆସିରଇବା
 ବେସି ଲକ୍‌ମନ୍ ଜିସୁ ଜିରୁସାଲାମ୍ ଆଇଲାନି ବଲି ସୁନ୍‌ଲା ।
 ୧୩ ସେଟାର୍ ପାଇ ସେମନ୍ କଜ୍‌ରିଡାଲ୍ ଦାରି ଜିସୁକେ ବେଟ୍‌ଅଇବାର୍
 ଗାଲା, ଆରି ଆଉଲିଅଇକରି କଇଲା, “ଅସାନା, ଜେ ମାପୁରୁର୍
 ନାଉଁଦାରି ଆଇଲାନି ତାର୍ ମଙ୍ଗ୍ ଅ, ପର୍‌ମେସର୍ ତାକେ
 ଆସିରବାଦ୍ କର । ସେ ଇସ୍ରାଏଲର୍ ରାଜା ତାକ୍‌ପୁଟା ପାଅ ।”

୧୪ ଆରି ଜିସୁ ଗଟେକ୍ ଗଦ ପିଲାର୍ ଉପ୍‌ରେ ବସି ଆଇତେ ରଇଲା
 । ଜେଡିକି ସାସ୍‌ତରେ ଲେକାଅଇଲା ଏ ବସିସତ୍ କାତା ସିଦ୍ ଅଇଲା ।

୧୫ “ଏ ସିୟନ୍ ନଅରର୍ ଲକ୍‌ମନ୍, ତମେ ତରାନାଇ
 ଦେକା ତମର୍ ରାଜା ଗଟେକ୍ ଗଦ ପିଲାର୍
 ଉପ୍‌ରେ ବସି ଆଇଲାନି ।”

୧୬ ପର୍‌ତୁମ୍ ପର୍‌ତୁମ୍ ଜିସୁର୍ ସିସମନ୍ ଏ ବିସଇ ବୁଜି ନ ରଇଲା ।
 । ମାତର୍ ଜିସୁ ଜେଡେବେଲା ମଲାଟାନେଅନି ଉଟ୍‌ଲା ପତେ ଏ
 ସବୁଜାକ ଲେକା ଏତାଇଲାଇଜେ, ସାସ୍‌ତରେ ତାର୍ ବିସଇସେ
 ଲେକା ଅଇରଇଲା । ଆରି ସେମନ୍ ତାର୍ ପାଇ ସବୁ କାମ୍
 କରିରଇଲା । ୧୭ ଜିସୁ ଲାଜାରକେ ମଲାଟାନେଅନି ଉଟାଇକରି
 ସମାଦିଅନି ବାରଇବାକେ କଇଲାବେଲେ ଜନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ଜିସୁର୍
 ସଙ୍ଗ୍ ରଇଲା, ସେମନ୍ ସେ ଗଟ୍‌ନା ବିସଇର୍ ସାକି ଦେବାର୍
 ଦାରଲା । ୧୮ ସେଟାର୍‌ପାଇ ଲକ୍‌ମନ୍ ତାକେ ବେଟ୍‌ଅଇବାକେ
 ଜାଇରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ସେ ଆକା ଏ କାବା ଅଇବା
 କାମମନ୍ କଲାନି ବଲି ସେମନ୍ ସୁନିରଇଲା । ୧୯ ତେଇ ପାରୁସିମନ୍
 ତାକର୍ ତାକର୍ ବିତ୍‌ରେ କୁଆବଲା ଅଇଲା, “ଦେକ୍‌ଲାସ୍‌ନି କାଇକି,

ଆମେ ଚେଷ୍ଟା କଲାଟା ଗଟେକ୍ ମିସା ଅଏନାଇ, ଦେକାନି ଗୁଲାଇ ଦୁନିଆଜାକ ତାର୍ ପତେ ଗାଲାନି ।”

କେତେଟା ଗିରିକ୍ ଲକ୍ମନ୍ ଜିସୁକେ କଜ୍‌ବାଟା

୨୦ ନିସ୍ତାର୍ ପରବ୍ କରବାକେ ଆସିରଇବା ଲକ୍ମନ୍‌ର ବିତ୍ତରେ ଗିରିକ୍ ଲକ୍ମନ୍ ମିସା କେତେଲକ୍ ରଇଲା ।

୨୧ ସେମନ୍ ପିଲିପର୍ ଲଗେ ଆସି ତାକେ କଇଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ ଆମେ ଜିସୁକେ ଦେକ୍‌ବାକେ ମନ୍ କଲୁନି ।” ପିଲିପ୍ ଦେହସାଇଦାର୍ ଲକ୍ ରଇଲା ।

୨୨ ପିଲିପ୍ ଜାଇ ଆନ୍‌ରିୟକେ ଏ କବର୍ ଜାନାଇଲାକେ ସେମନ୍ ଜାଇ ଜିସୁକେ କଇଲା । ୨୩ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ପର୍‌ମେସର୍‌ତେଇ ଅନି ଆଇଲା ନର୍‌ପିଲା ମୁଇ ତାକ୍‌ପୁଟା ପାଇବା ବେଲା ଆସି କେଟି ଆଟେ । ୨୪ ମୁଇ ତମ୍‌କେ ସତ୍‌କାତା କଇଲିନି ଜଦି ଗଅମ୍ ମୁଞ୍ଜି ରୁଏଁ ଅଦ୍‌ରି ନ ମର୍‌ବା ଜାକ ସେନ୍ତ୍ରସେ ରଇସି । ସେଟା ମଲେ ସେ ବେସି ମୁଞ୍ଜି ଦାର୍‌ସି । ୨୫ ☆ଜେ ନିଜର୍ ଜିବନ୍‌କେ ବେସି ଆଲାଦ୍ କରସି, ସେ ସେଟା ଆରାଇସି । ଜେ ନିଜର୍ ଜିବନ୍ ଗିନ୍ କର୍‌ତେରଇସି, କାଲ୍ କାଲ୍ ଜୁଗ୍ ଜୁଗ୍ ଜାକ ତାର୍ ଜିବନ୍ ରକିଆ କରସି । ୨୬ ଜନ୍ ଲକ୍ ମର୍ ସେବା କରବାକେ ମନ୍ କଲାନି, ସେ ମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଆସ । ମୁଇ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ରଇବି, ମର୍ ସେବା କାମ୍ କରବା ଲକ୍‌ମନ୍‌ମିସା ସେ ଜାଗାଇ ରଇବାଇ । ଆରି ସେ ମର୍ ଆରି ମର୍ ବାବା ପର୍‌ମେସର୍‌ର ସନ୍‌ମାନ୍ ପାଇସି ।”

ଜିସୁ ତାର୍ ମରନ୍ ବିସଇ ନେଇ କଇବାଟା

୨୭ ଏବେ ମର୍ ଜିବନ୍ ବେସି ବାୟାବିକଲ୍ ଅଇଗାଲାନି । କାଇଟା କଇବି ? ଏ ବାବା ମକେ ଏ ଦୁକର୍ ବେଲାଅନି ରକିଆ କର୍ ବଲି ଗୁଆରି କରବି କି ? ନାଇ ସେନ୍ତ୍ର ନ କଇ । ଦୁକ୍ କସ୍ ମୁରର୍‌ବାକେ ସେ ମୁଇ ଆଇଲିଆଟି । ୨୮ ଏ ବାବା ତର୍ ନାଉଁ ତାକ୍‌ପୁଟା କର । ସେ ବେଲା ସର୍‌ଗେଅନି ଏ କାତା କଇବା ସବଦ୍ ଆଇଲା, “ମର୍ ନାଉଁ ତାକ୍‌ପୁଟା କଲିଆଟି, ଆରି ତରେକ୍ ତାକ୍‌ପୁଟା କରବି ।”

☆ ୧୨:୨୫ ୧୨:୨୫ ମାତିଉ ୧୦:୩୯; ୧୨:୨୫; ମାର୍‌କ ୮:୩୫; ଲୁକ୍ ୯:୨୪; ୧୭:୩୩

୨୯ ତେଇ ଚିଆଅଇ ରଇଲା ଲକ୍ମନ ଏ ସବଦ୍ ସୁନି କରି “ଏଟା ବାଦଲ୍ ଗୁଡ଼ଗୁଡ଼ଲା” ବଲି କଇଲା । ମାତର୍ ଅଦେକ୍ ଲକ୍ମନ, “ସର୍ଗେଅନି ଗଟେକ୍ ଦୁଡ଼ ତାର୍ ସଙ୍ଗ୍ କାତା ଅଇଲାନି” ବଲି କଇଲା ।

୩୦ ଜିସୁ ସେ ଲକ୍ମନକେ କଇଲା, “ଏ ସବଦ୍ ମର୍ ପାଇ ଅଏନାଇ, ମାତର୍ ତମର୍ ପାଇସେ ଅଇଲା । ୩୧ ଏବେ ଏ ଦୁନିଆର୍ ବିଚାର୍ କରବା ଦିନ୍ କେଟ୍ଲା ଆଚେ, ଏ ଦୁନିଆର୍ ସାସନ୍ କରୁକେ ମୁଇ ବାଇରେ ପିଙ୍ଗିଦେବି । ୩୨ ଆରି ମକେ କୁରସେ ଟେକ୍ଲେ, ସବୁ ଲକ୍ମନକେ ମର୍ବାଟେ ଜିକ୍ବି ” ବଲି କଇଲା । ୩୩ ସେ କେନ୍ଦ୍ରିଅଇ ମର୍ବାକେ ଗାଲାନି, ସେଟା ଜାନାଇବାକେ ଏନ୍ତ୍ରି କଇରଇଲା ।

୩୪ ସେବେଲା ସବୁ ଲକ୍ମନ ତାକେ କଇଲା, “ମସିଅ ସବୁ ଦିନର୍ ପାଇ ବ୍ବି ରଇସି ବଲି ଆମର୍ ସାସ୍ତରେ ଲେକା ଆଚେ । ତୁଇ କେନ୍ଦ୍ରି ପର୍ମେସରର୍ ପିଲାକେ କୁରସେ ଟେକ୍ବାଇ ବଲି କଇଲୁସ୍ନି ? ଏନ୍ତ୍ରିବଇଲେ ପର୍ମେସରର୍ ଟାନେଅନି ଆଇଲା ନର୍ପିଲା କେ ତେବେ ?”

୩୫ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ଏବେ ତମର୍ ମୁଆଟେ ଜନ୍ ଉଜଲ୍, ଉଜଲ୍ ଦେଲାନି, ସେଟା ଚନେକର୍ପାଇସେ ରଇସି । ଜନ୍ ଜାଗାଇ ଜିବାର୍ ଆଚେ, ଉଜଲ୍ ରଇତେ ଆକା ଇଣ୍ଡା । ସେନ୍ତ୍ରିଆଲେ ତମ୍କେ ଆନ୍ଦାର୍ ନ ଡାବେ । ଆନ୍ଦାରେ ରଇବା ଲକ୍ କେନେ ଗାଲାନି ସେଟା ନାଜାନେ । ୩୬ ସେଟାର୍ ପାଇ ତମର୍ ଲଗେ ଉଜଲ୍ ରଇତେସେ ଉଜଲ୍ ପାରା ରଇବା ମର୍କାତା ବିସ୍ବାସ୍ କରା । ତେବେ ତମେ ଉଜଲ୍ ଲକ୍ ଅଇସା ” ବଲିକରି କଇଲା । ଜିସୁ ଏ କାତା କଇକରି ଉଟିଗାଲା ଆରି ସେମନକେ ନ ଦେକାଇଅଇକରି ରଇଲା ।

ଲକ୍ମନ ବିସ୍ବାସ୍ ନ କରବାଟା

୩୭ ଜିସୁ ସେମନର୍ ଦେକ୍ତେ କେତେକ୍ କେତେକ୍ କାବା ଅଇଜିବା କାମନା କରଇଲେ ମିସା, ସେମନ୍ ତାକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରନ୍ତାଇ । ୩୮ ଜେନ୍ତ୍ରି ଜିସାୟ୍ ବବିସ୍ତବକ୍ତା କଇଲା କାତା ସତ୍ ଅଇଲା । ସେ ଏନ୍ତ୍ରି କଇରଇଲା,

“ଏ ମାପ୍ଟୁ, ଆମେ କଇଲା କାତା ସୁନିକରି କେ ବିସ୍ବାସ୍ କଲାଆଚେ ?”

ଆରି ମାପୁରୁ କାରଲଗେ ତାର ରକିଆ କରବା ବପୁ ଦେକାଇଲା ?”

୩୯ ସେଟାରପାଇ ସେମନ୍ ବିସ୍ବାସ୍ ନ କର୍ତେରଇଲା । ତେବେ ଜିସାୟ ଆରିତରେକ୍ କଇଲାଆତେ,

୪୦ ପର୍ମେସର୍ ଜେଣ୍ଟିକି ତାକର୍ ଦେକ୍ବା ଆଁକି କାଣା କ୍ରିଦେଇଆତେ
ଆରି ସେମନ୍ ବୁଜ୍ବା ବପୁ ନସାଇଦେଇଆତେ
ସେଟାରପାଇ ସେମନ୍ ଦେକି ନାପାରୁଲାଇନି
କି ମୁଲ୍‌କେ ବୁଜି ନାପାରୁଲାଇନି ।
ସେମନ୍ ନିକ ଅଇବାକେ ମରଟାନେ ବାଉଡି ଆସଡୁନାଇ ।
ଏଟା ପର୍ମେସର୍ କଇଲାନି । ଆମେ ସେମନ୍‌କେ ନିକ ନ କରୁ ।

୪୧ ଜିସାୟ ବବିସଡୁବକ୍ତା ପୁର୍ବେ ଜିସୁ ମାପୁରୁର୍ ଏ ସବୁ ମଇମା ଜାନିରଇଲାଜେ ଏଣ୍ଟି ବଲି କଇରଇଲା ।

୪୨ ଏଲେ ମିସା ଜିଉଦି ନେତାମନର୍ ବିଡୁରେଅନି କେତେ ଲକ୍ ତାକେ ବିସ୍ବାସ୍ କଲା । ମାତର୍ ସେମନ୍ ପାରୁସି ମନର୍ଲାଗି ପାରତନା ଗରେ ଅନି ବାରକରାଇଦେବାଇ ବଲି ଡରିକରି କାତାବାରତା ନ ଅଇତେ ରଇଲା । ୪୩ ସେମନ୍ ପର୍ମେସର୍‌କେ ମାନାଇବା ଟାନେଅନି ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ମାନାଇବାଟା ଅଦିକ୍ ନିକ ବଲି ବାବ୍‌ତେରଇଲା ।

ଜିସୁର୍ ବାକିଅ ନେଇ ଲକ୍‌ମନର୍ ବିଚାର୍

୪୪ ଜିସୁ ଆଉଲିଅଇ କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକ୍ ମକେ ବିସ୍ବାସ୍ କର୍ସି, ସେ ମକେସେ ବିସ୍ବାସ୍ କରେନାଇ, ମକେ ଜେ ପାଟାଇଲା ଆତେ, ତାକେ ମିସା ବିସ୍ବାସ୍ କଲାନି ।” ୪୫ ଜେ ମକେ ଦେକି ଆତେ, ସେ ମକେ ପାଟାଉକେ ମିସା ଦେକି ଆତେ । ୪୬ ମୁଇ ଜଗତର୍ ଉଜଲ୍ ଅଇ ଆଇଲିଆତି । ଜେ ମକେ ବିସ୍ବାସ୍ କର୍ସି, ସେ ଆରି ଆନ୍ଦାରେ ନ ରଏ । ୪୭ ଜେ ମର୍ ବାକିଅ ସୁନି ନ ମାନେ, ମୁଇ ତାର୍ ବିଚାର୍ ନ କରି । କାଇକେବଇଲେ ମୁଇ ଜଗତର୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ବିଚାର୍ କର୍ବାର୍ ଆସିନାଇ, ମାତର୍ ସେମନ୍‌କେ ରକିଆ କର୍ବାର୍ ଆସିଆତି । ୪୮ ଜେ ମକେ ନିଚି କରି ମର୍ ବାକିଅ ନ ମାନେ, ମର୍ ଟଣ୍ଡୁର୍ ବାକିଅ ତାର୍ ବିଚାର୍ କାରିଆ ଅଇସି । ସାରାସାରି ଦିନେ ସେ ବାକିଅସେ ତାକେ

ବିଚାର କରସି । ^{୪୯} ମୁଁ ନିଜର ମନେ ଅନି କାଳଟା ମିସା କଇନାଇ, ଏ କାତା ସତ୍ । ମାତର ମୁଁ କଇବାଟା ମକେ ପାଟାଇରଇବା ବାବା ଆଦେସ୍ ଦେଇଆଚେ । ^{୫୦} ଆରି ମୁଁ ଜାନିଆଚି, ତାର ଆଦେସ୍ ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନ୍ ଦେଇସି । ମର୍ ବାବା ମକେ ଜନ୍ କାତା କଇବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଇଆଚେ, ସେଟାସେ ମୁଁ କଇଲିନି ।

୧୩

ଜିସୁ ତାର ସିମନର ପାଦ ଦଇଦେଲା

^୧ ନିସ୍‌ତାର ପରବର ଆଗତୁର ଦିନ୍ ଅଇରଇଲା । ଜିସୁ, ଏ ଜଗତ୍ ଚାଡ଼ି ବାବା ପରମେସରର୍ ଲଗେ ଜିବାକେ ତାର ବେଲା କେଟ୍‌ଲାବେ ବଲି ଜାନିରଇଲା । ଦୁନିଆଇ ରଇବା ତାର ସବୁ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ସାରାସାରି ଜାକ ବେସି ଆଲାଦ୍ କର୍‌ତେରଇଲା ।

^୨ ସେଦିନର ରାତି ଜିସୁ ଆରି ତାର ସିମନ୍ କାଇବାକେ ବସିରଇଲା । ଜିସୁକେ ବିସବାସେ ବିସ୍ ଦେଲାପାରା କରାଇବା ଚିନ୍ତା, ସଇତାନ୍ ସିମନ୍ ଇସ୍କାରିୟତର୍ ପିଲା ଜିଉଦାର୍ ମନେ ପୁରିକରି ଦେଲା । ^୩ ବାବା ପରମେସର, ତାକେ ସବୁ ବିସଇର୍ ଅଦିକାର୍ ଦେଇ ଆଚେ, ସେ ପରମେସରର୍ ଗାନେଅନି ଆସିଆଚେ ଆରି ତାର ଲଗେସେ ଜାଇସି, ବଲି ଜିସୁ ସବୁ ବିସଇ ଜାନିରଇଲା ।

^୪ ତେବର୍‌ପାଇ ସେ କାଇବା ଜାଗାଇଅନି ଉଟିକରି ଅତି ରଇବା ବସ୍‌ତର୍ ବେଟି ସଙ୍ଗଇ, ଆଁଟାଇ ଗଟେକ୍ ତୁଆଲ୍ ବାନ୍ଦିଅଇଲା ।

^୫ ତାର ପଚେ ସେ ଗଟେକ୍ ମୁତାଇ ପାନିନେଲା ଆରି ନିଜର୍ ସିମନ୍‌ର ପାଦ ଦଇକରି ବାନ୍ଦିଅଇଲା ତୁଆଲ୍ ବେଟି ପୁଟି ଦେବାର୍ ଦାରଲା । ^୬ ଜେଡେବେଲେ ଜିସୁ ସିମନ୍ ପିତରର୍ ଲଗେ ଆଇଲା, ପିତର୍ ତାକେ କଇଲା, “ମାପରୁ ତମେ ମର୍ ପାଦ୍ ଦଇସା କି ?”

^୭ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଁ ଏବେ ଜାଇଟା କଲିନି, ସେଟା ତମେ ବୁଜି ନାପାରାସ୍, ମାତର୍ ପଚେ ବୁଜ୍‌ସା ।”

^୮ ପିତର୍ ତାକେ ମନାକରି କଇଲା, “ନିତୁ, ତମେ ମର୍ ପାଦ୍ ଦୁଆନାଇ ।” ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଁ ଜଦି ତର୍ ପାଦ୍ ନ ଦଇଲେ, କେବେ ମିସା ମର୍ ସିସ୍ ଅଇ ନାପାରୁସ୍ ।”

୯ ସେମନ୍ ପିତର ତାକେ କଇଲା, “ମାପୁରୁ ସେନ୍ତାର୍‌ଆଲେ କାଇକେ ମର ପାଦ୍‌ସେ ଦଇ ଦେଇସୁ? ମର ମୁଣ୍ଡ ଆରି ଆତ୍ ମିସା ଦଇଦିଆସ୍ ।”

୧୦ ଜିସୁ ପିତରକେ କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ଗାଦଇ ସାରିଆତଡ୍, ସେମନ୍ ପୁରାପୁରୁନ୍ ସୁକଲ୍ । ପାଦ୍ ଦଇବାଟା ଚାଡି, କାଇଟା ଦଇବାର୍ ଲତାନାଇ । ଗଟେକ୍ ଲକ୍‌କେ ଚାଡି, ତମେ ସବୁଲକ୍ ସୁକଲ୍ ଆଚାସ୍ ।” ୧୧ କାଇକେ ବଇଲେ ଜନ୍ ସିସ୍ ଜିସୁକେ ସତ୍‌ରୁମନ୍‌କେ ଦାରାଇଦେଇସି ତାକେ ଜିସୁ ଜାନି ରଇଲା । ସେଟାର୍ ପାଇ ସେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍‌କେ ଚାଡି ସବୁଲକ୍ ସୁକଲ୍ ଆଚାସ୍ ବଲି କଇଲା ।

୧୨ ✨ଜିସୁ ସିସ୍‌ମନ୍‌ର ପାଦ୍ ଦଇଲା ପତେ ବେଟିରଇଲା ବସ୍‌ତର୍ ପିନ୍‌କରି ବସି ସେମନ୍‌କେ ପାଚାରୁଲା, “ଏବେ ମୁଇ ତମର୍ ପାଇ କଲା କାମ୍ ବୁଜୁଲାସ୍‌ନି କି?” ୧୩ ଆରି ସେ କଇଲା, “ତମେ ମକେ ଗୁରୁ ଆରି ମାପୁରୁ ବଲି ଡାକ୍‌ଲାସ୍‌ନି, ସେଟା ଟିକ୍‌ସେ । କାଇକେ ବଇଲେ ଗୁରୁ ଆରି ମାପୁରୁ ମୁଇସେ ।” ୧୪ ମୁଇ ତମର୍ ଗୁରୁ ଆରି ମାପୁରୁ ଅଇକରି, ତମର୍ ପାଦ୍ ଦଇଦେଲି ଆତି ବଇଲେ ତମେ ମିସା ତମର୍ ତମର୍ ବିତ୍‌ରେ ପାଦ୍ ଦଇବାର୍ ଆତେ । ୧୫ ମୁଇ ଏଟା ତମର୍ ପାଇ ଗଟେକ୍ ଉଦାଅରଣ୍ ପାରା କଲିଆତି, ତମେ ମିସା ବିନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ଏନ୍ତ୍ର କରା । ୧୬ ✨ମୁଇ ତମ୍‌କେ ସତ୍ କାତା କଇଲିନି, ଗତିଦାଙ୍ଗ୍‌ତା ନିଜର୍ ସାଉକାରର୍ ତେଇଅନି ବଡ୍ ନଏଁ । ଆରି କବର୍ ନେଉଁ କବର୍ ପାଟାଇଲା ଲକ୍‌ରେତେଇଅନି ବଡ୍ ନଏଁ । ୧୭ ଜଦି ତମେ ଏ ସବୁ ବିସଇ ଜାନିଆଚାସ୍, ଆରି ସେ ଇସାବେ କର୍‌ସା ବଇଲେ ବେସି ସାର୍‌ଦା ଅଇସା ।

୧୮ ମୁଇ ତମର୍ ସବୁ ଲକ୍‌ର୍ ବିସଇ ନେଇକରି କଇନାଇ, ଜନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ବାଟି ଆତି, ସେମନ୍ କେନ୍ତ୍ର ବଲି ଜାନିଆତି । ମାତର୍ ସାସ୍‌ତରେ ଲେକା ଅଇଲା କାତା ସିଦ୍ ଅଇବାକେ ଏନ୍ତ୍ର ଗଟ୍‌ନା ଅଇଲାନି । ସାସ୍‌ତରେ ଲେକା ଅଇଲା ଆତେ ଜେ ମର୍ ସଙ୍ଗ୍ କାଇଲାନି ସେ ମର୍ ବିରଦେ ଉଟ୍‌ସି । ୧୯ ଏବେ ଏ ଗଟ୍‌ନା ଅଇବା ଆଗ୍‌ତୁସେ ମୁଇ ତମ୍‌କେ ଏ କାତା କଇଲିନି । ଜେତେବେଲା

✨ ୧୩:୧୨ ୧୩:୧୨ ଲୁକ୍ ୨୨:୨୭ ✨ ୧୩:୧୬ ୧୩:୧୭ ମାତିଉ ୧୦:୨୪; ଲୁକ୍ ୬:୪୦; ଜଅନ ୧୫:୨୦

ଏ ଗଟ୍‌ନା ଗଟ୍‌ସି, ତମେ ମୁଞ୍ଚ ମସିଅ ବଲି ବିସ୍‌ବାସ୍ କର୍‌ସା ।
 ୨୦*“ତମ୍‌କେ ସତ୍ କାତା କଇଲିନି, ଜନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ମର୍ କବର୍ ନେବା
 ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ନାମ୍‌ବାଇ, ସେମନ୍ ମକେ ମିସା ନାମ୍‌ବାଇ, ଆରି ମକେ
 ପାଟାଇଲା ପର୍‌ମେସର୍‌କେ ମିସା ନାମ୍‌ବାଇ ।”

ବିସ୍‌ବାସେ ବିସ୍ ଦେବା ବିସଇ ଜାନାଇବାଟା

(ମାତିଉ ୨୬:୨୦-୨୫; ମାର୍କ ୧୪:୧୭-୨୧; ଲୁକ୍ ୨୨:୨୧-୨୩)

୨୧ ଜିସୁ ଏ ସବୁ କାତା କଇସାରାଇଲା ପତେ, ଆତ୍‌ମାଇ
 ବାୟାବିକଲ୍ ଅଇ ପୁଟ୍‌କାର୍ କରି କଇଲା, “ମୁଞ୍ଚ ତମ୍‌କେ ସତ୍ କାତା
 କଇଲିନି, ତମର୍ ବିତ୍‌ରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମକେ ବିସ୍‌ବାସେ ବିସ୍
 ଦେଲାପାରା କର୍‌ସି ।”

୨୨ ସେ ଏ କାତା, କାର୍ ବିସଇ ନେଇକରି କଇଲାନି ବଲି
 ସିସ୍‌ମନ୍ ବୁଞ୍ଜିନାପାରି ନିଜର୍ ନିଜର୍ ବିତ୍‌ରେ ଆର୍ ମୁଏ ସେ ତାର୍
 ମୁଏ ଏ, ଦେକାଦେକି ଅଇବାର୍ ଦାରଲାଇ । ୨୩ ଜିସୁର୍ ସିସ୍‌ମନ୍‌ର୍
 ବିତ୍‌ରେଅନି ଜଅନ୍, ଜାକେକି ଜିସୁ ମୁକିଅ ଇସାବେ ଆଲାଦ୍ କର୍‌ତେ
 ରଇଲା, ସେ ଜିସୁର୍ ଲଗେ ବସିକରି କାଇତେ ରଇଲା । ୨୪ ସିମନ୍
 ପିତର୍ ଜଅନ୍‌କେ ସଗିଆ କରି କଇଲା, “ସେ କାର୍ ବିସଇ ନେଇକରି
 କଇଲାନି, ତାକେ ପାଟାର୍ ।”

୨୫ ସେଟାର୍ ପାଇ ଜଅନ୍ ଜିସୁର୍ ଉପ୍‌ରେ ଆଉଜି ଅଇକରି
 ପାଟାରଲା, “ଏ ମାପ୍‌ରୁ, ସେ ଲକ୍ କେ ?”

୨୬ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଞ୍ଚ ଏ ରୁଟି ଜଲେ ଚବାଲି ଜାକେ ଦେବି,
 ସେ ଲକ୍ ସେ ।” ସେବେଲେ ସେ ରୁଟି ଜଲେ ଚବାଲି କରି ସିମନ୍
 ଇସ୍‌କାରିୟ୍‌ତର୍ ପିଲା ଜିଉଦାକେ ଦେଲା । ୨୭ ଇସ୍‌କାରିୟ୍‌ତ୍ ଜିଉଦା
 ରୁଟି ମାଙ୍ଗଲା ଦାପ୍‌ରେ ସଇତାନ୍ ତାର୍ ମନ୍ ବିତ୍‌ରେ ଜାଇକରି
 ଚାଲାଇବାର୍ ଦାରଲା । ଜିସୁ ସେ ବେଲାଇ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଞ୍ଚ
 ଜାଇଟା କର୍‌ବାକେ ଗାଲୁସ୍‌ନି ବେଗି କର୍ ।” ୨୮ ଜିସୁ ଏ କାତା
 ଇସ୍‌କାରିୟ୍‌ତ୍ ଜିଉଦାକେ କାଇକେ କଇଲା, ତେଇ କାଇବାକେ ବସି
 ରଇଲା ଲକ୍‌ମନ୍‌ର୍ ବିତ୍‌ରେଅନି କେମିସା, ବୁଞ୍ଜି ନାପାରଲାଇ ।
 ୨୯ ଇସ୍‌କାରିୟ୍‌ତ୍ ଜିଉଦାର୍ ଲଗେ ତାରୁ ପେଡି ରଇଲାଜେ କେତେଟା
 ସିସ୍‌ମନ୍ ପାଟାରଲାଇ, “ପରବ୍ ପାଇ କାଇକାଇଟା ଦର୍‌କାର୍ ଆତେ,

* ୧୩:୨୦ ୧୩:୨୦ ମାତିଉ ୧୦:୪୦; ମାର୍କ ୯:୩୭; ଲୁକ୍ ୯:୪୮; ୧୦:୧୭

ସେଟାରପାଇ ନଇଲେ ଗରିବ୍ ଲକ୍ମନ୍‌ଙ୍କେ ଦାନଦେବାକେ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲାଆତେ ।”

୩୦ ତାର୍ ପତେ ଇସ୍କାରିୟତ ଜିଉଦା ରୁଟି ମାଙ୍ଗି ଦାପ୍‌ରେ ବାରଇକରି ଉଟିଗାଲା । ସେ ବେଲେ ରାତି ଅଇରଇଲା ।

ନୁଆ ନିୟମ

୩୧ ଇସ୍କାରିୟତ୍ ଜିଉଦା ବାରଇକରି ଉଟିଗାଲା ପତେ ଜିସୁ କଇଲା, “ଏବେ ପର୍‌ମେସରର୍ ତେଇଅନି ଆଇଲା ନରପିଲା ମୁଇ ତାର୍‌ଟାନେଅନି ଡାକ୍‌ପୁଟା ପାଇବା ବେଲା ଆସିଆତେ । ଆରି ମର୍ ଲାଗି ପର୍‌ମେସର୍ ମିସା ଡାକ୍‌ପୁଟା ପାଇସି । ୩୨ ଜଦି ପର୍‌ମେସର୍ ମର୍‌ତେଇଅନି ଡାକ୍‌ପୁଟା ଅଇଲେ, ନିଜର୍ ମଇମାସଙ୍ଗ୍ ନରପିଲା ମକେ ମିସା ଡାକ୍‌ପୁଟା କରାଇସି । ଦାପ୍‌ରେସେ ମକେ ସେନ୍ତି କରାଇସି । ୩୩ ☆ଏ ମର୍ ପିଲାମନ୍ ମୁଇ ତମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଚନେକର୍‌ପାଇ ରଇବି । ତାର୍ ପତେ ତମେ ମକେ କନ୍‌ସା, ଆରି ମୁଇ ଜନ୍ତି ଗାଲିନି ତମେ ତେଇ ଜାଇନାପାରାସ୍ । ଏ ବିସଇ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍‌କେ ଜେନ୍ତି କଇରଇଲି, ସେନ୍ତି ଏବେ ତମ୍‌କେ ଆରିତରେକ୍ କଇଲିନି । ୩୪ ☆ମୁଇ ତମ୍‌କେ ଗଟେକ୍ ନୁଆ ଆଦେସ୍ ଦେଲିନି, ତମେ ତମର୍ ନିଜର୍ ନିଜର୍ ବିତ୍‌ରେ ଆଲାଦ୍ କରା । ମୁଇ ଜେନ୍ତି ତମ୍‌କେ ଆଲାଦ୍ କଲିଆତି, ତମେ ମିସା ନିଜର୍ ନିଜର୍ ବିତ୍‌ରେ ଆଲାଦ୍ କରବାର୍‌ଆତେ । ୩୫ ତମର୍ ନିଜର୍ ନିଜର୍ ବିତ୍‌ରେ ଆଲାଦ୍ ରଇଲେ, ତମେ ମର୍ ସିସ୍ ବଲି ସବୁଲକ୍ ଜାନ୍‌ବାଇ ।”

ପିତର୍କେ ଜିସୁ ନାଜାନି ବଲି କଇବାଟା ଜାନାଇଲାନି

(ମାତିଉ ୨୭:୩୧-୩୫; ମାର୍କ ୧୪:୨୭-୩୧; ଲୁକ୍ ୨୨:୩୧-୩୪)

୩୬ ସିମନ୍ ପିତର୍କ ଜିସୁକେ ପାଚାର୍‌ଲା, “ଏ ମାପ୍‌ରୁ ତମେ କନ୍ତି ଗାଲାସ୍‌ନି ?” ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ ଜନ୍ତି ଗାଲିନି ସେ ଜାଗାଇ ଏବେ ତୁଇ ଆସି ନାପାଠ୍‌ରସ୍ ମାତର୍ ପତେ ଆଇସୁ ।” ୩୭ ପିତର୍କ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ମାପ୍‌ରୁ ଏବେ କାଇକେ ତମର୍ ପତେ ପତେ ଆସିନାପାରି ? ମୁଇ ତମର୍‌ପାଇ ମର୍‌ବାକେ ମିସା ରାଜିଆତି ।” ୩୮ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ କାଇକେ ମର୍‌ପାଇ ମର୍‌ସୁ ? ମୁଇ ତକେ ସତ୍ କାତା

☆ ୧୩:୩୩ ୧୩:୩୩ ଜଅନ ୭:୩୪ ☆ ୧୩:୩୪ ୧୩:୩୪ ଜଅନ ୧୫:୧୨, ୧୭; ୧ ମ ଜଅନ ୩:୨୩; ୨ ଯ୍ ଜଅନ ୧:୫

କଇଲିନି କୁକୁଡ଼ା ନ ଡାକ୍ତେ ତୁଇ ମକେ ତିନ୍ ତର୍ ନାଜାନି ବଲି କଇସୁ ।”

୧୪

ଜିସୁ ବାବାର ଲଗେ ଜିବା ବାଟ୍

^୧ ଆରି ଜିସୁ କଇଲା, “ତମେ କିଲ୍‌ବିଲ୍ ନ ଉଆ, ପରମେସରଟାନେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରା । ଆରି ମରଟାନେ ମିସା ବିସ୍‌ବାସ୍ କରା । ^୨ ମର ବାବାର ଗରେ ରଇବାକେ ବେସି ବାକରା ଆଚେ । ଆରି ତେଇ ମୁଇ ତମର୍ ପାଇ ଜାଗା ଟିକ୍ କର୍‌ବାର୍ ଗାଲିନି । ଜଦି ଏଟା ସତ୍ ନଇତା ଆଲେ, ମୁଇ ତମ୍‌କେ ଏନ୍ତି ବଲି ନ କଇତି । ^୩ ଆରି ମୁଇ ଜାଇ ତମର୍ ପାଇ ଜାଗା ଟିକ୍ କଲା ପଚେ, ଆରି ତରେକ୍ ବାଉଡି ଆସି ତମ୍‌କେ ମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଡାକିନେବି । ମୁଇ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ରଇବି, ସେ ଜାଗାଇ ତମେ ମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇସା । ^୪ ମୁଇ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ଗାଲିନି, ତମେ ସେ ଜାଗାଇ ଜିବା ବାଟ୍ ଜାନିଆଟାସ୍ ।”

^୫ ତମା ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ମାପୁରୁ ତମେ କନ୍ ଜାଗାଇ ଗାଲୁସ୍‌ନି, ସେଟା ଆମେ ନାଜାନୁ, ଆରି ତେଇ ଜିବା ବାଟ୍ କେନ୍ତି ଜାନୁ ?”

^୬ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମୁଇ ସତ୍, ବାଟ୍ ଆରି ଜିବନ୍ । ମର୍‌ବାଟେ ନ ଗାଲେ ବାବା ପର୍‌ମେସର୍ ଲଗେ କେ ମିସା ଜାଇନାପାରେ ।”

^୭ ସେ କଇଲା, “ଜଦି ତମେ ମକେ ଜାନିରଇତାସ୍ ବଇଲେ, ମର୍ ବାବାକେ ମିସା ଜାନୁତାସ୍ । ଏବେ ମିସା ତମେ ତାକେ ଜାନୁଲାସ୍‌ନି ଆରି ଦେକ୍‌ଲାସ୍‌ନି ।”

^୮ ପିଲିପ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ମାପୁରୁ ଆମ୍‌କେ ବାବାକେ ଦେକାଇ ଦେ, ସେଡକିସେ ଆମର୍‌ପାଇ ବେସି ।” ^୯ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ପିଲିପ୍ ଏଡକି ଦିନ୍ ମୁଇ ତମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇଲି, ତୁଇ ମକେ ତିନି ନାପାରୁଲୁସ୍ କି ?” ଜେ ମକେ ଦେକ୍‌ଲା ଆଚେ ସେ ମର୍ ବାବା ପର୍‌ମେସର୍‌କେ ଦେକ୍‌ଲା ଆଚେ । କେନ୍ତି ଆମ୍‌କେ ତର୍ ବାବାକେ ଦେକାଇ ଦେ ବଲି କଇଲୁସ୍‌ନି ? ^{୧୦} ତୁଇ ବିସ୍‌ବାସ୍ କୁରୁସ୍ ନାଇ କି ପିଲିପ୍ ? ମୁଇ ବାବାର୍ ତେଇ ଆଟି ଆରି ବାବା ମର୍‌ଟାନେ ଆଚେ । ମୁଇ ତମ୍‌କେ ଜନ୍ କାତା ସବୁ କଇଲିଆଟି, ସେ ସବୁ କାତା ମର୍ ନିଜର୍‌ତେଇଅନି କଇନାଇ । ମାତର୍ ବାବା ମର୍‌ତେଇ ରଇକରି

ତାର କାମ୍, ମରଟାନେଅନି କଲାନି । ୧୧ ମୁଇ ବାବାର୍ତେଇ ଆତି ଆରି ବାବା ମରଟାନେ ଆତେ ବଲି ମୁଇ କଇବା ଏ କାତା ବିସ୍ବାସ୍ କରା । ନଇଲେ ମୁଇ କର୍ବା କାମ୍ ଦେକି ବିସ୍ବାସ୍ କରା । ୧୨ ମୁଇ ତମ୍ବେ ସତ୍ କଇଲିନି, ଜେ ମକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରସି ସେ, ମୁଇ କର୍ବା ଏନ୍ତି କାମ୍ମନ୍ କରସି ଆରି ମରଟେଇଅନି ଅଦିକ୍ ବଡ଼ ବଡ଼ କାମ୍ମନ୍ ମିସା କରସି । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ମର୍ ବାବାର୍ ଲଗେ ଗାଲିନି । ୧୩ ତମେ ମର୍ ନାଉଁଦାରି ଜାଇଟା ମାଙ୍ଗ୍‌ସା ସେଟା ସବୁ ମୁଇ ତମ୍ବେ ଦେବି । ଇତିଅନି ବାବାର୍ ଡାକ୍‌ପୁଟା ମରଟେଇ ଜାନାପଡ଼ସି । ୧୪ ତମେ ଜଦି କାଇ ବିସଇ ମିସା ମର୍ ନାଉଁଦାରି ମାଙ୍ଗ୍‌ସା ବଇଲେ ମୁଇ ସେଟା ଦେବି ।

ସୁକଲ୍ ଆଡ଼ମାର୍ ଦାନର୍ ସପତ୍

୧୫ ତମେ ଜଦି ମକେ ଆଲାଦ୍ କରସା, ମର୍ ଆଦେସ୍ ମିସା ମାନସା । ୧୬ ମୁଇ ମର୍ ବାବାକେ ଗୁଆରି କରବି । ଆରି ତମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ସବୁବେଲା ରଇବା ପାଇ, ସେ ଗଟେକ୍ ସାଇଜକାରିଆକେ ପାଟାଈସି । ୧୭ ସେ ଅଇଲାନି ସତ୍ ଆଡ଼ମା, ଜେକି ସତ୍‌ସଙ୍ଗ୍ ପର୍ମେସରର୍ ବିସଇ ଦେକାଇସି । ଏ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ତାକେ ନ ନାମଡ଼, କାଇକେ ବଇଲେ ତାକେ ଦେକଡ଼ ନାଇ କି ଜାନଡ଼ ନାଇ । ମାତର୍ ତମେ ତାକେ ଜାନି ଆଟାସ୍ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ତମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଆତେ ଆରି ତମର୍ ମନ୍ ବିତ୍ରେ ରଇସି ।

୧୮ ମୁଇ ଜେଡେବଲ୍ ଜିବି, ତମ୍ବେ ଟୁରା ପିଲାମନର୍ ପାରା କରି ଚାଡ଼ି ନ ଜାଇ । ଆରିତରେକ୍ ତମର୍ ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଆଇବି । ୧୯ ତନେକ୍ ଗାଲେ ଦୁନିଆ ଆରି ମକେ ଦେକିନାପାରେ । ମାତର୍ ତମେ ଦେକ୍‌ସା, କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ସବୁବେଲେ ଜିବନ୍ ରଇବି, ଆରି ତମେ ମିସା ଜିବନ୍ ରଇସା । ୨୦ ସେ ଦିନ୍ ଆଇଲେ ତମେ ଜାନସା, ମୁଇ ବାବାର୍ ଲଗେ, ତମେ ମର୍ ଲଗେ, ଆରି ମୁଇ ତମର୍ ଲଗେ ସବୁବେଲେ ରଇବି ।

୨୧ “ଜେ ମର୍ ଆଦେସ୍ ମାନସି, ସେ ଆକା ମକେ ଆଲାଦ୍ କରସି । ଜେ ମକେ ଆଲାଦ୍ କରସି, ମର୍ ବାବା ତାକେ ଆଲାଦ୍ କରସି । ମୁଇ ମିସା ତାକେ ଆଲାଦ୍ କରି ନିଜ୍‌କେ ତାରଟାନେ ଦେକାଇଅଇବି ।”

୨୨ ତାର ପତେ ଜିଉଦା, ଇସ୍କାରିୟତ୍ ଜିଉଦା ନଏଁ, କଇଲା “ଏ ମାପରୁ ଏଟା କେନ୍ତୁ ଅଇସି ? ତମେ ନିଜ୍ଜକେ ଦୁନିଆଇ ଦେକାଇ ନ ଅଇ ଆମରୁ ଲଗେ କେନ୍ତୁ ଦେକାଇଅଇସା ?”

୨୩ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଜନ୍ ଲକ୍ ମକେ ଆଲାଦ୍ କରସି ସେ ମୁଇ ସିକାଇବା ବାକିଅ ମାନସି । ସେନ୍ତୁ କଲେ ମର୍ ବାବା ପର୍ମେସର୍ ତାକେ ଆଲାଦ୍ କରସି । ବାବା ଆରି ମୁଇ ଆସି ସେ ଲକର୍ ଟାନେ ରଇବୁ । ୨୪ ଜେ ମକେ ଆଲାଦ୍ ନ କରେ, ସେ ମର୍ ବାକିଅ ନ ମାନେ । ଆରି ମୁଇ କଇବା ଏ କାତା ସବୁ ମର୍ତେଇ ଅନି ନଏଁ, ମାତର୍ ମକେ ପାଟାଇଲା ମର୍ ବାବାର୍ ତେଇଅନି କଇଲିନି ।”

୨୫ ମୁଇ ତମର୍ ଲଗେ ରଇକରିସେ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲିନି । ୨୬ ମାତର୍ ପର୍ମେସର୍ ଜନ୍ ସାଇଜକାରିଆ ସୁକଲ୍ ଆତ୍ମାକେ ମର୍ ନାଉଁ ଦାରି ତମର୍ ଲଗେ ପାଟାଇସି, ସେ ତମକେ ସବୁ ବିସଇ ସିକାଇଦେଇସି ଆରି ମୁଇ ଜନ୍ ଜନ୍ କାତା କଇଲିଆଟି ସେଟା ସବୁ ତମକେ ଏତାଇ ଦେଇସି ।

୨୭ “ମୁଇ ତମକେ ସାନ୍ତି ଦେଇକରି ଗାଲିନି । ମର୍ ନିଜର୍ ସାନ୍ତି ତମକେ ଦାନ୍ ଦେଇକରି ଗାଲିନି । ଏଟା ଦୁନିଆ ଦାନ୍ ଦେଲାପାରା ସାନ୍ତି ନଏଁ । ସେଟାର୍ ପାଇ ଚିନ୍ତା କରା ନାଇ କି କିଲ୍ବିଲ୍ ଅଇ ଡରା ନାଇ । ୨୮ ମୁଇ ଜାଇଟା କଇରଇଲି, ସେଟା ସୁନିଆଟାସ୍ । ମୁଇ ଗାଲିନି ମାତର୍ ଆରି ତରେକ୍ ବାଉଡି ଆଇବି । ମକେ ଜଦି ଆଲାଦ୍ କରତାସ୍ ବଇଲେ, ମୁଇ ବାବାର୍ ଲଗେ ଗାଲିନି ବଲି ସୁନି ସାର୍ଦା ଅଇତାସ୍, କାଇକେ ବଇଲେ ମର୍ ବାବା ମର୍ତେଇଅନି ବଡ୍ । ୨୯ ଜାଇଟା ସବୁ ଗର୍ବାର୍ ଆତେ ସେଟା ସବୁ ମୁଇ ତମକେ ଆଗ୍ତୁ ଜାନାଇଦେଲି । ଜେନ୍ତୁକି ସେଟା ସବୁ ଗର୍ଲେ, ତମେ ମକେ ବିସ୍ବାସ୍ କରସା । ୩୦ ମୁଇ ତମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଆରି ଅଦିକ୍ ପର୍ କାତାବାର୍ତା କରି ନାପାରି । କାଇକେ ବଇଲେ, ଏ ଦୁନିଆର୍ ସାସନ୍କାରିଆ ଆଇଲାନି । ଆରି ମର୍ଟାନେ ତାର କାଇ ଅଦିକାର୍ ନାଇ । ୩୧ ମୁଇ ମର୍ ବାବାକେ ଆଲାଦ୍ କଲିନି ଆରି ବାବାର୍ ଆଦେସ୍ ଇସାବେ କାମ୍ କଲିନି, ଏଟା ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍ମନ୍ ଜାନତ୍ ବଲି ଏନ୍ତୁ ଗର୍ନା ଅଇଲାନି । ଜୁ, ଆମେ ଏ ଜାଗାଇଅନି ବାରଇ ଉଟି ଜୁ ।”

୧୫

ଜିସୁ ସତ୍ ଅଜ୍ଞୁର୍ ମାଲ୍

^୧ “ମୁଇ ଅଇଲିନି ସତ୍ ଅଜ୍ଞୁର୍ ମାଲ୍ ଆରି ମର୍ ବାବା ଅଇଲାନି ଚାସି । ^୨ ମର୍ଟାନେ ରଇବା ପିଲ୍‌କା ମାଲେ ପଲ୍ ନ ଦାର୍‌ଲେ, ସେ କାଟି ପାକାଇସି । ଆରି ଜନ୍ ମାଲେ ପଲ୍ ଦାର୍‌ସି ସେ ମାଲ୍ ଅଦିକ୍ ପଲ୍ ଦାର୍‌ବାକେ ପରିଚଲ୍ କରସି । ^୩ ମର୍ତେଇ ଅନି ପାଇରଇବା ସିକିଆଇ ଅନି ତମେ ପରିଚଲ୍ ଅଇସାରି ଆଚାସ୍ । ^୪ ତମେ ମର୍ସଙ୍ଗ୍ ମିସିକରି ରୁଆ । ସେନ୍ତି ବଇଲେ ମୁଇ ମିସା ତମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇବି । କେନ୍ଦା ଜଦି ବୁନ୍‌ସଙ୍ଗ୍ ମିସିକରି ନ ରଇଲେ ନିଜେ ପଲ୍ ନ ଦାରେ, ସେନ୍ତି ତମେ ମିସା ମର୍ତେଇ ମିସି ନ ରଇଲେ, ପଲ୍ ଦାରିନାପାରାସ୍ ।”

^୫ “ମୁଇ ଅଇଲିନି ମୁଲ୍ ଅଜ୍ଞୁର୍ ମାଲ୍, ତମେ ଅଇଲାସ୍‌ନି ପିଲ୍‌କା ମାଲ୍ । ଜେ ମର୍ତେଇ ରଇସି ଆରି ମୁଇ ଜାର୍‌ତେଇ ରଇବି ସେ ବେସି ପଲ୍ ଦାର୍‌ସି, କାଇକେ ବଇଲେ ମକେ ଚାଡ଼ିକରି ତମେ କାଇଟା କରି ନାପାରାସ୍ । ^୬ ଜେ ମର୍ତେଇ ନ ରଏ, ତାକେ ଗଟେକ୍ ଗର୍‌ଣ୍ଡି କରି ପିଙ୍ଗା ମାଲ୍‌ପାରା ବାଇରେ ପିଙ୍ଗି ଦେବାଇ ଆରି ସେଟା ସୁକି ଜାଇସି । ଏନ୍ତାରି ମାଲ୍‌ମନ୍‌କେ ଚୁଲିଆଇ ଜଇତେଇ ପିଙ୍ଗି ଦେବାଇ ଆରି ସେଟା ପଡ଼ି ଜାଇସି । ^୭ ଜଦି ତମେ ମର୍ସଙ୍ଗ୍ ମିସିକରି ରଇସା ଆରି ମର୍ ବାକିଅ ତମର୍ ମନେ ରଇସି, ତମେ ମନ୍‌କରି କାଇ ବିସଇ ମାଙ୍ଗ୍‌ସା ବଇଲେ ସେଟା ମିଲାଇସା । ^୮ ତମେ ବେସି ପଲ୍ ଦାର୍‌ଲେ, ମର୍ ବାବା ଡାକ୍‌ପୁଟା ପାଇସି, ଆରି ଇତିଅନି ତମେ ମର୍ ସତ୍ ସିସମନ୍ ବଲି ଜାନ୍‌ବାଇ । ^୯ ମର୍ ବାବା ଜେନ୍ତି ମକେ ଆଲାଦ୍ କଲା ଆଚେ, ସେନ୍ତି ମୁଇ ମିସା ତମ୍‌କେ ଆଲାଦ୍ କଲିନି । ମର୍ ଆଲାଦେ ତବିର୍ ଅଇରୁଆ । ^{୧୦} ମୁଇ ଜେନ୍ତି ମର୍ ବାବାର୍ ଆଦେସ୍ ମାନିକରି ତବିର୍ ଅଇଆଚି । ସେନ୍ତି ତମେ ମର୍ ଆଦେସ୍ ମାନ୍‌ସା ବଇଲେ ମର୍ ଆଲାଦେ ତବିର୍ ଅଇକରି ରଇସା ।”

^{୧୧} “ଜେନ୍ତିକି ମର୍ ସାର୍‌ଦା ତମର୍ ଟାନେ ରଇକରି, ସେ ସାର୍‌ଦା ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇବାକେ ତମ୍‌କେ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲିଆଚି । ^{୧୨} ☆ମୁଇ ତମ୍‌କେ ଜେନ୍ତି ଆଲାଦ୍ କଲିଆଚି, ସମାନ୍ ସେନ୍ତି ତମେ ମିସା ନିଜର୍

☆ ୧୫:୧୨ ୧୫:୧୨ ଜଅନ ୧୩:୩୪; ୧୫:୧୭; ୧ ମ ଜଅନ ୩:୨୩; ୨ ଯ ଜଅନ ୧:୫

ନିଜର ବିତ୍ତରେ ଆଲାଦ୍ ଅଇକରି ରୁଆ । ଏଟାସେ ମର୍ ଆଦେସ୍ ।
 ୧୩ ନିଜର ମଇତରମନର ଲାଗି ଜିବନ୍ ଦେବାଟା ଅଇଲାନି
 ସବୁରଟାନେଅନି ବଡ଼ ଆଲାଦ୍ । ୧୪ ମୁଇ ତମକେ ଜନ୍ ଆଦେସ୍
 ଦେଇଆଟି, ସେଟା ମାନ୍ସା ବଇଲେ ତମେ ମର୍ ମଇତରମନ୍ ।
 ୧୫ ଏବେ ମୁଇ ତମକେ ଗତିଦାଙ୍ଗ୍‌ତାମନ୍ ବଲି ନ ଡାକି, କାଇକେ
 ବଇଲେ, ଗତିଦାଙ୍ଗ୍‌ତା ତାର୍ ସାଉକାର୍ କାଇଟା କର୍ସି ସେଟା
 ନାଜାନେ । ମାତର୍ ମୁଇ ତମକେ ମଇତର୍ ବଲି ଡାକ୍‌ବି, କାଇକେ
 ବଇଲେ ମୁଇ ବାବାର୍‌ତେଇ ଅନି ଜନ୍ ଜନ୍ ବିସଇ ସୁନି ଆଟି, ସେଟା
 ତମକେ କଇଦେଲିଆଟି । ୧୬ ତମେ ମକେ ବାଟାସ୍ ନାଇ, ମାତର୍
 ମୁଇ ତମକେ ବାଟ୍‌ଲି ଆଟି । ଆରି ଜାଇକରି ଅଦିକ୍ ଅଦିକ୍ ପଲ୍
 ଦାର୍‌ବାକେ ତମକେ ଦାଇଡ଼ ଦେଲି । ତମର୍ ପଲ୍ ସବୁ ଦିନର୍ ପାଇ
 ରଇସି । ତେବେ ତମେ ମର୍ ନାଉଁ ଦାରି ବାବାକେ କାଇଟା ମାଙ୍ଗ୍‌ଲେ
 ମିସା ସେ ତମକେ ଦେଇସି । ୧୭ ତମର୍ ତମର୍ ବିତ୍ତରେ ଆଲାଦ୍ କରା
 । ଏଟା ଅଇଲାନି ମର୍ ଆଦେସ୍ ।”

ଜଗତର ଗିନ୍

୧୮ “ଜାନିରୁଆ, ତମକେ ଜଦି ଏ ଦୁନିଆ ଗିନ୍ କର୍ସି, ତେବେ
 ତମକେ ଗିନ୍ କର୍ବା ଆଗ୍‌ତୁସେ ମକେ ଗିନ୍ କଲାଆତେ । ୧୯ ତମେ
 ଜଦି ଏ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ଅଇରଇତାସ୍ ଆଲେ ଏ ଦୁନିଆ
 ତମକେ ନିଜର୍ ବାବି ଆଲାଦ୍ କର୍ତା, ମାତର୍ ମୁଇ ତମକେ ବାଟି
 ଦୁନିଆଇଅନି ବେଗ୍‌ଲାଇ ଦେଇଆଟି । ସେଟାର୍ ପାଇ ଏ ଦୁନିଆ
 ତମକେ ଗିନ୍‌କର୍ସି । ୨୦ *ମୁଇ ଜନ୍‌ଟା କଇରଇଲି ଏତାଇଦେକା,
 ଗତିଦାଙ୍ଗ୍‌ତା ତାର୍ ସାଉକାର୍‌ତେଇଅନି ବଡ଼ ନଏଁ ବଲି ମୁଇ ତମକେ
 କଇରଇଲି । ସେମନ୍ ମକେ ସାଦି ଆତଡ଼ ଆରି ତମକେ ମିସା
 ସାଦ୍‌ବାଇ । ଜଦି ସେମନ୍ ମର୍ ସିକିଆ ମାନିଆତଡ଼ ବଇଲେ ତମର୍
 କାତା ମିସା ମାନ୍‌ବାଇ । ୨୧ ମାତର୍ ତମେ ମର୍ ଲକ୍ ଅଇରଇବାର୍
 ଲାଗି ସେମନ୍ ତମକେ ଏନ୍ତାରି କର୍ବାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ମକେ
 ଜେ ପାଟାଇଲା ଆତେ, ସେଟା ସେମନ୍ ନାଜାନଡ଼ । ୨୨ ଜଦି ମୁଇ
 ଆସି ଏ ସବୁ ବିସଇ ସେମନ୍‌କେ ବୁଜାଇ ନ ରଇତି ବଇଲେ, ସେମନ୍

☆ ୧୫:୨୦ ୧୫:୨୦ ମାଡିଉ ୧୦:୨୪; ଲୁକ୍ ୭:୪୦; ଜଅନ୍ ୧୩:୧୭

ଦସି ନ ଅଇତାଇ, ମାତର ଏ ପାପର ଚଲାଚଳ୍ପି ପାଇ କାଇ ଚାଲାକି ଦେକାଇ ନାପାରତ୍ । ୨୩ ଜେ ମକେ ଗିନ୍ କରସି, ସେ ମର ବାବା ପରମେସରକେ ମିସା ଗିନ୍ କରସି । ୨୪ ଜଦି ମୁଇ ତାକର ବିତ୍ତରେ କାବା ଅଇଜିବା କାମ୍ ନ କରି ରଇଲେ, ସେମନ୍ ପାପି ବଲି ଦସି ନ ଅଇତାଇ । ମାତର ସେମନ୍ ମୁଇ କଲା କାବାଅଇଜିବା କାମ୍ମନ୍ ଦେକ୍ଲାଇ ଆଚତ୍ । ଏନ୍ତି ବଇଲେ ମିସା ସେମନ୍ ମକେ ଆରି ମର ବାବା ପରମେସରକେ ଗିନ୍ କଲାଇ ଆଚତ୍ । ୨୫ ମାତର ଏସବୁ ଗଟ୍‌ବାର୍ ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ସେଟାର୍ ଲାଗି ସେମନ୍‌ର ସାସ୍ତରେ ଜାଇଟା ଲେକାଅଇଲା ଆଚେ, ସେଟା ସିଦ୍ ଅଇଲା । କାଇ ଦସ୍ ନ ରଇତେ ସେମନ୍ ମକେ ଗିନ୍ କଲାଇ । ୨୬ ସତଇସେ ସାଇଜକାରିଆ ଆତ୍‌ମା ଆଇସି । ସେ ବାବାର୍‌ତେଇ ଅନି ଆସି, ପରମେସରର୍ ସବୁ ବିସଇର୍ ସତ୍ ଦେକାଇଦେଇସି । ମୁଇ ତାକେ ବାବାର୍‌ତେଇଅନି, ତମର୍ ଲଗେ ପାଟାଇବି । ଆରି ସେ ମର ବିସଇ ତମ୍‌କେ କଇସି । ୨୭ ଆରି ତମେ ମିସା ମର ବିସଇସେ କଇସା, କାଇକେବଇଲେ ଆରାମେଅନି ତମେ ମର ସଙ୍ଗ୍ ଆଚାସ୍ ।”

୧୭

୧ “ତମେ ମକେ କରିରଇବା ବିସ୍‌ବାସ୍ ନ ଗାଡି, ତାଟ୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇବାକେ, ମୁଇ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲିଆଟି । ୨ ସେମନ୍ ତମ୍‌କେ ପାର୍‌ତନା ଗରେଅନି ବାର୍‌କରାଇ ଦେବାଇ । ଊଁ ଏନ୍ତାରି ବେଲା ଆଇଲାନି, ଜେ ମିସା ତମ୍‌କେ ମରାଇବାଇ, ସେଟା ପରମେସରକେ ସେବା କଲାପାରା ରଇସି । ୩ ତମ୍‌କେ ସେମନ୍ ଏନ୍ତି ସବୁ କାମ୍‌ମନ୍ କରବାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ମକେ ଆରି ମର ବାବାକେ ନାଜାନତ୍ । ୪ ଏବେ ମୁଇ ଏ ସବୁ କାତା କଇଲିନି । ସେଟାର୍ ପାଇ ଏ ସବୁ ଗଟ୍‌ନାମନ୍ ଗଟ୍‌ବା ବେଲା କେଟ୍‌ଲେ ମୁଇ କଇଲା କାତା ଏତାଇସା । ଆରାମେ ଅନି ମୁଇ ତମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇଲି ଜେ ଏ ସବୁ କାତା କଇ ନ ରଇଲି ।”

ସୁକଲ୍ ଆତ୍‌ମାର୍ କାମ୍

୫ “ମାତର ମୁଇ ଏବେ ମର ପାଟାଉର୍ ଲଗେ ଗାଲିନି । ଏଲେମିସା ତମର୍ ବିତ୍ତରେ ଅନି କେ ମିସା ମକେ କେନେ ଜାଇସୁ ବଲି ପାଟାଚାସ୍ ନାଇ । ୬ ମାତର ଏବେ ମର ଏ ସବୁ କାତା ସୁନିକରି ଦୁକ୍ ଅଇକରି

ଆରାୟ । ୭ ମୁଇ ତମ୍ଭେକେ ସତ୍‌କାତା କଇଲିନି, ମୁଇ ଉଚିଢିବା ବିସଇ ତମ୍ଭେ ପାଇ ଗଟେକ୍ ମଙ୍ଗଳର ବିସଇ ଅଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ନ ଗାଲେ ସାଇଜକାରିଆ ତମ୍ଭେଟାନ୍ତେ ନ ଆସେ, ମୁଇ ଗାଲେ ତାକେ ତମ୍ଭେଟାନ୍ତେ ପାଟାଇଦେବି । ୮ ସେ ଆସିକରି ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ପାପ୍, ଦରମ୍ ଆରି ନିଆଇ ବିସଇର ସାକି ଦେଇସି । ୯ ଏ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ପାପ୍ ବିସଇ ବୁଲ୍ ବୁଲ୍‌ଲାଲ ଆଚଡ୍ । ସେ ଦେକାଇ ଦେଇସି ଜେ, ମକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ ନ କରବାଟାସେ ପାପ୍ । ୧୦ ଟିକ୍ ଇସାବେ ଚଲାଚଲ୍‌ତି କରବା ବିସଇ, ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ବୁଲ୍ ବୁଜିଆଚଡ୍ । ମୁଇ ମର୍ ବାବାର ଲଗେ ବାଉଡି ଗାଲିନି, ଆରି ତମେ ମକେ ଦେକିନାପାରାସ୍ । ସେଟା ମୁଇ ମାନ୍‌ବା ଦରମ୍ ବିସଇ ସାକି ଦେଲାନି । ୧୧ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ବିଚାର୍ କରବା ବିସଇ ବୁଲ୍ ବୁଜ୍‌ଲାଲ ଆଚଡ୍ । କାଇକେବଇଲେ ଏ ଦୁନିଆର୍ ସାସନ୍‌କାରିଆ ଦସି ବଲି ବିଚାର୍ ଅଇ ସାରାଇ ଆଚେ ।”

୧୨ “ମୁଇ ତମ୍ଭେକେ କେତେକ୍ କେତେକ୍ କାତା କଇବାର୍ ଆଚେ । ମାତର୍ ଏବେ ତମେ ସେ ସବୁ କାତା ଦାରିନାପାରାସ୍ । ୧୩ ମାତର୍ ସତ୍ ଆଡ୍‌ମା ଆଇଲେ, ସେ ତମ୍ଭେକେ ସବୁ ସତ୍ ବିସଇର ବାଟେ ଡାକିନେଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ, ସେ ନିଜର୍ ଅଦିକାରେ କାଇ କାତା ନ କଏ । ମାତର୍ ସେ ବାବାର୍‌ଡେଇଅନି ଜନ୍ ଜନ୍ କାତା ସୁନ୍‌ସି, ସେ ସବୁ କଇସି । ଆରି ଆଇବା ଦିନ୍‌ମନ୍‌କେ କାଇଟା ଅଇସି ସେ ସବୁ ବିସଇ ମିସା କଇସି । ୧୪ ସେ ମୁଇ କଇବାଟାନ୍ତେ ଅନି ନେଇକରି ଆକା ତମ୍ଭେକେ କଇସି । ଆରି ମକେ ଡାକ୍‌ପୁଟା କରାଇ ଦେକାଇସି । ୧୫ ଜନ୍‌ଟା ବାବାର୍‌ଟା, ସେ ସବୁ ମର୍‌ଟା । ସେଟାର୍‌ପାଇ ମୁଇ ତମ୍ଭେକେ କଇଲିନି, ସୁକଲ୍ ଆଡ୍‌ମା ମର୍‌ଟାନ୍ତେଅନି ନେଇକରି ସେ ତମ୍ଭେକେ କଇସି ।”

ଦୁକର୍ ବିସଇ ଆରି ସାର୍‌ଦାର୍ ବିସଇ

୧୬ “ଚନେକ୍ ଗାଲା ପଚେ ତମେ ଆରି ମକେ ଦେକି ନାପାରାସ୍ । ଆରି ଚନେକ୍ ଗାଲେ ଦେକ୍‌ସା ।”

୧୭ ସେବେଲେ ତାର୍ ସିସ୍‌ମନ୍‌ର ବିତ୍‌ରେଅନି କେତେ ଲକ୍ ଡାକର୍ ବିତ୍‌ରେ କୁଆବଲା ଅଇଲାଲ । “ସେ ଆମ୍ଭେକେ କଇଲାନି, ଚନେକ୍ ଗାଲାପଚେ ତମେ ଆରି ମକେ ଦେକି ନାପାରାସ୍, ଆରି ଚନେକ୍

ଗାଲେ ମକେ ଦେକ୍‌ସା । ମୁଇ ଏବେ ବାବାର ଲଗେ ଗାଲିନି ବଲି କଇବା ଅରତ୍ କାଇଟା ?” ୧୮ ତେବେ ସେମନ୍ କଇଲା, “ଏ ଚନେକ୍ ପତେ ବଲି କାଇକେ କଇଲାନି ? ସେ କାଇଟା ବଲି କଇଲାନି, ଆମେ ବୁଜି ନାପାରୁନି ।”

୧୯ ସେମନ୍ ମକେ ପାଟାର୍‌ବାକେ ମନ୍ କଲାଜନି ବଲି ଜିସୁ ଜାନିକରି ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଚନେକ୍ ଗାଲେ ତମେ ଆରି ମକେ ଦେକି ନାପାରାସ୍ ଆରି ଚନେକ୍ ଗାଲାପତେ ମକେ ଦେକ୍‌ସା ବଲି କଇଲା ଏ କାତା ନେଇକରି ତମର୍ ତମର୍ ବିତ୍‌ରେ କାଇକେ କୁଆବଲା ଅଇଲାସ୍‌ନି ? ୨୦ ମୁଇ ତମ୍‌କେ ସତ୍ କାତା କଇଲିନି, ତମେ ସାତାରି ସାତାରି କାନ୍‌ସା, ମାତର୍ ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ସାର୍‌ଦା ଅଇବାଇ । ତମେ ପର୍‌ତୁମ୍ ଦୁକ୍ ଅଇରଇସା ମାତର୍ ତମର୍ ଦୁକ୍ ସାର୍‌ଦାଇ ପୁରୁନ୍ ଅଇଜାଇସି । ୨୧ ଗଟେକ୍ ମାଇଜି ନିକ ଅଇବା ବେଲା କେଟ୍‌ଲେ ବେସି ଦୁକ୍ ଅଇସି । କାଇକେବଇଲେ ତାର୍ ଦୁକ୍ କସ୍‌ଟର୍ ବେଲା କେଟିଆତେ । ମାତର୍ ନିମାନ୍ ଅଇସାର୍‌ଲା ପତେ ତାର୍ ଦୁକ୍ କସ୍‌ଟ ପାସରିଜାଇସି । କାଇକେ ବଇଲେ ତାର୍‌ତେଇଅନି ଗଟେକ୍ ପିଲା ଦୁନିଆଇ ଜନମ୍ ଅଇଲା ଆତେ । ୨୨ ସେନ୍ତାରିସେ ତମ୍‌କେ ମିସା ଅଇସି । ଏବେ ତମେ ଦୁକ୍‌ଅଇ ଆଗସ୍, ମାତର୍ ଆରି ତରେକ୍ ମୁଇ ତମ୍‌କେ ଦେକାଇଅଇବି, ତାର୍ ପତେ ତମେ ବେସି ସାର୍‌ଦା ଅଇସା । ଆରି କେମିସା ତମର୍ ସାର୍‌ଦା ତମର୍‌ଟାନେଅନି ଚାଡାଇ ନେଇ ନାପାରତ୍ ।

୨୩ “ସେବେଲା ତମେ ମକେ ମୁଲ୍‌କେ ନ ପାଟାରାସ୍ । ମୁଇ ତମ୍‌କେ ସତ୍ କାତା କଇଲିନି, ତମେ ମର୍ ନାଉଁ ଦାରି ବାବାକେ କାଇଟା ମିସା ମାଙ୍‌ସା ବଇଲେ ସେଟା ଦେଇସି । ୨୪ ତମେ ଏବେ ଜାକ ମର୍ ନାଉଁ ଦାରି କାଇଟା ମିସା ମାଙ୍‌ସ୍ ନାଇତା । ଏବେ ମାଙ୍‌ସା, ତେବେ ତମ୍‌କେ ମିଲସି । ଆରି ତମର୍ ସାର୍‌ଦା ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇସି ।”

ଦୁନିଆକେ ଜିତ୍‌ବା ବିସଇ

୨୫ “ମୁଇ ତମ୍‌କେ କାତା ମଲ୍‌କାଇ କରି ଏ ସବୁ କଇଲିନି, ଏନ୍ତି ବେଲା ଆଇସି, ତମ୍‌କେ ଆରି ମୁଇ କାତା ନ ମଲ୍‌କାଇ, ସଲ୍‌କେ ବାବାର୍ ବିସଇ କଇଦେବି । ୨୬ ତମେ ସେ ଦିନ୍‌ମନ୍‌କେ ମର୍ ନାଉଁ ଦାରି ପର୍‌ମେସର୍‌କେ ବେସି ବିସଇମନ୍ ମାଙ୍‌ସା । ଆରି ମୁଇ ତମର୍

ପାଇ ବାବା ପରମେସରର ତେଇ ଗୁଆରି କର୍ବାର ଦର୍ବକାର ନ ରଏ । ^{୨୭} କାଇକେବଇଲେ ବାବା ତମ୍ବେ ଆଲାଦ୍ କଲାନି, ସେ ତମ୍ବେ ଆଲାଦ୍ କଲାନି କାଇକେବଇଲେ ତମେ ଜେନ୍ତୁକି ମକେ ଆଲାଦ୍ କରି ଆଚାସ୍, ଆରି ମୁଇ ପରମେସରର ତେଇଅନି ଆଇଲି ଆତି ବଲି ବିସ୍ବାସ୍ କରିଆଚାସ୍ । ^{୨୮} ମୁଇ ବାବାର୍ଟାନେଅନି ଏ ଦୁନିଆଇ ଆସିଆତି, ଆରି ଏବେ ମୁଇ ଏ ଦୁନିଆ ଚାଡ଼ିକରି ବାବାର୍ ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଗାଲିନି ।”

^{୨୯} ଜିସୁର ସିସ୍‌ମନ୍ କଇଲା, “ଏବେ ତମେ ଆମ୍ବେ କାତା ମଲ୍‌କାଇ ନ କଇକରି ସଲ୍‌କେସେ କଇଲାସ୍ନି । ^{୩୦} ତମେ ସବୁ ବିସଇ ଜାନିଆରୁସ୍, ଏଟା ଏବେ ଆମେ ଜାନ୍‌ଲୁ । ଆରି କେ ତମ୍ବେ ଜାନେ କି ନାଇ ବଲି, ପାଚାର୍‌ବାର୍ ଲଡା ନାଇ । ଏଟାର୍‌ପାଇ ତମେ ପରମେସରର୍‌ଟାନେ ଅନି ଆସିଆରୁସ୍ ବଲି ଆମେ ବିସ୍ବାସ୍ କଲୁନି ।”

^{୩୧} ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଏବେ କାଇ ତମେ ବିସ୍ବାସ୍ କଲାସ୍ନି ? ^{୩୨} ଦେକା, ଏନ୍ତ୍ର ବେଲା ଆଇଲାନି, ଓଁ ସେ ବେଲା କେଟ୍‌ଲା ଆଚେ, ତମେ ମକେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍‌କେ ଚାଡ଼ି, ଏନେ ତେନେ ଅଇକରି ନିଜର୍ ନିଜର୍ ଗରେ ଉଟିପାଲାଇସା । ଏଲେମିସା ମୁଇ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ନାଇ, ସବୁବେଲା ମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ବାବା ଆଚେ । ^{୩୩} ଜେନ୍ତାରି କି ତମେ ମର୍‌ତେଇ ରଇକରି ସାନ୍ତି ପାଇସା, ସେଟାର୍‌ପାଇ ମୁଇ ତମ୍ବେ ଏ ସବୁ ବିସଇ କଇଆତି । ଏ ଦୁନିଆଇ ତମର୍‌ପାଇ ବେସି ଦୁକ୍ କସ୍‌ଟ ଆଚେ, ମାତର୍ ତାଟ୍‌ସଙ୍ଗ୍ ରୁଆ, ମୁଇ ଦୁନିଆର୍ କାରାପ୍ ବପୁ ନସାଇକରି ଜିତିଆତି ।”

ସିସ୍‌ମନ୍‌ର ପାଇ ଜିସୁର ପାର୍‌ତନା

^୧ ଜିସୁ ଏ ସବୁ କାତା କଇସାରାଇଲା ପଚେ, ସରଗ୍ ବାଟେ ଦେକି କଇଲା, “ଏ ସରଗର୍ ବାବା, ଏବେ ବେଲା କେଟ୍‌ଲା ଆଚେ । ତମର୍ ପିଲା ମକେ ଡାକ୍‌ପୁଟା କରା । ଜେନ୍ତୁକି ତମର୍ ପିଲା ମୁଇ ତମ୍ବେ ଡାକ୍‌ପୁଟା କର୍ବି । ^୨ ତମେ ମକେ ସବୁ ମୁନ୍‌ସ୍ ଜାତି ଉପରେ ଅଦିକାର୍ ଦେଇଆଚାସ୍ । ଆରି ଜନ୍‌ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ମକେ ସର୍‌ପି ଦେଇଆଚାସ୍, ସେମନ୍‌କେ ମୁଇ ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନ୍

ଦେବି । ^୩ ତମେସେ ଗଟେକ୍ ପରମେସର, ତମ୍ଭକେ ଆରି ତମେ ପାଟାଇରଇବା ଜିସୁ କିରିସ୍ତକେ ଜାନ୍‌ବାଟା ଅଇଲାନି ନ ସାର୍‌ବା ଜିବନ୍ । ^୪ ତମେ ମକେ ଜନ୍ କାମ୍‌ମନ୍ କର୍‌ବାକେ ଦେଇଆଟାସ୍, ସେଟା ମୁଇ ସାରାଇ କରି, ଏ ଦୁନିଆଇ ତମ୍ଭକେ ଡାକ୍‌ପୁଟା କରିଆଟି । ^୫ ଏ ବାବା, ଏ ଦୁନିଆ ତିଆର୍ ନ ଅଇତେ, ତମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇଲାବେଲେ, ମର୍ ଜନ୍ ଡାକ୍‌ପୁଟା ରଇଲା, ଏବେ ତମେ ରଇତେ ଆକା, ମକେ ଡାକ୍‌ପୁଟା କର୍ ।

^୬ “ଏ ଜଗତର୍ ଜନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ତମେ ମକେ ସର୍ପି ଦେଇରଇଲାସ୍, ସେମନ୍‌ର୍ ଲଗେ ମୁଇ ତମ୍ଭକେ ଜାନାଇଆଟି । ସେମନ୍ ତମର୍ ଅଇରଇଲାଇ, ଆରି ମକେ ସେମନ୍‌କେ ସର୍ପିଦେଲୁସ୍ । ସେମନ୍ ତମର୍ ବାକିଅ ମାନ୍‌ଲାଇନି । ^୭ ତମେ ମକେ ଜନ୍ ଜନ୍‌ଟା ସର୍ପି ଦେଇ ଆଟାସ୍, ସେଟାମନ୍ ସବୁ ତର୍‌ଟାନେଅନି ଆକା ଅଇଲାଆଟେ, ବଲି ଏବେ ସେମନ୍ ବୁଜିଆଟଡ୍ । ^୮ ତମେ ମକେ ଦେଇରଇବା କବର୍ ମୁଇ ସେମନ୍‌କେ ସୁନାଇଆଟି, ସେମନ୍ ସେଟା ମାନି ଆଟଡ୍ । ମୁଇ ତମର୍‌ଟାନେଅନି ଆସିଆଟି ଆରି ତମେ ମକେ ପାଟାଇଆଟାସ୍, ସେମନ୍ ଏ କାତା ସଡ୍ ବଲି ଜାନିକରି ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲାଇ ଆଟଡ୍ ।”

^୯ ମୁଇ ସେମନ୍‌ରଲାଗି ପାର୍‌ତନା କଲିନି, ଦୁନିଆର୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌ର୍ ପାଇ ପାର୍‌ତନା କରିନାଇ । ମାତର୍ ତମେ ମକେ ଜନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ଦେଇଆଟାସ୍, ସେ ଲକ୍‌ମନ୍‌ର୍ ପାଇ ପାର୍‌ତନା କଲିନି । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ତମର୍ ଲକ୍‌ମନ୍ । ^{୧୦} ଜେଡ୍‌କି ମର୍‌ଟା, ସେ ସବୁ ତମର୍‌ଟା । ଆରି ଜେଡ୍‌କି ତମର୍‌ଟା ସେ ସବୁ ମର୍‌ଟା । ଆକର୍‌ଲାଗି ଆକା ମର୍ ଡାକ୍‌ପୁଟା ଅଇଆଟେ । ^{୧୧} ଏବେ ମୁଇ ତମର୍ ଲଗେ ଆଇଲିନି, ମୁଇ ଏ ଦୁନିଆଇ ରଇନାଇ । ମାତର୍ ଏମନ୍ ରଇଲାଇନି । ସୁକଲ୍ ରଇବା ବାବା ! ତମେ ଜନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ମକେ ସର୍ପି ଦେଇଆଟୁସ୍, ତମେ ଦେଇରଇବା ନାଉର୍ ବପୁର୍ ଲାଗି ସେମନ୍‌କେ ରକିଆ କରା । ଜେନ୍ତାରି ତମେ ଆରି ମୁଇ ଗଟେକ୍ । ସେନ୍ତାରିସେ ସେମନ୍ ଗଟେକ୍ ଅଇରଇବାକେ ସାଇଜ କରା । ^{୧୨} ☆ମୁଇ ସେମନ୍‌ର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇଲା ବେଲେ ତମର୍ ନାଉର୍ ବପୁସଙ୍ଗ୍

ସେମନ୍‌କେ ରକିଆ କରିରଇଲି । ଜେନ୍ତ୍ରି କି ସେମନ୍ କାଲ୍‌କାଲ୍ ଜୁଗ୍‌ଜୁଗ୍ ପର୍‌ଫେସରରଟାନେ ଅନି ବିନେ ଅଇ ନସ୍‌ଟ ନ ଅଅଡ୍ । ଗଟେକ୍ ଲକ୍‌କେ ଚାଡି ସବୁଲକ୍‌କେ ରକିଆ କରିଆତି । ସେ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ନସ୍‌ଟ ଅଇସି ଆକା । ଜେନ୍ତ୍ରିକି ଦରମ୍ ସାସ୍‌ତରେ ଲେକା ଅଇଲାଟା ସିଦ୍ ଅଇବାର୍ ରଇଲା । ୧୩ ଏବେ ମୁଇ ତମର୍ ଲଗେ ଆଇଲିନି । ଏ ଦୁନିଆଇ ରଇଲା ବେଲେ ସେମନ୍‌କେ, ସେମନ୍‌ର୍ ମନେ ରଇବା ମର୍ ସାର୍‌ଦା ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇବାକେ, ଏ ବିସଇ କଇରଇଲି । ୧୪ ମୁଇ ସେମନ୍‌କେ ତମର୍ ବାକିଅ ସୁନାଇଆତି । ତେବର୍‌ପାଇ ଏ ଦୁନିଆ ସେମନ୍‌କେ ଗିନ୍ କଲାନି । କାଇକେ ବଇଲେ ମୁଇ ଜେନ୍ତ୍ରି ଏ ଦୁନିଆଇ ଅନି ଜାଡ୍ ଅଇଲାଟା ନଇ, ସେନ୍ତ୍ରି ସେମନ୍ ମିସା ଏ ଦୁନିଆର୍ ନଅଡ୍ । ୧୫ ତମେ ସେମନ୍‌କେ ଏ ଦୁନିଆଇଅନି ଦାରିଜା ବଲି ମୁଇ ପାର୍‌ତନା କରିନାଇ । ମାତର୍ ସଇତାନର୍ ପାନ୍ଦେ ଅନି ରକିଆ କରା ବଲି ଗୁଆରି କଲିନି । ୧୬ ମୁଇ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ଏ ଦୁନିଆର୍ ନଇ, ସେନ୍ତ୍ରି ସେମନ୍ ମିସା ଏ ଦୁନିଆର୍ ନଅଡ୍ । ୧୭ ତମର୍ ସଡ୍‌ସଙ୍ଗ୍ ସେମନ୍‌କେ ସୁକଲ୍ କରା, ତମର୍ ବାକିଅ ତା ସଡ୍ । ୧୮ ତମେ ମକେ ଜେନ୍ତ୍ରି ଏ ଦୁନିଆଇ ପାଟାଇ ଆଟାସ୍, ସେନ୍ତ୍ରାରି ମୁଇ ମିସା ସେମନ୍‌କେ ଏ ଦୁନିଆଇ ପାଟାଇଲିନି । ୧୯ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ସେମନ୍ ତମର୍‌ଟାନେ ସର୍‌ପି ଅଇବାଇ । ସେଟାର୍‌ପାଇ ମୁଇ ନିଜ୍‌କେ ତମର୍‌ତେଇ ସୁକଲ୍ ଅଇଲିନି ।

୨୦ “ମୁଇ ଅବ୍‌କା ଏ ସିସ୍‌ମନ୍‌ର ଲାଗିସେ ପାର୍‌ତନା କରିନାଇ, ମାତର୍ ଏ ଲକ୍‌ମନ୍ ଜାନାଇବା କାତାଇଅନି ଜନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ମକେ ବିସ୍‌ବାସ୍ କରବାଇ, ସେ ଲକ୍‌ମନ୍‌ର୍ ପାଇ ମିସା ପାର୍‌ତନା କଲିନି । ୨୧ ଏ ବାବା ତମେ ଜେନ୍ତ୍ରାରି ମର୍‌ଟାନେ ମିସି ଗଟେକ୍ ଅଇଆଟାସ୍, ଆରି ମୁଇ ତମର୍‌ଟାନେ ମିସିକରି ଗଟେକ୍ ଅଇଆତି । ସେନ୍ତ୍ରାରିସେ ସେମନ୍ ମିସା ସେମନ୍‌ର୍ ବିଡ୍‌ରେ ମିସିକରି ଗଟେକ୍ ଅଇ ରଇବାକେ ମୁଇ ପାର୍‌ତନା କଲିନି । ଜେନ୍ତ୍ରିକି ତମେସେ ମକେ ପାଟାଇ ଆଟାସ୍ ବଲି ଏ ଦୁନିଆ ବିସ୍‌ବାସ୍ କର । ୨୨ ଜେନ୍ତ୍ରି ତମର୍ ଡାକ୍‌ପୁଟା ମକେ ଦେଇଆଟାସ୍, ସେନ୍ତ୍ରି ସେଟା ମୁଇ ସେମନ୍‌କେ ଦେଇଆତି । ତେବେ ଆମେ ଗଟେକ୍ ଅଇରଇଲାପାରା, ସେମନ୍‌ମିସା ସେମନ୍‌ର୍ ବିଡ୍‌ରେ ଗଟେକ୍ ଅଇରଇବାଇ । ୨୩ ତମେ ଜେନ୍ତ୍ରି ମର୍‌ଟାନେ ଆଟାସ୍, ସେନ୍ତ୍ରି

ମୁଇ ମିସା ତାକର୍ ଟାନେ ରଇବି । ସେନ୍ତି ରଇଲେ ଆକା ସେମନ୍ ପୁରାପୁରୁନ୍ ଗଟେକ୍ ଅଇ ରଇବାଇ । ଏନ୍ତି ଅଇଲେ ଦୁନିଆ ଜାନ୍ସି ଜେ, ତମେ ମକେ ପାଟାଇ ଆଟାସ୍, ଆରି ମକେ ଜେନ୍ତି ଆଲାଦ୍ କଲାସ୍ନି, ସେମନ୍କେ ମିସା ସେନ୍ତିସେ ଆଲାଦ୍ କଲାସ୍ନି ।”

^{୨୪} ଏ ବାବା, ତମେ ମକେ ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍କେ ଦେଇଆଟାସ୍, ମୁଇ ଜନ୍ ଜାଗାଇ ରଇବି, ସେମନ୍ ମିସା ମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଅଡ୍ ବଲି ମନ୍ କଲିନି । ତେବେ ମକେ ଦେଇରଇବା ଡାକ୍ପୁଟା ସେମନ୍ ଦେକ୍ବାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ତମେ ଏ ଦୁନିଆ ତିଆର୍ କର୍ବା ଆଗତୁସେ ମକେ ଆଲାଦ୍ କରିଆଟାସ୍ । ^{୨୫} ଏ ଦରମର୍ ବାବା, ଏ ଦୁନିଆ ତମ୍କେ ନାଜାନେ, ମାତର୍ ମୁଇ ତମ୍କେ ଜାନିଆତି । ଆରି ତମେସେ ମକେ ପାଟାଇଆଟାସ୍ ବଲି ସିସ୍ମନ୍ ଜାନିଆଟଡ୍ । ^{୨୬} ମୁଇ ସେମନ୍କେ ତମର୍ ବିସଇ ଜାନାଇ ଆତି, ଆରି ସବୁ ବେଲେ ଜାନାଇତେରଇବି । ତେବେ ମର୍ଲାଗି ସେମନ୍ ତମର୍ ଆଲାଦ୍ ଏତାଇବାଇ ଆରି ମୁଇ ସେମନ୍ର୍ ମନ୍ ବିତ୍ରେ ରଇବି ।

୧୮

ଜିସୁ ବନ୍ଦି ଅଇଲା

(ମାତିଉ ୨୬:୪୭-୫୬; ମାର୍କ ୧୪:୪୩-୫୦; ଲୁକ୍ ୨୨:୪୭-୫୩)

^୧ ଜିସୁ ଏ ପାରତନା ସାରାଇକରି ନିଜର୍ ସିସ୍ମନ୍ର୍ ସଙ୍ଗ୍ କିଦ୍‌ରଣ୍ ନାଉର୍ ଜଲା ସେପାଟର୍ ଜାଗାଇ ଗାଲା । ତେଇ ଗଟେକ୍ ବାଡ୍ ରଇଲା, ଜିସୁ ଆରି ତାର୍ ସିସ୍ମନ୍ ସେ ବାଡେ ପୁରଲାଇ । ^୨ ଜନ୍ ଜିଉଦା କି ଜିସୁକେ ସତ୍‌ରୁମନ୍କେ ସର୍ପିଦେଲା, ସେ ମିସା ସେ ଜାଗା ଜାନି ରଇଲା । କାଇକେବଇଲେ ଜିସୁ ତାର୍ ସିସ୍ମନ୍ର୍ ସଙ୍ଗ୍ ସେ ବାଡେ କେତେ ତର୍ ଜାଇରଇଲା । ^୩ ସେଟାର୍ ପାଇ ଜିଉଦା ରମିୟ୍ ସନିଅମନ୍ର୍ ଗଟେକ୍ ଦଲ୍, ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ପାରୁସିମନ୍ ପାଟାଇ ରଇବା ମନ୍ଦିର୍ ଜାଗୁଆଲ୍‌ମନ୍କେ ଦାରି, ସେ ବାଡେ କେଟ୍‌ଲା । ସେମନ୍ ଆଡ୍‌ଆଡିଆର୍, ଲାତର୍ ଆରି ଜଇଉମ୍‌ଲା ଦାରିକରି ତେଇ ଆଇଲାଇ । ^୪ ସେବେଲା କାଇ କାଇ ଗଟ୍‌ନାମନ୍ ଗଟ୍‌ସି, ସେଟା ସବୁ ଜିସୁ ଜାନିକରି ଆଗତୁ ଗାଲା ଆରି ସେମନ୍କେ “ତମେ କାକେ କଜଲାସ୍ନି ?” ବଲି ପାଟାରଲା ।

୫ “ନାଜରିତ୍ରିୟ ଜିସୁକେ କଜ୍ଜୁନି ।” ସେମନ୍ କଇଲାଇ ।

“ମୁଇସେ ଜିସୁ ।” ବଲି ସେମନ୍‌କେ କଇଲା ।

ବିସ୍‌ବାସେ ବିସ୍ ଦେଉ ଜିଉଦା ମିସା ସେ ଲକ୍‌ମନର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଚିଆଅଇରଇଲା । ୬ ଜିସୁ ଜେଡେବେଲା “ମୁଇ ଆକା ସେ ଲକ୍ ।” ବଲି ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, ସେ ଲକ୍‌ମନ୍ ପଚେ ଗୁଚିଜାଇ ତଲେ ଅଦରଲାଇ । ୭ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ ଆରିତରେକ୍ ପାଚାରଲା, “ତମେ କାକେ କଜ୍ଜୁଲାସ୍‌ନି ?” ସେମନ୍ କଇଲାଇ, “ଆମେ ନାଜରିତ୍ରିୟ ଜିସୁକେ କଜ୍ଜୁନି ।”

୮ ଜିସୁ କଇଲା, “ମୁଇ ଆକା ସେ ଲକ୍ ବଲି ତମ୍‌କେ କଇଲି । ତମେ ଜଦି ମକେ କଜ୍ଜୁଲାସ୍‌ନି ବଇଲେ ଏ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ଚାଡ଼ିଦିଆସ୍ ।” ୯ ଜେନ୍ତ୍ରିକି ସେ ଆଗତ୍ତୁ କଇରଇଲା ବାକିଅ ସିଦ୍ ଅଇସି, ବାବା ତମେ ମକେ ଜନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ଦେଇଆଚାସ୍, ସେମନର୍ ବିତ୍‌ରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍‌କେ ମିସା ଆଜାଇ ନାଇ ।

୧୦ ସିମନ୍ ପିତରର୍ ଆତେ ଗଟେକ୍ କାଣ୍ଡା ରଇଲା । ସେ କାଣ୍ଡା ବାର୍‌କରାଇ ବଡ଼ ପୁଜାରିର୍ ଗତିଦାଙ୍ଗ୍‌ଡାର୍ ଉଜା କାନ୍ ଚିଡ଼ତେ ମାରଲା । ସେ ଗତିଦାଙ୍ଗ୍‌ଡାର୍ ନାଉଁ ମାଲକ୍ । ୧୧ ☆ମାତର୍ ଜିସୁ ପିତର୍‌କେ କଇଲା, “ତର୍ କାଣ୍ଡା ଜାଗ୍‌ରଡ଼ କରି କଲ୍ ବିତ୍‌ରେ ପୁରାଇ ସଙ୍ଗାଇ ଦେସ୍ । ମର୍ ବାବା ପର୍‌ମେସର୍ ମକେ ଜନ୍ ଦୁକ୍‌କସ୍‌ଟ ପାଇବାକେ ପାଟାଇ ଆଚେ, ସେଟା ମୁଇ ନ ପାଇ କି ?”

ଆନାର୍ ମୁଆଟେ ଜିସୁ

୧୨ ତାର୍ ପଚେ ରମିୟ୍ ସନିଅମନ୍, ସନିଅ ମନର୍ ମୁକିଅ ନେତାମନ୍ ଆରି ମନ୍ଦିର୍ ଜାଗୁଆଲ୍‌ମନ୍ ଜିସୁକେ ଦାରି ବାନ୍‌ଲାଇ । ୧୩ ଆରି ତାକେ ବାନ୍ଦିକରି ପର୍‌ଡୁମ୍ କାୟାପାର୍ ସାଡ଼ରା ଆନାର୍ ଲଗେ ନେଲାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ଆନା ସେ ବରସର୍ ବଡ଼ ପୁଜାରି ରଇଲା । ୧୪ ☆ଏ କାୟାପାସେ ଆଗତ୍ତୁ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍‌କେ, ସବୁ ଲକ୍‌ର୍ ପାଇ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମର୍‌ବାଟା ଗଟେକ୍ ମଙ୍ଗଲର୍ ବିସଇ ବଲି କଇରଇଲା ।

☆ ୧୮:୧୧ ୧୮:୧୧ ମାତିଉ ୨୭:୩୯; ମାର୍କ ୧୪:୩୭; ଲୁକ୍ ୨୨:୪୨ ☆ ୧୮:୧୪ ୧୮:୧୪
 ଜଅନ୍ ୧୧:୪୯,୫୦

ପିତର ଜିସୁକେ ନାଜାନି ବଲି କଇବାଟା

(ମାତିଉ ୨୬:୨୯-୩୦; ମାର୍କ ୧୪:୨୪-୨୮; ଲୁକ ୨୨:୫୫-୫୭)

୧୫ ସିମନ୍ ପିତର ଆରି ଗଟେକ୍ ବିନ୍ ସିସ୍ ଜିସୁର ପତେ ପତେ ଜାଇତେ ରଇଲା । ବିନ୍ ସିସ୍ ବଡ଼ ପୁଜାରିକେ ଜାନି ରଇଲା । ସେଟାରପାଇ ଜିସୁର ସଙ୍ଗ୍ ବଡ଼ ପୁଜାରିର୍ ଡାଣ୍ଟେ ପୁରଲା । ୧୬ ମାତର ପିତର ବାଇରର୍ ତିଆଗତିଲଗେ ଚିଆଅଇ ରଇଲା । ବଡ଼ ପୁଜାରିକେ ଜାନିରଇଲା ସିସ୍ ଡାଣ୍ଟେ ବାଉଡି ଆସି ଡାଣ୍ଟର୍ ତିଆଗତି ଲଗେ ଜାଗିରଇଲା । ଗତିଦାଙ୍ଗ୍ତିକେ କଇକରି ପିତରକେ ବିତ୍ତରେ ଡାକିନେଲା । ୧୭ ସେ ତିଆଗତି ଜାଗି ରଇଲା ଗତିଦାଙ୍ଗ୍ତି ସେବେଲା ପିତରକେ ପାଚାରୁଲା, “ତୁଇ ମିସା ଏ ଲକ୍ମନର୍ ବିତ୍ତରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ନଉଁସ୍ କି ?”

ପିତର କଇଲା “ମୁଇ ତାର୍ ଲକ୍ ନଇ ।” ୧୮ ସିଡ଼ କଲାଜେ ଗତିଦାଙ୍ଗ୍ତାମନ୍ ଆରି ଜାଗୁଆଲ୍ମନ୍ ଜଇଲାଗାଇକରି ଚାରିବେଡ଼ି ଚିଆଅଇ ଜଇ ଚେକ୍ତେ ରଇଲା । ପିତର ମିସା ସେମନର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଚିଆଅଇକରି ଜଇଚେକ୍ତେ ରଇଲା ।

ଜିସୁକେ ବଡ଼ ପୁଜାରିମନର୍ ପରସନ୍

(ମାତିଉ ୨୬:୫୯-୬୬; ମାର୍କ ୧୪:୫୫-୬୪; ଲୁକ ୨୨:୬୪-୭୧)

୧୯ ଏଡ଼କି ବିତ୍ତରେ ବଡ଼ ପୁଜାରି ଜିସୁର ସିସମନର୍ ବିସଇ ଆରି ଜିସୁ ସିକାଇଦେଲା ବିସଇ ସେମନକେ ପାଚାର୍ବାର୍ଦାରଲା । ୨୦ ଜିସୁ ସେମନକେ କଇଲା, “ମୁଇ ସବୁବେଲେ ଲକ୍ମନର୍ ଜାନତେ ସିକାଇତେ ରଇଲି । ଆରି ଜିଉଦି ଲକ୍ମନର୍ ଉପାସନା ଗରେ ଆରି ମନ୍ଦିର୍ତେଇ ସବୁ ଜିଉଦି ଲକ୍ମନର୍ ରୁଣ୍ଡିରଇଲା ବେଲେ ସେମନକେ ସିକାଇଲିଆତି । କାଇଟାମିସା ଲୁଚ୍ତେ କଇନାଇ । ୨୧ ଏନ୍ତ୍ର ବଇଲେ କାଇକେ ମକେ ପାଚାରୁଲୁସନି ? ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍ ମୁଇ କଇଲା କାତା ସୁନିଆଚଡ଼, ସେ ଲକ୍ମନକେ ପାଚାର୍ । ମୁଇ ଜାଇଜାଇଟା କଇଲିଆତି, ସେଟା ସେମନ୍ ଜାନିଆଚଡ଼ ।”

୨୨ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇବା ବେଲେ ଜିସୁର ଲଗେ ଚିଆଅଇରଇଲା ଜାଗୁଆଲ୍ମନ୍ ବିତ୍ତରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜିସୁକେ ଗଟେକ୍ ଚାପଡା ମାରି କଇଲା, “ତୁଇ ବଡ଼ ପୁଜାରିକେ ଏନ୍ତାରି କାତା ଅଇଲୁସନି ?”

୨୩ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା “ମୁଇ ଜଦି ବୁଲ୍ କାତା କଇରଇଲେ, ସବୁର୍ ମୁଆଟେ ମର୍ ବୁଲ୍ ଦେକାଆ, ମୁଇ ସଡ଼କାତା କଇଲିନି ବଇଲେ, ମକେ କାଇକେ ମାର୍ଲୁସନି ?” ୨୪ ତାର୍ପଟେ ଆନାନ୍ ଜିସୁକେ ବାନ୍ନେସେ ବଡ଼ ପୁଜାରି କାୟାପାର୍ ଲଗେ ପାଟାଇଦେଲା ।

ପିତର୍ ଜିସୁକେ ଆରି ତରକେ ନାଜାନି ବଲି କଇଲା
(ମାତିଉ ୨୬:୭୧-୭୫; ମାର୍କ ୧୪:୬୯-୭୨; ଲୁକ୍ ୨୨:୫୮-୬୨)

୨୫ ସିମନ୍ ପିତର୍ ଟିଆଅଇ ଜଇଚେକ୍‌ବା ବେଲେ ବିନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ତାକେ ପାଟାରଲାଇ, “ତୁଇ ମିସା ଏ ଲକର୍ ସିସ୍‌ମନ୍‌ର୍ ବିଡ଼ରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ନଉଁସ୍ କି ?” ମାତର୍ ପିତର୍ କଇଲା,

“ନାଇ ମୁଇ ତାର୍ ସିସ୍ ନଇ ।”

୨୬ ବଡ଼ ପୁଜାରିର୍ ଗଡ଼ିଦାଙ୍ଗ୍‌ତାମନ୍‌ର୍ ବିଡ଼ରେଅନି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଜାକେ କି ପିତର୍ କାନ୍ କାଟିପାକାଇରଇଲା, ସେ ତାର୍ ସଙ୍ଗ୍ କଇଲା, “ସେ ବାଡେ ମୁଇ ତକେ ତାର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇଲାଟା ଦେକି ରଇଲି ।”

୨୭ ପିତର୍ ଆରି ତରେକ୍ କଇଲା “ନାଇ ମୁଇ ତାକେ ମୁଲ୍‌କେ ନାଜାନି ।” ସମାନ୍ ସେଡ଼କି ଦାପ୍‌ରେ କୁକ୍‌ତା ଡାକ୍‌ଲା ।

ପିଲାତର୍ ଲଗେ ଜିସୁକେ ନେଲାଇ /
(ମାତିଉ ୨୭:୧-୨, ୧୧-୧୪; ମାର୍କ ୧୫:୧-୫; ଲୁକ୍ ୨୩:୧-୫)

୨୮ ତାର୍ ପଟେ ଜିସୁକେ କାୟାପାର୍ ଗରେଅନି ରମିୟ୍ ସର୍କାର୍ ପିଲାତର୍‌ଡେଇ ଦାରିଗାଲାଇ । ସେଟା କୁକ୍‌ତା ତାକେ ଅଇରଇଲା । ଆରି ଜିସୁକେ ନିନ୍ଦା କର୍‌ବା ଲକ୍‌ମନ୍ ନିଜ୍‌କେ ଅସୁକଲ୍ ଅଇବାର୍ ଅଇସି ବଲିକରି ବିଡ଼ରେ ଜାଅଡ଼ନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ନିସ୍‌ତାର୍ ପରବର୍ ବଜିର୍ ପାଇ ବଲି ସେମନ୍ ଅସୁକଲ୍ ଅଇବାକେ ମନ୍ ନ କର୍‌ଡେରଇଲାଇ । ୨୯ ଡେବେ ରମିୟ୍ ସର୍କାର୍ ପିଲାଡ଼, ବାଇରେ ଆସିପାଟାରଲା, “ଏ ଲକର୍ ବିରୁଦେ ତମର୍ କାଇ ଦାବି ଆନିଆଟାସ୍ ?”

୩୦ ସେ ଲକ୍‌ମନ୍ ପିଲାଡ଼କେ କଇଲାଇ, “ଏ ଲକ୍ ଜଦି ବୁଲ୍ କାମ୍ କରି ନ ରଇଲେ, ଆମେ ତମର୍ ଲଗେ ନ ଆନ୍‌ତୁ ।”

୩୧ ସେଡ଼କି ବେଲା ପିଲାଡ଼ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ତମେ ତାକେ ଦାରିଜାଇକରି ତମର୍ ନିୟ୍‌ମ୍ ଇସାବେ ବିଚାର୍ କରା ।” ଜିଉଦି

ନେତାମନ୍ କଇଲା, “ଗଟେକ୍ ଲକ୍ଷକେ ମରନ୍ ଡଣ୍ଡ ଦେବାଟା ରମିୟ ସରକାରକେ ସେ ଆଟେ । ଜିଉଦି ଲକ୍ଷମନ୍ କାକେମିସା ମରନ୍ ଡଣ୍ଡ ଦେବାକେ ଆମର୍ ଅଦିକାର୍ ନାଇ ।” ୩୨ ✨ଜିସୁ କେନ୍ତାରି ଅଇ ମର୍ବାକେ ଗାଲାନ୍ ସେ ବିସଇ ନେଇକରି ଜନ୍ କାତା କଇରଇଲା ସେ କାତା ସିଦ୍ଧଅଇବାକେ ଏନ୍ତି ଅଇଲା ।

୩୩ ପିଲାଡ୍ ଆରି ତରେକ୍ ମେଡ୍ ବିଡ୍ରେ ବାଉଡି ଜାଇକରି, ଜିସୁକେ ଡାକି ପାଟାରଲା, “ତୁଇ କାଇ ଜିଉଦି ମନର୍ ରାଜା କି ?”

୩୪ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ କାଇ ଏଟା ନିଜର୍ଗାନେଅନିସେ କଇଲୁସନ୍, କି ବିନ୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ତକେ କଇଲାଜେ କଇଲୁସନ୍ ?”

୩୫ ପିଲାଡ୍ ପର୍ସନ୍ କଲା, “ମୁଇ ଗଟେକ୍ ଜିଉଦି ଲକ୍ଷ ବଲି ବାବ୍ଲୁସନ୍ କି ? ତର୍ ନିଜର୍ ଲକ୍ଷମନ୍ ଆରି ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ତକେ ମର୍ଗାନେ ସର୍ପି ଦେଇ ଆଟଡ୍ । ତୁଇ କାଇ ବୁଲ୍ କରିଆଟୁସ୍ ?” ୩୬ ଜିସୁ କଇଲା “ମର୍ ରାଇଜ୍ ଏ ଦୁନିଆର୍ ରାଇଜ୍ପାରା ନଏ । ଜଦି ମର୍ ରାଇଜ୍ ଏ ଦୁନିଆର୍ ରାଇଜ୍ ପାରା ଅଇତା, ସେନ୍ତାଆଲେ ମର୍ ସିସମନ୍ ମର୍ବାଟେ ଅଇ ହୁଇଦ୍ କର୍ତାଇ । ଆରି ମକେ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ର୍ ଟାନେ ସର୍ପି ନ ଦେଇତାଇ । ମାତର୍ ମର୍ ରାଇଜ୍ ଏ ଦୁନିଆର୍ ରାଇଜ୍ପାରା ନଏ ।” ୩୭ ସେବେଲେ ପିଲାଡ୍ ତାକେ ପାଟାରଲା, “ଏନ୍ତି ବଇଲେ ତୁଇ କାଇ ଗଟେକ୍ ରାଜା ନଉସ୍ କି ?” ଜିସୁ କଇଲା, “ତୁଇସେ ମକେ ରାଜା ବଲି କଇଲୁସନ୍ । ମୁଇ ସଡ୍ ବାଟେ ସାକି ଦେବାକେ ଆକା ଜନମ୍ କରି, ଏ ଦୁନିଆଇ ଆସିଆଟି । ଜନ୍ଲକ୍ଷମନ୍ ସଡ୍ କଇଲାଇନି, ସେମନ୍ସେ ମର୍ କାତା ସୁନ୍ବାଇ ।”

୩୮ ପିଲାଡ୍ ଜିସୁକେ କଇଲା “ଏନ୍ତି ବଇଲେ ସଡ୍ ବିସଇ କାଇଟା ?” ପଟେ ସେ ଡାଣ୍ଡେ ବାରଇ କରି ଜିଉଦି ନେତାମନ୍କେ କଇଲା, “ଏ ଲକ୍ଷର୍ଗାନେ ଡଣ୍ଡ ଦେବା ଏଡ୍କି କାଇ ଦସ୍ ଦେକିନାଇ ।

ଜିସୁକେ ମରନ୍ ଡଣ୍ଡ ପାଇ ଆଦେସ୍ ଆଇଲା

(ମାତିଜ ୨୭:୧୫-୩୧; ମାର୍କ ୧୫:୬-୨୦; ଲୁକ୍ ୨୩:୧୩-୨୫)

୩୯ “ତମର୍ ରିଡିନିଡି ଇସାବେ ନିସ୍ତାର ପରର୍ ବେଲେ ଗଟେକ୍ ବନ୍ଦି ଲକ୍ଷକେ, ମୁଇ ମୁକ୍ଲାଇବାର୍ ଆଟେ । ତେବର୍ ପାଇ ତମର୍

✨ ୧୮:୩୨ ୧୮:୩୨ ଜଅନ୍ ୩:୧୪;୧୨:୩୨

ଜିଉଦିମନର ରାଜା ଜିସୁକେ ମୁଇ ମୁକ୍ତଲାଇ ଦେବି । ଏଟା ତମେ ମନକଲାସ୍ତନି କି ?” ୪୦ ମାତର ଲକ୍ମନ ଆଉଲିଅଇକରି କଇଲାଇ, “ନାଇ ଏ ଲକ୍ମନେ ନାଇ, ମାତର ବାରବାକେ ମୁକ୍ତଲାଇ ଦିଆସ୍ ।” ଏ ବାରବାକେ ଗଟେକ୍ ତାକୁ ଲକ୍ ରଇଲା ।

୧୯

୧ ତାର ପତେ ପିଲାଡ଼ ଜିସୁକେ ନେଇ କରତା ସଙ୍ଗ୍ ମାରା ବଲି ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ୨ ସନିଅମନ୍ କାଟାର ମୁକୁଟ୍ ତିଆର୍ କରି ଜିସୁର୍ ମୁଣ୍ଡେ ପିନ୍ଧାଇଲାଇ ଆରି ଜାମ୍ବଲି ରଙ୍ଗର୍ ପଟିଆ ଗାଗ୍ତେ ପିନ୍ଧାଇଦେଲାଇ । ୩ ସେମନ୍ ଜିସୁର୍ ଲଗେ ଆସିକରି କଇଲାଇ “ଏ ଜିଉଦିମନର ରାଜା ଜୁଆର୍ ! ତୁଇ ବେସି ବରସ୍ ବର୍ତ୍ !” ବଲି ତାକେ ଚାପଡ଼ ଚାପଡ଼ ମାରୁଲାଇ ।

୪ ପିଲାଡ଼ ଆରି ତରେକ୍ ତାଣ୍ଡେ ବାରଇକରି ରୁଣ୍ଡିରଇଲା ଲକ୍ମନକେ କଇଲା, “ଦେକା, ଏବେ ମୁଇ ତାକେ ଦସି କରବାକେ କାଇ ବୁଲୁକଲାଟା ମିଲେନାଇ । ଏଟାରପାଇ ତମର୍ ଲଗେ ଆନ୍ଦି । ଜେଡ଼ିକି ତମେ ଜାନ୍ବାର୍ ଆତେ ।” ୫ ସେବେଲା ଜିସୁ କାଟାର ମୁକୁଟ୍ ଆରି ଜାମ୍ବଲି ରଙ୍ଗର୍ ପଟିଆ ପିନ୍ଧି ତାଣ୍ଡେ ଆଇଲା । ପିଲାଡ଼ ସେମନ୍କେ କଇଲା, “ଏଦେ ଦେକା ! ଏଦେ ସେ ଲକ୍ !”

୬ ତାକେ ଦେକଲା ଦାପରେ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ଆରି ମନ୍ଦିର୍ ଜାଗୁଆଲ୍ମନ ଆଉଲିଅଇକରି କଇଲାଇ, “ତାକେ କୁରୁସେ ଚଗାଆ ! ତାକେ କୁରୁସେ ଚଗାଆ !” ବଲି । ପିଲାଡ଼ କଇଲା, “ତମେ ତାକେ ନେଇକରି କୁରୁସେ ଚଗାଆ, କାଇକେ ବଇଲେ, ମୁଇ ତାରଟାନେ କାଇ ବୁଲୁ ମିସା ଦେକିନାଇ ।”

୭ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍ ତାକେ କଇଲାଇ, “ଆମର୍ ଗଟେକ୍ ନିୟମ୍ ଆତେ । ସେ ନିୟମ୍ ଇସାବେ ଏ ମରବାର୍ ଆତେ ଆକା । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ନିଜେ ମୁଇ ପର୍ମେସରର୍ ପିଲା ବଲି ଦାବି କଲାଆତେ ।”

୮ ତେଇ ପିଲାଡ଼ ଏ କାତା ସୁନିକରି ଅଦିକ୍ ଡରିଗାଲା । ୯ ପିଲାଡ଼ ଜିସୁକେ ଆରିତରେକ୍ ତାର୍ ମେଡେ ବାଉଡାଇ ନେଇ ପାଟାରଲା, “ତୁଇ କଡ଼ିଅନି ଆସିଆରୁସ୍ ?”

ମାତର ଜିସୁ ତାକେ ପଦେକ୍ ମିସା କଏନାଇ । ୧୦ ସେବେଲାଇ ପିଲାଡ଼ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ କାଇ ମର୍ ସଙ୍ଗ୍ କାତା ନ ଅଉସ୍ କି ? ତକେ ମୁକ୍ଲାଇବାର୍ ମର୍ ଅଦିକାର୍ ଆଚେ ଆରି କୁରସେ ଚଗାଇବାର୍ ମିସା ମର୍ ଅଦିକାର୍ ଆଚେ । ଏଟା ତୁଇ ନାଜାନୁସ୍ କି ?”

୧୧ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ପର୍ମେସର୍ ତକେ ଦେଲାକେସେ ମର୍ ଉପ୍ରେ ତର୍ ଅଦିକାର୍ ଆଚେ, ମାତର୍ ତର୍ଗାନେ ମକେ ଜେ ସର୍ପି ଦେଲାଆଚେ, ତାର୍ ପାପ୍ ଅଦିକ୍ ଜବର୍ ।” ୧୨ ଏ କାତା ସୁନି ପିଲାଡ଼ ଜିସୁକେ ମୁକ୍ଲାଇବାକେ ଚେସ୍ଟା କଲା । ମାତର୍ ଜିଉଦି ଲକ୍ମନ୍ ଆଉଲିଅଇ କଇଲା, “ତୁଇ ଜଦି ଆକେ ମୁକ୍ଲାଇସୁ ବଇଲେ, ସମ୍ଭାର୍ଟର୍ ମଇତର୍ ନଉସ୍ । ଜେ ନିଜକେ ରାଜା ବଲି ଦାବି କର୍ସି, ସେ ତାର୍ ବିରଦେ କଇଲାନି ।”

୧୩ ପିଲାଡ଼ ଜିଉଦି ନେତାମନର୍ଗାନେଅନି ଏ କାତା ସୁନିକରି ଜିସୁକେ ବାର୍କରାଇ ଆନି ପାକ୍ନାଇ ତିଆର୍ ଅଇରଇଲା ବିଚାର୍ କର୍ବା ମଣ୍ଡପେ ବସଲା । ଜନଗାକି ଇବ୍ରୁ ବାସାଇ ଗବ୍‌ବତା ବଲି କଇବାଇ । ୧୪ ସେଦିନେ ନିସ୍ତର୍ ପରବର୍ ପାଇ ତିଆର୍ ଅଇବା ଦିନ୍ ରଇଲା । ସେଟା ସେଦିନର୍ ଆଡ଼ବେଲାଇ ଅଇ ଆଇତେ ରଇଲା । ଆରି ପିଲାଡ଼ ଜିଉଦିନେତାମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଏଦେ ଦେକା ! ତମର୍ ରାଜା !”

୧୫ ସେବେଲାଇ ଜିଉଦି ଲକ୍ମନ୍ ଆଉଲିଅଇ କଇଲା “ତାକେ ମରାଆ !

“ତାକେ ମରାଆ ! କୁରସେ ଚଗାଆ !” ପିଲାଡ଼ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା,

“ମୁଇ ତମର୍ ରାଜାକେ କୁରସେ ଚଗାଇବି କି ?” ଏଟା ସୁନି ମୁକ୍ତିଅ ପୁଜାରିମନ୍ କଇଲା, “ସମ୍ଭାର୍ଟକେ ଚାଡ଼ିକରି ଆମର୍ ଆରି କେ ରାଜା ନାଇ ।”

୧୬ ସାରାସାରି ପିଲାଡ଼ ଜିସୁକେ ସେମନ୍‌ର୍ ମନ୍ କଲା ଇସାବେ କୁରସେ ଚଗାଇ ମରାଇବାକେ ସର୍ପିଦେଲା । ତାପ୍‌ପଚେ ସନିଅମନ୍ ଜିସୁକେ ଦାରିଗାଲା ।

ଜିସୁକେ କୁରସେ ଚଗାଇଲା

(ମାତିଉ ୨୭:୩୨-୪୪; ମାର୍କ ୧୫:୨୧-୩୨; ଲୁକ୍ ୨୩:୨୭-୪୩)

୧୭ ଜିସୁ ତାର ନିଜର କୁରସ ବଇକରି ନଅରର ବାଇରେ ରଇବା କାପାଲ ନାଉଁର ଜାଗାଇ ଗାଲା । ଏବ୍ରି ବାସାଇ ସେ ଜାଗାକେ ଗଲ୍‌ଗାତା ବଲି କଇବାଇ । ୧୮ ତେଇ ସେମନ୍ ଜିସୁକେ କୁରସେ ତଗାଇଲାଇ । ତାର ସଙ୍ଗ ଦୁଇ ଲକ୍‌କେ ମିସା କୁରସେ ତଗାଇଲାଇ । ଦୁଇ ଲକ୍‌କେ ଦୁଇବାଟେ ତଗାଇ ଜିସୁକେ ମଜାଇ କଲାଇ । ୧୯ ଆରି ପିଲାଡ଼ ନିଜେ ଗଟେକ୍ ବରଡ଼ ଲେକି କୁରସେ ଅଲାଇବାକେ ଆଦେସ୍ ଦେଲା । ସେ ବରଡ଼ତେଇ ନାଜରିତିୟ୍ ଜିସୁ, ଜିଉଦିମନର୍ ରାଜା ବଲି ଲେକିରଇଲା । ୨୦ ଜିସୁକେ ଜନ୍ ଜାଗାଇ କୁରସେ ତଗାଇ ରଇଲାଇ, ସେଟା ଗଡେ ଅନି ବେସି ଦୁର୍ ନ ରଇଲା । ସେ ବରଡେ ଏବ୍ରି ବାସାଇ, ଲାଟିନ୍ ବାସାଇ ଆରି ଗିରିକ୍ ବାସାଇ ଲେକାଅଇରଇଲା । ବେସି ଲକ୍‌ମନ୍ ତେଇ ଲେକ୍‌ଲାଟା ପଡ଼ଲାଇ । ୨୧ ସେବେଲା ଜିଉଦିମନର୍ ମୁକିଅ ପୁଜାରିମନ୍ ପିଲାଡ଼କେ କଇଲାଇ “ଜିଉଦିମନର୍ ରାଜା ବଲି ନ ଲେକି, ସେ ନିଜେ ମୁଇ ଜିଉଦିମନର୍ ରାଜା ବଲି କଇଲା ପାରା ଲେକ୍ ।”

୨୨ ପିଲାଡ଼ କଇଲା “ନାଇ ମୁଇ ଜନ୍‌ଟା ଲେକ୍‌ଲି ଆତି ସେଟା ଆରି ନ ବାଦ୍‌ଲାଇ ।”

୨୩ ଜିସୁକେ କୁରସେ ତଗାଇଲା ପଟେ, ଚାର୍‌ଟା ସନିଅମନ୍ ତାର ପଟିଆ ନେଇ ଚାରି ବାଗ୍ କଲାଇ । ସବୁ ସନିଅମନ୍‌କେ ଗଟେକ୍ ଗଟେକ୍ ବାଗ୍ ମିଲ୍‌ଲା । ସେମନ୍ ଜିସୁ ଉପରେ ପିନ୍‌ବା ବସ୍‌ତର୍ ମିସା ବେଟ୍‌ଲାଇ । ସେ ବସ୍‌ତର୍ ସିଲାଇ ନ ଅଇ ଉପରେଅନି ତଲେ ଜାକ ଗଟେକ୍‌ସେ ରଇଲା । ୨୪ ସେଟାର୍‌ପାଇ ସେମନ୍ ନିଜର୍ ନିଜର୍ ବିଡ଼ରେ କାତା ଅଇଲାଇ । “ଆମେ ଏ ପଟିଆ ନ ଚିରିକରି ଏଟା କାକେଅଇସି ବଲି ଜାନ୍‌ବାକେ କେଡ଼ ପୁଟାଉଁ ।” ଜେନ୍‌ଟିକି ସାସ୍‌ତରେ ଲେକାଅଇଲା କାତା ସିଦ୍ ଅଇବାକେ ଏନ୍ତି ଅଇଲା । “ମର୍ ପଟିଆ ସେମନ୍ ନିଜର୍ ନିଜର୍ ବିଡ଼ରେ ବାଟା କଲାଇ, ଆରି ମୁଇ ପିନ୍‌ବା ପଟିଆର୍ ପାଇ କେଡ଼ପୁଟାଇଲାଇ ।” ସେଟାସେ ସନିଅମନ୍ କଲାଇ । ୨୫ ଜିସୁର୍ କୁରସ ଲଗେ ତାର ଆୟା ମରିୟ୍‌ମ୍, ତାର ଆୟାର୍ ବଇନି, କଲ୍‌ପାର୍ ମାଇଜି ମରିୟ୍‌ମ୍ ଆରି ମଗ୍‌ଦଲିନି ମରିୟ୍‌ମ୍ ଟିଆଅଇ ରଇଲାଇ । ୨୬ ଜିସୁ ବେସି ଆଲାଦ୍ କର୍‌ବା ଗଟେକ୍ ସିସ୍ ତାର୍ ମାଆର୍ ଲଗେ ଟିଆ ଅଇରଇଲାଟା ଦେକି ଜିସୁ ତାର୍ ମାକେ କଇଲା, “ଏଦେ

ଦେକା ! ତର ପଅ !”

୨୭ ତାର ପତେ ସେ ସିସକେ କଇଲା “ଏଦେ ଦେକା ! ତର ଆୟା !” ସେଦିନେ ଅନି ସେ ସିସ୍ ଜିସୁର୍ ମାକେ ନିଜର୍ ଗରେ ଡାକିନେଲା ।

ଜିସୁର୍ ମରନ୍

(ମାତିଉ ୨୭:୪୫-୫୬; ମାର୍କ ୧୫:୩୩-୪୧; ଲୁକ୍ ୨୩:୪୪-୪୯)

୨୮ ଏଡକି ବିତ୍ତରେ ଜିସୁ ସବୁ ବିସଇ ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇଲାଟା ଜାନିପାରଲା, ମାତର୍ ସାସତରର୍ ବବିସଡ୍ କାତା ପୁରା କରବାପାଇ ସେ କଇଲା “ମକେ ସସ୍ କଲାନି ।”

୨୯ ତେଇ ଗଟେକ୍ ନକିଟାନେ ଚପୁରା ଅଙ୍ଗୁର୍ ରସ୍ ରଇଲା । ସନିଅମନ୍ ଗଟେକ୍ ସୁତାର୍ ଗରଣ୍ଡା ଚବାଲୁଲା ଆରି ତେଙ୍ଗ୍ ସୁଲୁଡାଙ୍ଗ୍ ଟିପେ ବାନ୍ଦି ଜିସୁର୍ ଟଣ୍ଡଲଗେ ଲାମାଇଦେଲାଇ । ୩୦ ଜିସୁ ସେଟା କାଇକରି “ସାରିଗାଲାବେ ! ” ବଲି କଇଲା । ଏଡକି କଇକରି ତାର ଆଡ଼ମା ସର୍ପିଦେଲା ।

ଜିସୁକେ ପାଞ୍ଜିରା ତଲେ କାଁଚିଲାଇ

୩୧ ସେଦିନ୍ ନିସ୍ତାତ୍ ପରବର୍ ନିଉଡା ଦିନ୍ ରଇଲାଜେ, ମଲା ଗାଗଡ୍ କୁରସ୍ ଉପ୍ରେ ନ ରଏ, କାଇକେବଇଲେ ସେ ଦିନ୍ ବିସ୍ତ୍ରାମ୍ବାରର୍ ସୁକଲ୍ ଦିନ୍ ରଇଲା । ସେଟାର୍ପାଇ କୁରସେ ରଇବା ତିନ୍ଲକର୍ ଗଡ୍ ବାଙ୍ଗାକରି ବିନ୍ ଜାଗାଇ ନେଅଡ୍ ବଲି ଜିଉଦିଲକ୍ମନ୍ ପିଲାଡକେ ଗୁଆରି କଲାଇ । ୩୨ ସେଟାର୍ପାଇ ସନିଅମନ୍ ଜାଇ ଜିସୁର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଚଗାଇଅଇରଇବା ଆରି ଦୁଇଲକର୍ ଗଡ୍ ବାଙ୍ଗାକଦେଲାଇ । ୩୩ ମାତର୍ ଜେଡେବେଲା ସେମନ୍ ଜିସୁର୍ ଲଗେ ଆସି ଦେକଲାଇଜେ, ସେ ମରିଜାଇରଇଲା । ସେଟାର୍ପାଇ ସେମନ୍ ତାର୍ ଗଡ୍ ବାଙ୍ଗାଅଡ୍ ନାଇ । ୩୪ ମାତର୍ ଗଟେକ୍ ସନିଅ ଚେଲ୍ ସଙ୍ଗ୍ ତାର୍ ପାଞ୍ଜିରା ତଲେ ବୁସଲା ଦାପ୍ରେ ବନି ଆରି ପାନି ବାରଇଲା । ୩୫ ଏଟା ଜେ ଦେକି ରଇଲା, ସେ ଏ ସାକି ଦେଲାଆତେ । (ସେଟାର୍ ପାଇ ତମେ ମିସା ବିସ୍ବାସ୍ କରା । ତାର୍ ସାକିଦେଲାଟା ସଡ୍ସେ । ଆରି ସେ ସଡକାତା କଇଲା ଆତେ ବଲିକରି ନିଜେ ବିସ୍ବାସ୍ କରସୁ ।) ୩୬ କାଇକେବଇଲେ ସାସତରର୍ ଏ ବାକିଅ ପୁରାପୁରୁନ୍ ଅଇବାପାଇ ବଲି ଏ ସବୁ ବିସଇ ଗଟଲା, “ତାର୍ ଗଟେକ୍

ଆଡ଼ ମିସା ନ ଚିଲପେ ।” ୩୭ ☆ପରମେସରର ସାସ୍ତରେ ଆରି ଗଟେକ୍ ବାକିଅ ଏନ୍ତାରି ଆଚେ ଜାକେ ସେମନ୍ ବୁସଲାଇଆଚଡ଼, ତାକେ ଦେକ୍‌ବାଇ ଆରି ତାର୍ ବାଟେସେ ଦେକ୍‌ଡେ ରଇବାଇ ।

ଜିସୁର୍ ସମାଦି

(ମାଡିଉ ୨୭:୫୭-୬୧; ମାର୍କ ୧୫:୪୨-୪୭; ଲୁକ୍ ୨୩:୫୦-୫୬)

୩୮ ଏ ସବୁ ଗଟନା ଅଇଲା ପତେ ଆରାମାଡିଆ ଗଡର୍ ଜସେପ୍ ନାଉର୍ ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ପିଲାଡ଼କେ ଜିସୁର୍ ଗାଗଡ଼ ମାଙ୍ଗ୍‌ଲା । ଜସେପ୍ ଜିସୁର୍ ସିସ୍ ରଇଲା । ମାଡର୍ ସେ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍‌କେ ଡରିକରି ଜାନାଇ ନ ଅଇ ରଇଡେ ରଇଲା । ପିଲାଡ଼ ଜସେପ୍‌କେ ଜିସୁର୍ ଗାଗଡ଼ ନେ ବଇଲାକେ, ସେ ଜିସୁର୍ ମଲାଗାଗଡ଼ ଦାରି ଗାଲା । ୩୯ ☆ନିକଦିମ ମିସା ଜସେପର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଗାଲା । ଏ ନିକଦିମ ଗଟେକ୍ ରାତି ଜିସୁକେ ମିସ୍‌ବାର୍ ଜାଇରଇଲା । ସେ ଜିସୁର୍ ଗାଗଡେ ଲାଗାଇବାକେ ଗନ୍‌ରସ୍ ଆରି ଅଙ୍ଗୁର୍ ମିସାଇଲା ବାସନା ଚିକନ୍ ତିରିସ୍ କେଜି ଆନିରଇଲା । ୪୦ ସେମନ୍ ଦୁଇ ଲକ୍ ମିସିକରି ଜିଉଦିମନ୍‌ର ରିଡିନିତି ଇସାବେ ଜିସୁର୍ ଗାଗଡ଼ ନେଇ ବାସନା ଦିନ୍‌ସୁ ସଙ୍ଗ୍, ଡେଙ୍ଗ୍ ପଟିଆ ଗୁଡିଆଇ ଦେଲାଇ । ୪୧ ତାକେ ଜନ୍ ଜାଗାଇ କୁରସେ ଚଗାଇ ରଇଲାଇ, ସେ ଜାଗାଇ ଗଟେକ୍ ବାଡ଼ ରଇଲା । ଆରି ସେ ବାଡେ ମଲା ଲକ୍‌ମନ୍‌କେ ସଙ୍ଗାଇବାକେ ଗଟେକ୍ ନୁଆ ପାଆର୍ ରଇଲା । ସେ ପାଆରେ କେବେ ମିସା କାକେ ନ ସଙ୍ଗାଇ ରଇଲାଇ । ୪୨ ବିସ୍‌ରାମ୍ ବାରର୍ ନିଉତା ଦିନ୍ ଅଇରଇଲା ଆରି ସେ ପାଆର୍ ଲଗେ ରଇଲା ଜେ, ସେମନ୍ ଜିସୁର୍ ଗାଗଡ଼ ନେଇକରି ସେ ପାଆରେ ସଙ୍ଗାଇଦେଲାଇ ।

୨୦

ରୁବା ପାଆର୍

୧ ଆଟର୍ ପର୍‌ଡୁମ୍ ଦିନର୍ ସାକାଲେ ଜୁଲ୍‌ପୁଲ୍ ଉଜଲ୍ ବେଲାଇ ମନ୍‌ଦଲିନି ମରିୟ୍‌ମ୍ ଜିସୁକେ ପାକ୍‌ନା ସଙ୍ଗ୍ ତିଆର୍ କରି ସଙ୍ଗାଇଲା ପାଆରେ ଆସିକରି ଡାବିରଇଲା ପାକ୍‌ନା ଗୁଡିରଇଲାଟା ଦେକ୍‌ଲା । ୨ ସେଟାର୍‌ପାଇ ସେ ପାଲାଇ କରି ସିମନ୍ ପିଡର୍ ଆରି ଜିସୁ ଜନ୍

☆ ୧୯:୩୭ ୧୯:୩୭ ପରକାସିତ ୧:୭ ☆ ୧୯:୩୯ ୧୯:୩୯ ଜଅନ୍ ୩:୧,୨

ସିସ୍ତକେ ବେସି ଆଲାଦ୍ କର୍ତ୍ତେ ରଇଲା, ସେମନ୍‌କେ ଆସି କଇଲା,
 “ସେମନ୍ ମାପୁରୁକେ, ସଙ୍ଗଇଲା ଜାଗାଇଅନି ଦାରିଗାଲାଇ ଆଚଡ୍ ।
 ଆରି ତାକେ କନ୍ ଜାଗାଇ ସଙ୍ଗଇଲାଇ ଆଚଡ୍ ସେଟା ଆମେ ନାଜାନୁ
 ।”

୩ ସେଡ୍‌କି ବେଲେ ପିତର୍ ଆରି ସେ ସିସ୍, ଜିସୁକେ ସଙ୍ଗଇଲା
 ଜାଗାଇ ଜିବାକେ ବାରଇଲାଇ । ୪ ସେମନ୍ ଦୁଇ ଲକ୍ ମିସ୍ତେ
 ପାଲାଇତେ ରଇଲାଇ । ଆରି ସେ ବିନ୍ ସିସ୍ ପିତର୍‌କେ ପଚେ
 କରି ଆଗତୁ ସଙ୍ଗଇ ରଇଲା ଜାଗାଇ କେଟ୍‌ଲା । ୫ ସେ ପାଆର୍
 ବିଡ୍‌ରେ ଲକ୍‌କରି ଏରି ଦେକ୍‌ଲାଜେ, ଏଦେ ଦେକା ! ତେଇ ଜିସୁର୍
 ଗାଗଡେ ଗୁଡିଆଇ ଅଇରଇଲା ଲୁଗା ଅଦ୍‌ରିରଇଲାଟା ଦେକ୍‌ଲା ।
 ମାତର୍ ସେ ବିଡ୍‌ରେ ପୁରେନାଇ । ୬ ପଚେ ସିମନ୍ ପିତର୍ ମିସା
 ତାର୍ ପଚେ ପଚେ ଜାଇ କେଟ୍‌ଲା ଆରି ପାଆର୍ ବିଡ୍‌ରେ ଜାଇ
 ତେଇ ଅଦ୍‌ରି ରଇଲା ଲୁଗା ଦେକ୍‌ଲା । ୭ ଆରି ଜିସୁର୍ ମୁଣ୍ଡେ ଜନ୍
 ଲୁଗା ଗୁଡିଆଇ କରି ବାନ୍ଧିରଇଲାଇ, ସେଟା ପାତଲ୍ ଲୁଗା ସଙ୍ଗ୍ ନ
 ଅଇକରି ଗଟେକ୍ ବିନ୍‌ଟାନେ ଗୁଡିଆଇଅଇ ରଇଲା । ୮ ତାର୍ ପଚେ
 ସେ ବିନ୍ ସିସ୍ ଜେକି ଆଗତୁ କେଟି ରଇଲା ସେ ପାଆର୍ ବିଡ୍‌ରେ
 ଜାଇକରି ସେଟା ସବୁ ଦେକିକରି ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲା । ୯ (ସେ ସିସ୍‌ମନ୍
 ସେ ବେଲା ଜାକ ପର୍‌ମେସରର୍ ବଇତେଇ ଲେକା ଅଇଲା ଇସାବେ,
 ଜିସୁ ମଲାଟାନେଅନି ଆରି ତରେକ୍ ଜିବନ୍ ଅଇ ଉଟ୍‌ସି ବଲି ବୁଜି ନ
 ରଇଲାଇ ।) ୧୦ ତାର୍ ପଚେ ସିସ୍‌ମନ୍ ପାଆର୍ ଦେକି ସାରାଇ ଗରେ
 ବାଉଡି ଉଟି ଗାଲାଇ ।

ମଗ୍‌ଦଲିନି ମରିୟମ୍‌କେ ଜିସୁ ଦେକାଇଅଇଲାଇ
 (ମାଟିଉ ୨୮:୯-୧୦; ମାର୍କ ୧୬:୯-୧୧; ଲୁକ୍ ୨୪:୧-୧୨)

୧୧ ମାତର୍ ମରିୟମ୍ ଜିସୁର୍ ଗାଗଡ୍ ସଙ୍ଗଇରଇଲା ପାଆର୍
 ଲଗେ ଚିଆଅଇ କାନ୍‌ତେ ରଇଲା । ସେ କାନ୍‌କାନ୍ ଲକ୍‌କରି
 ପାଆର୍ ବିଡ୍‌ରେ ଦେକ୍‌ଲା, ୧୨ ଆରି ଏଦେ ଦେକା ! ତେଇ
 ଦବ୍‌ପଚିଆ ପିନ୍‌ରଇବା ଦୁଇଟା ସରଗର୍ ଦୁଡ୍‌ମନ୍ ଜିସୁକେ ଜନ୍
 ଜାଗାଇ ସଙ୍ଗଇରଇଲାଇ, ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ମୁଣ୍ଡବାଟେ ଆରିଗଟେକ୍
 ଲକ୍ ଗଡ୍‌ବାଟେ ବସିରଇଲାଟା ଦେକ୍‌ଲା । ୧୩ ସେମନ୍ ମରିୟମ୍‌କେ
 ପାଚାରିଲାଇ, “ତୁଇ କାଇକେ ମା କାନ୍‌ଲୁସ୍‌ନି ?” ମରିୟମ୍ କଇଲା,

“ ସେମନ୍ ମର୍ ମାପୁରୁର୍ ଗାଗଡ଼ କେନେକି ଦାରିଗାଲାଇ ଆତଡ଼ । ଆରି ସେମନ୍ ତାକେ କନ୍ତି ସଙ୍ଗଇଲାଇ ଆତଡ଼ ସେଟା ମୁଇ ନାଜାନି ।” ୧୪ ସେ ଏନ୍ତି କଇକରି ପାସଲ୍ଲା ବେଲେ, ତେଇ ଜିସୁ ଚିଆଅଇ ରଇଲାଟା ଦେକ୍ଲା । ମାତର୍ ମରିୟମ୍ ତାକେ ଜିସୁ ବଲି ଚିନି ନାପାରୁଲା । ୧୫ ଜିସୁ ତାକେ ପାଚାରୁଲା “ଏ ମାଆ ତୁଇ କାଇକେ କାନ୍ଲୁସ୍ନି ? ତୁଇ କାକେ କନ୍ଲୁସ୍ନି ?” ମରିୟମ୍ ଏ ଲକ୍ ବାତର୍ କାମ୍ କରୁ ମାଲି ବଲି ବାବିକରି ତାକେ କଇଲା, “ଏ ଆଗିଆଁ, ତୁଇ କାଇ ଜିସୁର୍ ଗାଗଡ଼ ନେଇ ଆରୁସ୍ କି ? ତାକେ ତୁଇ କନ୍ତି ସଙ୍ଗଇ ଆରୁସ୍ ? ମକେ କଇଦେ, ମୁଇ ଜାଇକରି ତାକେ ଦାରିଜିବି ।”

୧୬ ଜିସୁ ତାକେ “ମରିୟମ୍ !” ବଲି ଡାକ୍ଲା । ମରିୟମ୍ ତାର୍ ବାଟେ ପାସଲି କରି “ରାବ୍ବୁନି !” ବଲି ଏବ୍ରି ବାସାଇ କଇଲା । ଏଟାର୍ ଅରଡ଼ ଅଇଲାନି ଗୁରୁ ।

୧୭ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ମକେ ଦାରି ର ନାଇ, ଏବେ ଜାକ ମୁଇ ବାବା ପର୍ମେସର୍ ଲଗେ ଜାଇନାଇ । ମାତର୍ ତୁଇ ଜାଇକରି ମର୍ ବାଇମନ୍କେ କଅ, ମୁଇ, ମର୍ ବାବା ଆରି ସେମନ୍ର୍ ବାବା, ମର୍ ପର୍ମେସର୍ ଆରି ସେମନ୍ର୍ ପର୍ମେସର୍ ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଗାଲିନି ।” ୧୮ ମଗ୍ଦଲିନି ମରିୟମ୍ ସିସ୍ମନ୍ର୍ ଲଗେ ବାଉଡ଼ି ଗାଲା ଆରି କଇଲା “ମୁଇ ମାପୁରୁକେ ଦେକ୍ଲି ଆଚି ।” ଆରି ଜିସୁ କଇଲା ସବୁ କାତା ସିସ୍ମନ୍କେ କଇଦେଲା ।

ଜିସୁ ନିଜ୍ଜକେ ସିସ୍ମନ୍କେ ଦେକାଇଅଇଲାଇ

(ମାତିଉ ୨୮:୧୭-୨୦; ମାର୍କ ୧୬:୧୪-୧୮; ଲୁକ୍ ୨୪:୩୬-୪୯)

୧୯ ସେ ଦିନ୍ ଆଟର୍ ପର୍ତୁମ୍ ଦିନ୍ ଅଇରଇଲା । ସଞ୍ଜ ବେଲା ସବୁ ସିସ୍ମନ୍ ଗଟେକ୍ ତେଇ ରୁଣ୍ଡୁଲାଇ । ସେମନ୍ ଜିଉଦି ନେତାମନ୍କେ ଡରିକରି ଗରର୍ କାପାଟ୍ ସବୁ ଡାବିଅଇଦେଇ ରଇଲାଇ । ସେ ବେଲା, ଏଦେ ଦେକା ! ଜିସୁ ଅଟାଡ଼ ସେମନ୍କେ ଦେକାଇଅଇକରି ସେମନ୍ ଚିଆଅଇଲା ଜାଗାଇ “ତମ୍କେ ସାନ୍ତି ମିଲ !” ବଲି କଇଲା । ୨୦ ଜିସୁ ଏ କାତା କଇଲା ପଟେ ନିଜର୍ ଆଡ଼ ଆରି ପାଞ୍ଜରା ଦେକାଇଲା । ସିସ୍ମନ୍ ମାପୁରୁକେ ଦେକିକରି ବେସି ସାର୍ଦା ଅଇଗାଲାଇ । ୨୧ ଜିସୁ ଆରି ତରେକ୍ ସେମନ୍କେ କଇଲା “ତମ୍କେ ସାନ୍ତି ମିଲ ! ବାବା ପର୍ମେସର୍ ମକେ ଜେନ୍ତି ପାଟାଇଆଟେ, ସେନ୍ତିସେ

ମୁଈ ତମ୍ଭେ ପାଟାଇଲିନି ।” ୨୨ ତାର ପତେ ଜିସୁ ସେମନର୍ ଉପ୍ରେ ପୁଣ୍ଡୁଲି ଆରି “ତମେ ସୁକଲ୍ ଆତ୍ମାକେ ନାମା !” ୨୩ ☆ “ଜଦି ତମେ ଲକ୍ମନର୍ ପାପ୍ କେମା କରସା ବଇଲେ, ପରମେସର୍ ମିସା ସେମନର୍ ପାପ୍ କେମା ଦେଲା ଆତେ । ଜଦି ତମେ ଲକ୍ମନର୍ ପାପ୍ କେମା ନ କରାସ୍ ବଇଲେ ପରମେସର୍ ମିସା ସେମନର୍ ପାପ୍ କେମା ନ କରେ ।” ବଲି କଇଲା ।

ଜିସୁ ତମାକେ ଦେକାଇଅଇଲା ।

୨୪ ଜିସୁର୍ ବାରଟା ସିସ୍ମନର୍ ବିତ୍ରେଅନି ତମା ଜାକେକି ଜଅଁଲା ବଲି ଡାକ୍‌ବାଇ, ଜିସୁ ସିସ୍ମନ୍କେ ଦେକାଇଅଇଲା ବେଲେ ସେ ନ ରଇଲା । ୨୫ ସେଟାର ପାଇ ତେଇ ରଇଲା ବିନ୍ ସିସ୍ମନ୍ ତମା ଆଇଲା ପତେ କଇଲାଇ, ଆମେ ମାପ୍‌ରୁକେ ଦେକଲୁ ଆତୁ । ମାତର୍ ତମା କଇଲା, “ମୁଈ ତାର ଆତେ କୁଟିର୍ ତିନ୍ ନ ଦେକ୍‌ତେ ଆରି ସେ ତିନେ ମର୍ ଆଙ୍ଗଟି ନ ଚିଙ୍ଗିଲାଇବା ଜାକ ଆରି ତାର ପାଞ୍ଜରାଇ ଆତ୍ ନ ପୁରାଇବା ଜାକ ବିସ୍‌ବାସ୍ ନ କରି ।”

୨୬ ଗଟେକ୍ ଆଟ୍ ଗାଲା ପତେ ସିସ୍ମନ୍ ଆରି ତରେକ୍ ଗର୍ ବିତ୍ରେ ରଇଲାଇ, ତମା ମିସା ସେମନର୍ ସଙ୍ଗ୍ ତେଇ ରଇଲା । କାପାଟେ ଗାଡା ଦେଇରଇଲାଇ । ମାତର୍ ଏଦେ ଦେକା ! ଆଗ୍‌ତୁର୍ ପାରା ଜିସୁ ଗର୍ ବିତ୍ରେ ପୁରିକରି ସେମନର୍ ମଜାଇ ଚିଆଅଇକରି କଇଲା, “ତମ୍ଭେ ସାନ୍ତି ମିଲ !” ୨୭ ତାର ପତେ ଜିସୁ ତମାକେ କଇଲା, “ତର୍ ଆଙ୍ଗଟି ଇତି ସଙ୍ଗଇ ମର୍ ଆତ୍ ଦେକ୍, ଆରି ମର୍ ପାଞ୍ଜରାଇ ଆତ୍ ପୁରାଇ ଦେକ୍ । ଆରି କେବେ ମିସା ବିସ୍‌ବାସ୍ କରିନାଇ ବଲି କଅ ନାଇ, ମାତର୍ ବିସ୍‌ବାସ୍ କର୍ ।” ୨୮ ତମା ଜିସୁକେ କଇଲା, “ଏ ମର୍ ମାପ୍‌ରୁ, ଏ ମର୍ ପରମେସର୍ !”

୨୯ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ତୁଇ ମକେ ଦେକିକରି ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲୁସ୍‌ନି କି ? ମାତର୍ ଜନ୍ ଲକ୍ମନ୍ ମକେ ନ ଦେକିକରି ମିସା ବିସ୍‌ବାସ୍ କଲାଇନି, ସେମନ୍ କେତେ ସାର୍‌ଦା ପାଇବାଇ !”

ଏ ବଇର୍ ଉଦେସ୍

୩୦ ଜିସୁ ସିସ୍ମନର୍ ସଙ୍ଗ୍ ରଇଲାବେଲେ କେତେକ୍ କେତେକ୍ କାବାଅଇଜିବା କାମ୍‌ମନ୍ କରିରଇଲା । ସେଟା ସବୁ ଏ ବଇତେଇ

ଲେକା ଅଏନାଇ । ୩୧ ମାତର୍ ଏଡକିସେ ଲେକାଅଇଲା, “ତମେ ଜେନ୍ତିକି ବିସ୍ବାସ୍ କରସା ଜେ, ଜିସୁସେ ପର୍ମେସରର୍ ପଅ, ଜେକି ମସିଅ, ଆରି ତାକେ ବିସ୍ବାସ୍ କଲେସେ ତମେ ଜିବନ୍ ପାଇସା ।”

୨୧

ଜିସୁ ସାତ୍ତା ସିସ୍ମନ୍‌କେ ଦେକାଇ ଅଇଲା

୧ ତାର୍ ପଟେ ଜିସୁ ନିଜେ ଆରି ତରେକ୍ ସିସ୍ମନ୍‌କେ ଡିବିରିଆର୍ ଗାଡ଼ପାଲି ଦେକାଇଅଇଲା । ସେଟା ଏନ୍ତି ଅଇଲା । ୨ ଜିସୁର୍ କେତେଟା ସିସ୍ମନ୍ ଗଟେକ୍ ତେଇ ରୁଣ୍ଡିରଇଲାଇ । ସେମନ୍ ଅଇଲାଇନି, ସିମନ୍ ପିତର୍, ବିଦୁମ୍ ବଲି ଡାକ୍‌ବା ତମା ନାଉର୍ ସିସ୍, ଗାଲିଲି ଦେସର୍ କାନା ଗଡେ ରଇଲା ନିତନିଏଲ୍, ଜେବଦିର୍ ଦୁଇଟା ପିଲା ଜାକୁବ୍, ଜଅନ୍ ଆରି ବିନ୍ ଦୁଇଟା ସିସ୍ମନ୍ । ୩ ✨ସିମନ୍ ପିତର୍ ସେମନ୍‌କେ “ମୁଇ ମାଟ୍ ଦାର୍‌ବାର୍ ଗାଲିନି ।” ବଲି କଇଲା । ସେମନ୍ ମିସା “ତର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଆଇରୁ ।” ବଲି କଇଲାଇ । ଆରି ଡଙ୍ଗାଇ ଚଗି, ସେମନ୍ ଗୁଲାଇ ରାତି ଜାଲ୍ ମାର୍‌ଲାଇ, ମାତର୍ ମୁଲ୍‌କେ ଦାରଡ଼ନାଇ । ୪ ଆରକର୍ ଦିନେ ଜୁଲ୍‌ପୁଲ୍ ଉଜଲେ ଜିସୁ ଗାଡ଼କଣ୍ଡି ଟିଆଅଇରଇଲା । ମାତର୍ ସିସ୍ମନ୍ ତାକେ ଜିସୁ ବଲି ଚିନି ନାପାରୁଲାଇ । ୫ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ ପାଚାରୁଲା, “ଏ ମଇତର୍ମନ୍ ତମେ ଜଡେକ୍ ମିସା ମାଟ୍ ଦାରାସ୍ ନାଇ କି ?” ସେମନ୍ “ମୁଲ୍‌କେ ଦାରୁ ନାଇ ।” ବଲି କଇଲାଇ । ୬ ✨ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ କଇଲା, “ଡଙ୍ଗାର୍ ଉଜାବାଟେ ଜାଲ୍ ମାରା, ତମେ ମାଟ୍‌ଦାର୍‌ସା ଆଲେ ।” ସେ କଇଲା ପାରା ଜାଲ୍ ପାକାଇଲାଇ ଜେ, ଏତର୍ ତାକର୍ ଜାଲେ ଏତେକ୍ ମାଟ୍ ଲାଗୁଲାଇଜେ, ସେମନ୍ ଜାଲ୍ ଜିକି ନାପାରୁଲାଇ । ୭ ଜିସୁ ଜନ୍ ସିସ୍‌କେ ଆଲାଦ୍ କରତେ ରଇଲା, ସେ ସିସ୍ ପିତର୍‌କେ କଇଲା, “ଏଦେ ଦେକା ! ଏଟା ନିଜେ ଆମର୍ ମାପୁରୁ ସେ !” ପିତର୍ ଏଟା ମାପୁରୁ ଆକା ବଲି କଇଲାଟା ସୁନିକରି ବେଟି ସଙ୍ଗଇଲା ବସ୍ତର୍ ପିନ୍ଦି ଗାଡେ ଡେଗଇଦେଲା । କାଇକେ ବଇଲେ ସେ ମାଟ୍ ଦାର୍‌ବାବେଲେ, ଉପ୍‌ରେ ପିନ୍ଦୁଲା ବସ୍ତର୍ ବେଟି ସଙ୍ଗଇ ରଇଲା । ୮ ଆରି ବାକି ସିସ୍ମନ୍ ମାଟ୍ ବର୍ତ୍ତି ରଇଲା ଜାଲ୍ ଜିକିଜିକି

ତଙ୍ଗା କଣ୍ଠିତେଇ ଆନି ଲାଗାଇଲା । ସେମନ୍ କଣ୍ଠିଅନି ଦୁଇସ
ଆଡ଼ ଦୁରିକେସେ ରଇଲା । ୯ ସିସମନ୍ ତଙ୍ଗାଇଅନି ଉଡ଼ିକରି
ପଦାଇ କେଟଲାବେଳେ, ଜଇରଇଲା ଇଙ୍ଗରା ଉପରେ କେତେଟା
ବାଜିଅଇଲା ମାଟ୍ ଆରି ରୁଟି ସଙ୍ଗଇଅଇ ରଇଲାଟା ଦେକ୍‌ଲା ।
୧୦ ତାର୍ ପତେ ଜିସୁ “ତମେ ଏବେ ଦାରଲା କେତେଟା ମାଟ୍ ଆନା ।”
ବଲି କଇଲା ।

୧୧ ସେଟାର୍ ପାଇ ସିମନ୍ ପିତର୍ ଜାଇ ମାଟ୍ ବରଡ଼ି ରଇଲା ଜାଲ୍
ପଦାପାଲିକେ ଜିକି ଆନଲା । ସେ ଜାଲେ ସଏ ପରାସ୍ ତିନଟା
ବଡ଼ବଡ଼ ମାଟ୍ ଲାଗି ରଇଲା । ମାଟ୍‌ମନ୍‌ର ଲାଗି ବେସି ବଜ୍
ରଇଲା ମିସା, ଜାଲ୍ ଚିତେନାଇ । ୧୨ ଜିସୁ ସେମନ୍‌କେ “ଆସା କାଆ
!” ବଲି କଇଲା । ସିସମନ୍‌ର ବିଡ଼ରେଅନି କେ ମିସା ତୁଇ କେ ? ବଲି
ପାଟାର୍‌ବାକେ ସାଆସ୍ କରଡ଼ ନାଇ । କାଇକେ ବଇଲେ ସେମନ୍ ସେ
ମାପୁରୁ ବଲି ଜାନି ରଇଲା । ୧୩ ଜିସୁ ତାକର୍ ଲଗେ ଜାଇ ରୁଟି ଆରି
ମାଟ୍ ବାଟାକରିଦେଲା । ୧୪ ଜିସୁ ମରିକରି ଜିବନ୍‌ଅଇ, ସିସମନ୍‌କେ
ଏଟା ସଙ୍ଗ ମିସାଇ, ତିନତର୍ ଦେକାଇଅଇଲା ।

ଜିସୁ ଆରି ପିତର୍

୧୫ ସେମନ୍ କାଇଲା ପତେ ଜିସୁ ସିମନ୍ ପିତର୍‌କେ କଇଲା,
“ଜଅନର୍ ପଅ ସିମନ୍, ତୁଇକାଇ ଏମନ୍‌ଡ଼େଇଅନି ମକେ ଅଦିକ୍
ଆଲାଦ୍ କଲୁସ୍‌ନି କି ?” ପିତର୍ କଇଲା,

“ଉଁ ମାପୁରୁ ମୁଇ ଆଲାଦ୍ କଲିନି ବଲି ତୁଇ ଜାନିଆରୁସ୍ ।”

ଜିସୁ ତାକେ “ତୁଇ ମର୍ ମେଣ୍ଡାମନ୍‌କେ ନିମାନ୍ କରି ଜତନ୍ କର୍ ।”
ବଲି କଇଲା । ୧୬ ତାର୍ ପତେ ଜିସୁ ଆରି ତରେକ୍ ତାକେ ପାଟାର୍‌ଲା,
“ଜଅନର୍ ପଅ ସିମନ୍, ତୁଇ କାଇ ମକେ ସତଇସେ ଆଲାଦ୍ କଲୁସ୍‌ନି
କି ?”

ପିତର୍ କଇଲା, “ଉଁ ମାପୁରୁ ମୁଇ ତକେ ଆଲାଦ୍ କଲିନି ବଲି ତୁଇ
ଜାନିଆରୁସ୍ ।”

ତାର୍ ପତେ ଜିସୁ କଇଲା, “ସେନ୍ତାର୍‌ଆଲେ ମର୍ ମେଣ୍ଡାମନ୍‌ର୍
ଜତନ୍ କର୍ ।” ୧୭ ଜିସୁ ଦୁଇତର୍ ପାଟାରି ସାରି ଆରିତରେକ୍
ପାଟାର୍‌ଲା, “ଏ ଜଅନର୍ ପଅ ସିମନ୍ ତୁଇ ମକେ ଆଲାଦ୍ କଲୁସ୍‌ନି
କି ?”

ଜିସୁ ତାକେ ତିନ୍ ତର ଜାକ ଗଟେକ୍ କାତାସେ ପାଚାରଲାଜେ ପିତର୍ ଦୁକ୍ ଅଇଗାଲା, ଆରି କଇଲା, “ଏ ମାପ୍ତରୁ ! ମୁଇ ଆଲାଦ୍ କଲିନି ବଲି ତୁଇ ସବୁ ଜାନିଆରୁସ୍ ।”

ଜିସୁ ପିତର୍‌କେ କଇଲା, “ତୁଇ ମର୍ ମେଣ୍ଟାମନ୍‌କେ ନିମାନ୍ କରି କୁଆଉ ।

୧୮ “ମୁଇ ତକେ ସତ୍ କାତା କଇଲିନି, ତୁଇ ଦାଙ୍ଗଡା ରଇଲାବେଲେ, ତକା ପଟିଆ ପିନ୍ଧି କରି ଜେନେ ପାରଲା ତେନେ ଜାଇତେ ରଇଲୁସ୍ । ମାତର୍ ଡକ୍‌ରା ଅଇଲେ ଆଡ୍ ଟେକ୍‌ସୁ, ଆରି ବିନ୍ ଲକ୍‌ମନ୍ ତକେ ବାନ୍ଧି ଜିନ୍ତି ଜିବାକେ ମନ୍ ନ ରଏ, ସେ ବାଟେସେ ତକେ ନେବାଇ ।” ୧୯ ସେ କେନ୍ତାରି ଅଇ ମରିକରି ପର୍‌ମେସରର୍ ଡାକ୍‌ପୁଟା କରସି, ସେଟା ଜାନାଇବାକେ ଜିସୁ ଏନ୍ତାରି କଇଲା । ଏନ୍ତି କଇ ସାରାଇ ସେ ପିତର୍‌କେ କଇଲା “ମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଆଉ ।”

ଜିସୁର୍ ଆଲାଦର୍ ସିସ୍

୨୦ ✨ ପିତର୍ ପାସ୍‌ଲିକରି ଜିସୁର୍ ଆଲାଦର୍ ବିନ୍ ସିସ୍‌କେ ଦେକ୍‌ଲା । ଜାକେ କି ଜିସୁ ବେସି ଆଲାଦ୍ କର୍‌ତେରଇଲା । ଜନ୍ ସିସ୍ କି ରାତିଆ କାଇଲାବେଲେ ଜିସୁର୍ ବୁକେ ଆଉଜି ଅଇକରି ପାଚାରିରଇଲା । “ମାପ୍ତରୁ କେ ତମ୍‌କେ ବିସ୍‌ବାସେ ବିସ୍ ଦେଲାପାରା ସତ୍‌ରୁମନ୍‌କେ ସର୍‌ପି ଦେଇସି ?” ୨୧ ପିତର୍ ସେ ସିସ୍‌କେ ଦେକି ଜିସୁକେ ପାଚାରଲା, “ଏ ମାପ୍ତରୁ ଆର୍ ବିସଇ କାଇଟା ଅଇସି ?”

୨୨ ଜିସୁ ତାକେ କଇଲା, “ଏ ଦୁନିଆଇ ଆରି ତରେକ୍ ଆଇବା ଜାକ ସେ ବଠି କରି ରଅ ବଲି ମୁଇ ମନ୍ କଲିନି ବଇଲେ, ଏଟାର୍‌ପାଇ ତୁଇ କାଇକେ ଚିନ୍ତା କଲୁସ୍‌ନି ? ତୁଇ ମର୍ ସଙ୍ଗ୍ ଆଉ ।”

୨୩ ତେବେ ଜିସୁ ଜନ୍ ସିସ୍‌କେ ଆଲାଦ୍ କର୍‌ତେ ରଇଲା, ସେ ନ ମରେ ବଲି କଇରଇଲା ବିସଇ ଗୁଲାଇ ବାଟର୍ ବିସ୍‌ବାସ୍ କର୍‌ବା ବାଇମନର୍‌ତେଇ କେଟ୍‌ଲା । ମାତର୍ ସେ ନ ମରେ ବଲି ଜିସୁ କଇ ନ ରଇଲା । ମୁଇ ଏ ଦୁନିଆଇ ଆରି ତରେକ୍ ଆଇବା ଜାକ ସେ ବଠିକରି ରଅ ବଲି ମୁଇ ଜଦି ମନ୍ କଲିନି ବଇଲେ, ଏଟାର୍‌ପାଇ ତୁଇ କାଇକେ ଚିନ୍ତା କଲୁସ୍‌ନି ? ବଲି କଇରଇଲା ।

୨୪ ସେ ସିସ୍ ଏ ସବୁ ବିସଇ କଇଲାଆଚେ, ଏ ସବୁଜାକ ସେ ଲେକି ମିସା ଆଚେ ଆରି ସେଟା ଆମେ ଜାନ୍ତୁ । ସେ ଜାଇଟା କଇଲା ଆଚେ ସେଟା ସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ।

ସାରାସାରି ବିସଇ

୨୫ ଜିସୁ କରଇଇବା କାମ୍‌ମନ୍ ଆରି କେତେକ୍ କେତେକ୍ ଆଚେ, ମାତର୍ ମର୍ ବିଚାର୍ ଇସାବେ ସେ ସବୁଜାକ ଜଦି ଗଟେକ୍ ଲକ୍ ଲେକ୍‌ଲେ, ଜେଡକି ବଇ ଲେକା ଅଇସି, ସେଟାମନ୍ ସଙ୍ଗାଇବାକେ ଚାନ୍ ନିଅଏ ।

ସତ୍ତ୍ୱ ବାବ୍
The New Testament in the Desiya language of India:
ସତ୍ତ୍ୱ ବାବ୍ (Bible)

copyright © 2020 The Word for the World International

Language: ଦେଶିଆ (Desiya)

Contributor: The Word for the World International

ସତ୍ତ୍ୱ ବାବ୍
ଦ୍ୱିତୀୟା ନିୟମ, 2020

The New Testament in Desiya Language

The Word for the World International

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-08

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 9 Apr 2023

cd4d7c1f-dc97-5fb4-a0ba-ab968fde9cde